

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๖๓ เป็นพิเศษ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๐
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา

มีจำนวนสมาชิกฯ มาประชุมทั้งหมด ๑๘๔ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขณะนี้มีสมาชิกฯ มาครบ
องค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ขอรับร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ เป็นผู้เสนอจำนวน ๕ ฉบับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ โดยให้รอการพิจารณาไว้
มีกำหนด ๓๐ วัน บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเสร็จแล้วและได้ส่งร่างคืนมาพร้อมด้วย
ข้อสังเกตดังต่อไปนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติกักพืช (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พลาอากาศเอก ระเด่น
ฟิ่งพัทตร์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ คณะรัฐมนตรีเห็นว่า มีหลักการเช่นเดียวกับ
ร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ โดยคณะรัฐมนตรีอนุมัติ
ในหลักการ และขณะนี้อยู่ระหว่างการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงขอให้
สภาฯ ลอการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อรอพร้อมกับร่างของคณะรัฐมนตรี
ต่อไปก่อน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ๒. ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของคุณกฤษฎา หิรัญกิจ กับคณะ เป็นผู้เสนอ คณะรัฐมนตรีเห็นว่า มีหลักการส่วนใหญ่เช่นเดียวกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติหลักการไปแล้ว เพียงแต่ร่างฉบับของคณะรัฐมนตรียังมีได้มีหลักการในเรื่องการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ทำซ้ำ” และคำว่า “เผยแพร่ต่อสาธารณชน” ซึ่งคณะรัฐมนตรีเห็นว่าควรตัดหลักการในเรื่องการแก้ไขบทนิยามดังกล่าวออกไป เนื่องจากไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาส่วนใหญ่ของร่างที่กำหนดให้มีการจัดตั้งองค์กรจัดเก็บค่าตอบแทนลิขสิทธิ์และการแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้เหมาะสมกับลักษณะของการกระทำผิดแต่อย่างใด ซึ่งการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามดังกล่าวเกี่ยวข้องกับสาระสำคัญของกลไกการคุ้มครองสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ของไทย จำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตราอื่น ๆ ที่มีผลกระทบควบคู่กันไปสมควรต้องมีการศึกษาและพิจารณาอย่างรอบคอบ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ๓. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของคุณวรัชย์ ชวพงศ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ คณะรัฐมนตรีเห็นว่าการขยายระยะเวลาการฟ้องคดีจาก ๑ ปีเป็น ๕ ปี ตามหลักการของร่างฉบับนี้ ควรต้องมีการศึกษาถึงสภาพปัญหาที่แท้จริงก่อนว่าเกิดจากขั้นตอนในทางปฏิบัติภายในหน่วยงานหรือเกิดจากขั้นตอนต่าง ๆ ตามบทบัญญัติของกฎหมาย หากยังไม่ทราบสภาพปัญหาที่แท้จริงก็ยังไม่ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติม นอกจากนี้การแก้ไขระยะเวลาการฟ้องคดีไม่ได้มีผลต่อหน่วยงานทางปกครองเท่านั้น หากแต่ยังมีผลต่อเอกชนซึ่งอาจเป็นผู้ฟ้องคดี จึงต้องมีการศึกษาผลดีผลเสียให้รอบด้าน รวมทั้งระยะเวลาที่เหมาะสมหากจำเป็นต้องมีการขยายเวลา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ๕. ร่างพระราชบัญญัติการจัดทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศ พ.ศ. ของคุณสุริชัย หวันแก้ว กับคณะ เป็นผู้เสนอ คณะรัฐมนตรีเห็นว่าบทนิยามคำว่า “หนังสือสัญญาระหว่างประเทศ” หมายรวมถึงหนังสือสัญญาทุกประเภทตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๑๕๐ วรรคสองของรัฐธรรมนูญ ขณะที่ มาตรา ๑๕๐ วรรคห้า กำหนดให้ตรากฎหมายว่าด้วยขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือสัญญา ระหว่างประเทศเฉพาะหนังสือสัญญาตามประเภทที่กำหนดเท่านั้น นอกจากนี้ บทนิยาม คำว่า “หนังสือสัญญาระหว่างประเทศที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคม ของประเทศอย่างกว้างขวาง” มีความหมายกว้าง ครอบคลุมหลายเรื่อง ขาดความชัดเจน ยากต่อการปฏิบัติและเป็นอุปสรรคต่อการจัดทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศบางประเภท นอกจากนี้มีข้อสังเกตในรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่ได้ส่งให้ท่านสมาชิกฯ ได้ทราบแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ร่างพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรานนท์ กับคณะเป็นผู้เสนอ คณะรัฐมนตรีเห็นด้วยในหลักการที่จะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการในส่วนของกรรมการโดยตำแหน่ง แต่สำหรับการเพิ่มผู้แทนกรมสรรพสามิตเข้ามาเป็นกรรมการจะทำให้องค์ประกอบของคณะกรรมการมีความลักลั่นกัน อีกทั้งกระทรวงการคลังสามารถแต่งตั้งผู้แทนกรมสรรพสามิตเข้ามาเป็นกรรมการในฐานะผู้แทนกระทรวงการคลังได้อยู่แล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : สำหรับร่างพระราชบัญญัติ ๔ ลำดับ
สุดท้ายนั้น คณะรัฐมนตรีไม่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีมาด้วย ดังนั้น
จะได้นำเข้าสู่การพิจารณาของสภาต่อไป จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงาน
การประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นเรื่องการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติซึ่งค้างมาจากเมื่อวาน

๑. ร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร พ.ศ.

ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกฯ ครับ ผมได้รับหนังสือจากประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เสนอความเห็นของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งมีรายละเอียดตามที่ปรากฏในหนังสือที่แจกให้ท่านสมาชิกฯ แล้วนะครับ ความที่ปรากฏว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเข้าใจผิดในสาระสำคัญของตัวกฎหมาย และใช้ร่างกฎหมายที่เป็นของเดิมของสภาความมั่นคงมาเป็นตัววิเคราะห์วิจารณ์ ซึ่งไม่ใช่ร่างที่รัฐบาลเสนอมา ฉะนั้นข้อวิจารณ์หรือข้อห่วงใยของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงไม่อาจจะพิจารณาได้ เพราะคนละเรื่องกันนะครับ ไม่ทราบว่าเขาไปหยิบมาจากไหน ในการพิจารณาเรื่องนี้รัฐมนตรีขอให้บุคคลภายนอกเข้าชี้แจง ๓ ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ปณิธาน วัฒนายากร นายอนุสิทธิ์ คุณากร และนายธนินทร์ เกตุทอง ซึ่งผมได้อนุญาตแล้วนะครับ และมีขออนุญาตเพิ่มให้ชี้แจงอีก ๒ คน เชิญคณะรัฐมนตรีครับ

นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ กระผม นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้มาเป็นผู้นำเสนอและชี้แจงร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร

“หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันมีปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ที่มีหลากหลาย มีความรุนแรง รวดเร็ว สามารถขยายตัวจนส่งผลกระทบเป็นวงกว้าง และมีความสลับซับซ้อน จนอาจกระทบต่อเอกราชและบูรณภาพแห่งอาณาเขต ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยในประเทศ และเป็นภัยอันตรายต่อความสงบสุขต่อประชาชน ดังนั้นเพื่อให้สามารถป้องกัน และระงับภัยที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที จึงสมควรกำหนดให้มีหน่วยปฏิบัติงานหลักเพื่อรับผิดชอบดำเนินการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร ตลอดจนบูรณาการและประสานการปฏิบัติร่วมกับทุกส่วนราชการ ส่งเสริมให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและรักษาความมั่นคง รวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็ง ในท้องถิ่นของตน เพื่อป้องกันภัยอันตรายที่เกิดขึ้นตั้งแต่ในยามปกติและในยามที่เกิด สถานการณ์อันเป็นภัยต่อความมั่นคงในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง และกำหนดให้มีมาตรการ และกลไกควบคุมการใช้อำนาจเป็นการเฉพาะตามระดับความรุนแรงของสถานการณ์ เพื่อให้สามารถแก้ไขสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นเอกภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ กระผมขออนุญาตอธิบายเพิ่มเติม โดยเฉพาะในเรื่องของหลักการและเหตุผลของการมีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ประชาชนก็ดี กลุ่มองค์กรต่าง ๆ ก็ดี ได้ให้ความสนใจ และเนื่องจากเมื่อมีการนำเสนอร่างเมื่อครั้งแรกที่ผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ทำให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ได้ผ่านการกลั่นกรอง ทั้งจากคณะกรรมการกฤษฎีกา ทั้งจากกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชน จนกระทั่งรับฟังความเห็นจากคณะกรรมการ ป.นช. ของฝ่ายนิติบัญญัติด้วย จึงได้มีการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติไปในสาระสำคัญค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นกระผมใคร่ที่จะอธิบายว่าทำไมจึงจำเป็นที่จะต้องมีการมีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากว่าในเรื่องของความมั่นคงของประเทศก็เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ประกอบกับปัญหาทางด้านความมั่นคงนั้นได้มีรูปแบบที่มีพัฒนาการหลากหลายออกไปต่าง ๆ มากมาย ในอดีตนั้นเราอาจจะได้ยินถึงเรื่องของการรักษาความมั่นคงทางด้านการทหาร ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับเรื่องของผู้ก่อการร้าย ก็คือ เรื่องของการก่อการร้ายสากลก็ดี การก่อความไม่สงบเรียบร้อยที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง ในปัจจุบันและอนาคตนั้นยังมีเรื่องของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมข้ามชาติก็ดี แล้วก็ยังรวมไปถึงสถานการณ์ภัยคุกคามที่อาจจะสามารถคาดการณ์ได้ และที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ ซึ่งจะเกิดขึ้นทั้งจากการกระทำของมนุษย์ก็ดี จากอุบัติเหตุภัยก็ดี หรือภัยธรรมชาติก็ดี ซึ่งตรงนี้เราก็มักจะพบเห็นเป็นประจำทั้งในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก แล้วก็ในประเทศไทย ด้วย เช่น การแพร่ระบาดของโรคต่าง ๆ ทั้งจากคนและสัตว์ก็ดี เรื่องของภัยธรรมชาติ แผ่นดินไหว น้ำท่วมฉับพลัน ภัยแล้ง อาชญากรรมข้ามชาติ หรือภัยที่เกิดจากปัญหาการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความแตกต่างของเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรมก็ดี ปัญหาความขัดแย้ง หรือการแตกความสามัคคีของคนในชาติก็ดี และยังรวมถึงปัญหาความมั่นคงที่เกิดขึ้นในอดีตมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน เช่น ปัญหาความมั่นคงทางด้านชายแดน ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับผู้หลบหนีเข้าเมืองก็ดี แรงงานต่างชาติดังกล่าวในในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรม ปัญหาของเส้นเขตแดน เราจะเห็นได้ว่าในระยะเวลาที่ผ่านมาความต่อเนื่องของปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้มีการขยายตัวที่นำไปสู่ปัญหาทางด้านความมั่นคงที่มีความหลากหลายจนเราอาจจะคาดการณ์ไม่ถึงเมื่อเกิดวิกฤติขึ้นมา -----

ด้วยเหตุนี้การที่จะป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่าง ๆ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้น โครงสร้างของการบริหารจัดการภาครัฐในการบริหารจัดการภัยคุกคามต่าง ๆ ที่มีอยู่ในอดีตมาจนกระทั่งปัจจุบันก็มีปัญหาค่อนข้างมาก ในส่วนของนโยบายในการดูแลรักษาความมั่นคง ซึ่งที่ผ่านมาก็ได้มอบภารกิจให้กับสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติเป็นผู้รับผิดชอบ หรือว่าในส่วนของกรอำนวยการปฏิบัติก็ยังไม่มีความชัดเจนว่าจะมอบหมายให้กับหน่วยงานใด บางครั้งได้มอบภารกิจให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งในอดีตก็สามารถดำเนินการได้ แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันจำเป็นต้องมีกลไกที่จะเข้ามารับผิดชอบทางด้านความมั่นคงในระดับของการนำนโยบายและยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติ ซึ่งในบางครั้งก็ได้มีการมอบภารกิจในการนำนโยบายและยุทธศาสตร์ในการปฏิบัติให้กับ กอ.รมน. แต่ก็ไม่ได้มีการมอบหมายที่ชัดเจนและต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้มาตรการ กลไกและวิธีการจัดการกับปัญหาที่มีอยู่จึงไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่ เช่น การมอบภารกิจให้กับหน่วยงานที่ไม่มีโครงสร้างการทำงานที่ชัดเจน อย่างเช่นที่ กอ.รมน. ประสบอยู่ในปัจจุบัน ก็ทำให้ขาดกลไกที่ต้องทำงานอย่างต่อเนื่อง และเข้ามารับผิดชอบในสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง จนทำให้ประเทศตกอยู่ในภาวะคับขัน และต้องประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน บางรัฐบาลก็มีการจัดตั้งหน่วยงานพิเศษ เช่น ศูนย์ปฏิบัติการแห่งชาติ ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการ ซึ่งต่างเป็นกลไกที่ไม่ถาวร เมื่อเปลี่ยนรัฐบาลก็ยกเลิกภารกิจไป หน่วยงานพิเศษบางหน่วย หรือภารกิจบางภารกิจจำเป็นต้องมีกลไกที่ชัดเจนในการบูรณาการที่แท้จริง เช่น สอ.บต. ศูนย์ประสานงานเพื่อการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล หรือที่มีอักษรย่อว่า สรชล. การดูแลชาวต่างชาติที่ช่วยน้ำชาว การกำกับดูแลผู้หลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ซึ่งปัจจุบันก็มอบหมายการดูแลให้ ๑๓ กองกำลังของกองทัพบกและกองทัพเรือ การมอบภารกิจให้กับหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงภายในที่ผ่านมาก็ไม่ได้มอบอำนาจตามกฎหมายให้ดำเนินการ ทำให้ผู้ปฏิบัติต้องหาช่องทางในการทำงานด้วยตนเอง บางครั้งก็ได้รับผลกระทบในการปฏิบัติการนั้น ๆ เนื่องจากการไม่มีกฎหมายรองรับการดำเนินการ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคง

ในราชอาณาจักร พ.ศ. ... ฉบับนี้ขึ้นมา เพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยการรักษาความมั่นคง
 ในราชอาณาจักร แล้วก็เพื่อให้มีกฎหมายที่จะให้อำนาจเจ้าหน้าที่ที่สามารถปฏิบัติงาน
 ในเชิงป้องกันต่อผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อความมั่นคงในราชอาณาจักร ก่อนที่สถานการณ์
 จะขยายตัวจนถึงขั้นที่จะต้องประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์
 ฉุกเฉิน พุทธศักราช ๒๕๔๘ ก็ดี หรือพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พุทธศักราช ๒๔๕๗
 ก็ดี ประการที่สำคัญอย่างยิ่งก็คือว่า การกำหนดให้มีกลไกหลักเพื่อรับผิดชอบในการรักษา
 ความมั่นคงในราชอาณาจักร ตลอดจนสามารถบูรณาการและประสานการปฏิบัติร่วมกับ
 ทุกส่วนราชการ นอกจากนั้นแล้วร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังให้ประชาชนได้เข้ามา
 มีส่วนร่วมในการป้องกันและรักษาความมั่นคงตั้งแต่ในยามปกติ แล้วยังมีหลักการ
 ของการตรวจสอบถ่วงดุลในการใช้อำนาจอย่างเหมาะสม การใช้อำนาจตามกฎหมาย
 ก็ต้องมีหลักประกันให้ประชาชนผู้สุจริตและได้รับผลกระทบจากการดำเนินการ
 ตามกฎหมาย คือต้องได้รับการชดเชยหรือเยียวยา ซึ่งก็เป็นหลักสากลที่ให้ประชาชน
 ผู้บริสุทธิ์ได้รับการชดเชยและเยียวยาการกระทำที่อาจจะได้รับผลกระทบ ตลอดจน
 เมื่อกฎหมายฉบับนี้ได้ประกาศใช้บังคับแล้ว ก็จะสามารถยกเลิกการประกาศ
 กฎอัยการศึกที่ประกาศใช้อยู่ในปัจจุบันในบางพื้นที่ ในบางจังหวัด บางอำเภอได้
 ในทันที-----

ด้วยเหตุนี้ นะครับ การนำเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นก็ไม่ได้มีการนำเสนอโดยที่ปราศจากการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนหรือบุคคลฝ่ายต่าง ๆ การดำเนินการที่ผ่านมาได้มีการระดมความคิดเห็นจากภาคสังคม โดยสภาความมั่นคงแห่งชาติก็ได้จัดเวทีเพื่อระดมความเห็นจากภาคสังคมจำนวน ๓ ครั้งด้วยกัน คือในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ที่จังหวัดเชียงใหม่ แล้วก็ที่จังหวัดขอนแก่น รวมทั้งได้จัดเวทีเพื่อระดมความเห็นจากภาควิชาการ ซึ่งมีการสรุปความคิดเห็นต่าง ๆ เช่น การยกร่างกฎหมายจะไปลดรอนสิทธิและเสรีภาพของประชาชนนี้ นะครับ ก็ควรที่จะทำได้ตามความจำเป็น โดยคำนึงถึงการใช้หลักนิติธรรมในการบัญญัติกฎหมาย การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ และการคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติเป็นหลัก มีการนำเสนอให้มีการนิยามการรักษาความมั่นคงภายในให้สอดคล้องกับสถานการณ์ภัยคุกคามที่เกิดขึ้นจริง รวมทั้งกำหนดคำนิยามที่ยืดหยุ่น สามารถนำมาปรับใช้กับภัยคุกคามที่เกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการนำเสนอให้มีการเปลี่ยนตัวผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร หรือ ผอ.รมน. จากผู้บัญชาการทหารบกเป็นนายกรัฐมนตรี และเปิดโอกาสให้ผู้แทนจากฝ่ายการเมือง ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนเข้ามากำกับดูแลและกำหนดทิศทางในการปฏิบัติงานของ กอ.รมน. รวมทั้งสมควรให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลที่ดี ระหว่างการรักษาความมั่นคงและการรักษาสิทธิและเสรีภาพของประชาชน โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของ กอ.รมน. กำหนดระบบการตรวจสอบการปฏิบัติงาน โดยการใช้กระบวนการยุติธรรมและมีขั้นตอนการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่อย่างชัดเจน เพื่อป้องกันการใช้อำนาจที่ไม่เหมาะสม รวมถึงการสมควรให้มีการเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้บังคับกฎหมายที่รวดเร็วและเหมาะสม ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะพิเศษก็ได้มีการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติ และได้เสนอกลับไปยังที่ประชุมคณะรัฐมนตรีพิจารณาเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งที่ประชุมก็ได้อนุมัติในหลักการแล้วนี้ นะครับ เมื่อมีการนำเสนอไปยังสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หรือ ปนช. ก็ได้พิจารณาความเหมาะสมของร่างพระราชบัญญัติ และเห็นควรปรับปรุงหลายประการด้วยกัน อาทิ สมควรปรับปรุงนิยามการรักษา

ความมั่นคงในราชอาณาจักรให้มีความชัดเจน เพื่อให้ กอ.รมน. สามารถปฏิบัติงาน ได้ตรงตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย สมควรกำหนดให้ผู้บัญชาการทหารสูงสุดเป็น รอง ผอ.รมน. และกำหนดให้เสนาธิการทหารเป็นเลขาธิการกองอำนวยการรักษา ความมั่นคงภายใน เพื่อให้สอดคล้องกับสายการบังคับบัญชา และมีการนำเสนอให้ตัด มาตรการ ๑๗ (๔) เรื่องการให้ยุติการชุมนุม เนื่องจากเห็นว่าเป็นบทบัญญัติที่อาจขัดกับ หลักการของรัฐธรรมนูญ รวมถึงการตัดมาตรา ๑๕ เนื่องจากเห็นว่าบทบัญญัตินี้ดังกล่าว เป็นการแทรกแซงต่อกระบวนการยุติธรรม และมีลักษณะละเมิดต่อสิทธิเสรีภาพของ ประชาชน ซึ่งทางสภาความมั่นคงแห่งชาติได้นำความเห็นดังกล่าวหารือกับนายกรัฐมนตรี และได้ประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติ ตามแนวทางที่นายกรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบก่อนเสนอร่างพระราชบัญญัติเสนอต่อ ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณา ซึ่งตรงนี้ก็ คือ ความเป็นมาของ ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ซึ่งผมได้อธิบายถึงหลักการ เหตุผล รวมถึงกระบวนการของ การจัดทำร่างพระราชบัญญัติ เพื่อที่จะนำเสนอท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิกฯ เพื่อที่จะได้พิจารณา โดยเฉพาะในการให้ความเห็นชอบในหลักการดังกล่าวนี้ครับ ส่วนรายละเอียดที่เห็นสมควรมีการปรับปรุงเพิ่มเติม ก็จะได้สามารถดำเนินการ ในขั้นตอนต่อไป จึงกราบเรียนมาด้วยความเคารพครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณประสงค์ครับ

นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ครับ กระผม นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอขอบพระคุณที่ท่านประธานฯ กรุณาอนุญาตให้กระผมได้ลุกขึ้นมาแสดงความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในตามที่รัฐบาลได้เสนอมาให้สภาแห่งนี้พิจารณาในวันนี้ แต่ก่อนอื่นกระผมนั่งดูอยู่ที่ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกฯ นั้น ก็ได้พยายามทำหน้าที่ของท่านตามที่ได้รับมอบหมายมา แต่ก็เป็นที่น่าเสียดายว่าผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้โดยตรงทางด้านความมั่นคงในระดับนโยบาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการรักษาความมั่นคงทั้งภายในและต่างประเทศ ทั้ง ๓ กระทรวงนี้ ก็ได้มาอยู่ ณ ที่นี้เพื่อรับฟังความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทั้ง ๆ ที่ท่านมาขออำนาจจากสภาแห่งนี้ไปใช้ กระผมขอกราบเรียนเบื้องต้นด้วยความเสียใจสักนิดก่อนนะครับ ท่านประธานฯ ครับ การรักษาความมั่นคงของชาติบ้านเมือง กระผมขอเรียนว่าจำเป็นจะต้องคำนึงถึงเนื้อหาสำคัญของมาตรการต่าง ๆ หรือวิธีการต่าง ๆ ที่จะนำมาปฏิบัติว่าถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ของบ้านเมือง สอดคล้องกับสภาพทางการเมือง การปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขนี้ หรือสอดคล้องกับกฎกติกาสูงสุดของบ้านเมือง คือรัฐธรรมนูญ สอดคล้องกับกฎหมายอาญาที่มีอยู่แล้วในการป้องกันปราบปรามการกระทำต่าง ๆ ที่เป็นภัยต่อราชอาณาจักร หรือแม้กระทั่งกฎหมายแพ่ง ทุกอย่างเหล่านี้กระผมขอกราบเรียนว่าบ้านเมืองมี แต่ความจำเป็นมีไหม ถ้าหากว่าเกิดปัญหาภาวะฉุกเฉิน เกิดศึกสงครามขึ้น เกิดเรื่องราวต่าง ๆ เกิดจลาจลขึ้น มีเครื่องมืออยู่เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กฎอัยการศึก กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินในภาวะฉุกเฉินก็มีอยู่ เครื่องมือต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเครื่องมือที่ได้ทะนุบำรุงรักษาความมั่นคงภายในแห่งราชอาณาจักรของบ้านเรามาตลอดจนกระทั่งถึงทุกวันนี้ อันนี้กระผมยังไม่ขอกล่าวรายละเอียดเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอมา แต่อยาก

จะกราบเรียนว่าต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ด้วยว่ามันขาดไปมีอะไรบ้างที่ยังจำเป็นอยู่ กระผม
จะได้ชี้แจงให้ทราบต่อไปในเนื้อหาที่กระผมศึกษามาจากร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาล
เสนอมา -----

ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่คำนึงถึงเนื้อหาอย่างที่กระผมกล่าวมาสภาแห่งนี้ให้อำนาจไปออกกฎหมายบังคับใช้ประชาชน ผลที่จะเกิดขึ้นที่มีจากร่างฉบับนี้นั้นน่าจะกราบเรียนว่าร้ายแรงไม่แพ้กฎอัยการศึก ไม่แพ้กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินในภาวะฉุกเฉินทั้ง ๆ ที่มีอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเกิดผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการเมือง การปกครองของประชาชนที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ให้กับประชาชนเป็นหลักประกันไว้อย่างสูงสุด ถ้าหากว่าเราเพียงแต่จะออกกฎหมายมาเพื่อรักษาความมั่นคง ถ้ากฎหมายฉบับนี้เป็นผลที่ไม่ก่อประโยชน์อะไรให้เกิดขึ้น แล้วก็มีอยู่แล้วยังปฏิบัติไม่ได้ ยกตัวอย่างต้องการที่จะพิทักษ์รักษาป่า ต้องการความมั่นคงของป่า ไม่ต้องการให้ป่าถูกทำลาย มีกฎหมายควบคุมป้องกัน มีองค์กรแม้กระทั่งตั้งมูลนิธิพิทักษ์รักษาป่า แต่ก็มีการบุกรุกป่าสงวน แล้วผู้บุกรุกถ้าเป็นเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายเสียเอง อย่างนี้ กฎหมายรักษาป่าเหล่านี้ที่มีอยู่แล้วนั้น จะมีผลอะไรในเมื่อประชาชนที่กระทำความผิดในลักษณะเดียวกันต้องถูกจำคุก ต้องถูกปรับถูกไล่ออกจากพื้นที่ที่กระผมยกตัวอย่างขึ้นมาให้เห็น การออกกฎหมายใด ๆ ก็ตามเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีความสำคัญที่สุดในการที่เอากฎหมายไปใช้ ต้องให้ประโยชน์ต่อส่วนรวม ไม่ใช่ประโยชน์ของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยเฉพาะนะครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมอยากจะกราบเรียนว่ารัฐบาลและสภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดนี้ เราต่างมีหน้าที่ในการทำงานอย่างชัดเจนของแต่ละฝ่าย แม้ว่าเราจะมาจากที่แห่งเดียวกัน ก็เป็นผลผลิตของการรัฐประหาร ไม่ใช่มาจากสภาเลือกตั้ง ไม่ใช่มาจากรัฐบาลเลือกตั้ง แต่เราก็ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์แห่งชาติเป็นเป้าหมายสูงสุดในการทำงานของแต่ละฝ่าย ไม่ใช่คำนึงถึงผลประโยชน์ของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยเฉพาะ หรือพวกใดพวกหนึ่ง โดยเฉพาะหรือฉวยโอกาสในการที่จะได้อำนาจไปใช้ในลักษณะที่ไม่ได้พิจารณากันให้ดีให้รอบคอบ กระผมเป็นสมาชิกคนหนึ่งของสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่กำลังทำหน้าที่ เพื่อหลักนิติธรรมความเสมอภาคความถูกต้องให้กับประชาชน ให้กับบ้านให้กับเมืองเช่นเดียวกับหน้าที่ของท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกท่านที่นั่งอยู่ในที่นี่ เราต่างมีหน้าที่อย่างนี้เช่นเดียวกันนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมต้องขอกราบเรียนก่อนว่า ความเป็นเพื่อนเป็นสุงกัน เป็นพี่เป็นน้องกัน เป็นนักเรียน

เรียนมาด้วยกัน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ในขณะนี้เราจำเป็นต้องแยกผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง
ซึ่งกันและกันในเรื่องดังกล่าวนั้นแยกไว้ต่างหาก และให้เราทำหน้าที่ของเราตาม
บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญที่เรากำลังทำหน้าที่แทนประชาชนในบ้านในเมืองอยู่ในขณะนี้----

- ๘/๑

กระผมขอเรียนว่าอะไรที่ถูก อะไรที่ผิด อะไรเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมเป็นประโยชน์ หรือเสียผลประโยชน์มากน้อยแค่ไหนต่อประชาชน ต่อชาติบ้านเมืองแล้วผมคิดว่า สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือตัวกระผมเองจำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ให้มากที่สุด ท่านประธานฯ ที่เคารพ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายความมั่นคง ในสมัยหนึ่งเรามี คอมมิวนิสต์ในประเทศ เรามีพระราชบัญญัติป้องกันปราบปรามการกระทำอันเป็น คอมมิวนิสต์ เมื่อคอมมิวนิสต์จบไประหว่างปี ๒๕๔๑ – ๒๕๔๒ เราได้ยกเลิก พระราชบัญญัติฉบับนี้เพราะไม่มีคอมมิวนิสต์และในการยกเลิกคราวนั้นกระผมเป็นคนหนึ่ง ที่ได้ขอให้ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันคอมมิวนิสต์ฉบับนี้ เพราะหมดความจำเป็น เมื่อไม่มีเหตุการณ์แล้วก็ต้องยกเลิก ขณะนั้น ได้มีการเสนอพระราชบัญญัติความมั่นคงเข้ามา เช่นเดียวกัน เสนอจากกองทัพก ในพระราชบัญญัติที่ร่างมาฉบับนั้นมีทั้งหมด ๑๕ มาตรา กระผมอ่านดูโดยตลอดจำลองมาจากฉบับของที่ยกเลิกไป คือกฎหมายคอมมิวนิสต์ เพียงแต่ ตกแต่งถ้อยคำ กระผมจำเป็นต้องพูดอย่างนี้เพื่อทำความเข้าใจให้เห็นว่าได้เคยมีความพยายาม ที่จะออกพระราชบัญญัติในลักษณะนี้มาครั้งหนึ่งแล้ว ขณะนั้นมี ๑๕ มาตรา แต่ฉบับใหม่นี้ มีทั้งหมด ๒๕ มาตรา ลองเปรียบเทียบกันดูแล้วกับฉบับที่ไม่สามารถออกใช้เป็น พระราชบัญญัติได้ในสมัยปี ๒๕๔๒ โกสก็เลยคล้ายคลึงกันแต่เพิ่มเติมขยายขึ้นมาอีกมาก กระผมจำเป็นต้องกล่าวเพื่อให้ทราบว่าได้เคยมีมา ถ้าถามว่ากระผมเห็นด้วยไหม ในการรักษาความมั่นคง กระผมขอตอบว่ากระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะเห็นบ้านเมือง มีความมั่นคงประชาชนมีความเป็นอยู่สงบ ปลอดภัย มีชีวิตอยู่อย่างเป็นปกติสุขภายใต้ กฎหมายที่เป็นธรรม กระผมเห็นด้วยแล้วก็เคยรับราชการทางด้านความมั่นคงมา อย่างน้อยที่สุด กระผม โอนจากทหารมารับราชการฝ่ายความมั่นคงตั้งแต่ปี ๒๕๐๖ จนกระทั่งเป็นเลขาธิการสภาความมั่นคง เพราะฉะนั้นในเรื่องอันนี้กระผมอยากจะกล่าว เพียงว่าความมั่นคงนั้นไม่ใช่ความมั่นคงของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง พวกใดพวกหนึ่งแต่ต้องเป็น ความมั่นคงแห่งรัฐหรือรัฐนั้นประกอบขึ้นด้วยอาณาเขตและพลเมือง อาณาเขตต้องมี บุรณภาพ มีความมั่นคง มีความปลอดภัย เอกราชต้องมีและทางภาคพลเมืองนั้นต้องมี ความมั่นคงด้วยต้องไปพร้อม ๆ กัน-----

ความมั่นคงภาคพลเมืองคือประชาชนนั้นจะต้องไม่ถูกระงับทำใด ๆ จากการใช้อำนาจรัฐ
อย่างไม่เป็นธรรม เพราะฉะนั้นประชาชนจะมีความมั่นคงไม่ได้ อันนี้กระผมกล่าวมา
เพื่อให้สภาแห่งนี้ได้รับทราบ แล้วก็อยากจะกราบเรียนว่าบ้านเมืองของเราในขณะนี้มาไกล
พอสมควรในระบอบการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุข เรามาไกลเกินกว่าที่จะเลี้ยวซ้ายเลี้ยวขวากลับไปหาอำนาจนิยมหรือ
อำนาจใด ๆ ที่เป็นของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหุบฉวยไปใช้ เรามีการศึกษาสูงสุดในการปกครอง
ประเทศแล้ว คือรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่เรากำลังใช้อยู่ในขณะนี้ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้หลัก
ประกันที่มั่นคงแก่ประชาชนไว้อย่างชนิดที่เรียกได้ว่าไม่เคยมีรัฐธรรมนูญฉบับไหนเคยให้
ไว้ก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค สิทธิมนุษยชนและการมี
ส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจในการเมืองการปกครอง แต่ร่างพระราชบัญญัติ
รักษาความมั่นคงในราชอาณาจักรที่รัฐบาลเสนอมาให้พิจารณานี้ กระผมขอกราบเรียนว่า
อ่านแล้วในแต่ละมาตราทั้ง ๒๕ มาตรา ซึ่งกระผมจะหยิบยกขึ้นมาให้ทราบว่ามาตราไหน
บ้าง แต่อยากจะกล่าวในเบื้องต้นว่าได้อ่านแล้วทั้งหมดเหมือนกับเรากำลังเซ็นเช็ค (Cheque)
เปล่าให้กับผู้อื่นไปกรอกจำนวนเอาเองตามใจชอบ ลักษณะอย่างนี้กระผมคิดว่าเป็นสิ่งที่สภา
แห่งนี้ควรจะได้พิจารณาอย่างรอบคอบในแต่ละมาตราที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง ซึ่งกระผม
จะชี้แจงเป็นบางมาตราที่เห็นว่าไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการไม่กำหนด
สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งโดยเฉพาะ ยกขึ้นมาลอย ๆ เท่านั้นเองว่าอาจจะเกิดเหตุการณ์
กับบุคคลหรือคณะบุคคล ยกตัวอย่างให้กระผมเห็นว่าเช่นเรื่องอะไรบ้าง ถ้าบอกว่าเป็นเรื่อง
การก่อการร้ายก็เขียนกันให้ชัดเจนว่าเป็นกฎหมายที่ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย
เพราะถ้าหากว่าเขียนอย่างนี้ ถามว่าตัวอย่างยกให้เห็นคืออะไร กระผมอยากจะขอให้สภา
แห่งนี้ได้พิจารณาในร่างที่กระผมขอสรุปเป็นเรื่อง ๆ ไป เป็นบางมาตรา โดยจะชี้ให้เห็นว่า
ร่างกฎหมายฉบับนี้นั้นไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมเพียงใด หรือมีกฎหมายอื่นใดรองรับอยู่แล้ว
ถ้าจะพูดโดยสรุปร่างกฎหมาย ๒๕ มาตรานี้มีความสำคัญอยู่ ๒ เรื่อง เรื่องที่ ๑ คือให้มี
กฎหมายรับรองสถานะของกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายใน เพราะเมื่อก่อนนั้น
จัดตั้งขึ้นโดยประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นคำสั่งฝ่ายบริหาร ก็อยากมีกฎหมายรองรับ

ถ้าถามว่าผิดไหม กระผมตอบว่าไม่ผิด ถ้าเป็นหน่วยงานที่ต้องจัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย
ไม่ผิด แต่ถ้าคุณเนื้อหาตั้งขึ้นมาแล้วจะทำอะไร มีหน้าที่อะไร ใครทำอะไรมากน้อยแค่ไหน
ตรงนี้ต่างหาก ในส่วนนี้ต่างหากที่เราจะต้องดูกันว่าถูกต้องเหมาะสมมากน้อยเพียงใด
แค่ไหนหรือไม่-----

- ๑๐/๑

ตั้งแต่มาตรา ๖ (๕) วรรคสอง เป็นมาตราที่ได้เขียนเอาไว้ในลักษณะที่กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เป็นเรื่องที่อำนาจหน้าที่ของ กอ.รมน. นั้น ถ้าหากว่ามีการประกาศใช้ กำหนดเรื่องราวใดขึ้นมาแล้ว สามารถที่จะเข้าไปสวมแทน ทำงานแทน หรือหน่วยราชการอื่นต้องถ่ายโอนอำนาจไปให้ กอ.รมน. ใช้ อันนี้ฝากให้คิดว่าวิธีการอย่างนี้ถูกต้องหรือไม่ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ เกี่ยวกับตัวบทกฎหมาย ในมาตรา ๑๕ (๔) คือ กอ.รมน. สามารถที่จะสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีพฤติกรรมที่จะเป็นภัยต่อความมั่นคงในราชอาณาจักรหรือเป็นอุปสรรคต่อการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรออกจากพื้นที่ที่กำหนด อันนี้ก็ขอให้ท่านพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องสิทธิเสรีภาพและเรื่องที่ว่าอุปสรรคต่อการรักษาความมั่นคงภายในสามารถสั่งการได้ ข้าราชการทุกคนทุกฝ่ายของรัฐได้รับผลกระทบหมด คุณลักษณะอย่างไรที่จะชี้ลงไปว่าข้าราชการผู้นี้ คนนี้เป็นภัยต่อความมั่นคงแห่งรัฐ สมัยหนึ่งเราเคยมี กอ.รมน. และเป็นสมัยที่ปราบปรามคอมมิวนิสต์ เราคงจะได้ยินข่าวที่ประชาชนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นได้รับความไม่เป็นธรรมจากการใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ นั่นเป็นเรื่องอดีตที่ผ่านมา ผมไม่อยากจะเห็นอดีตอย่างนี้กลับมาอีกครั้งหนึ่ง มาตรา ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการป้องกัน ปราบปราม ระงับ ยับยั้ง และแก้ไขหรือบรรเทาเหตุการณ์ภายในพื้นที่ ให้ผู้อำนวยการ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจออกข้อกำหนด ดังต่อไปนี้ ก็เป็นข้อกำหนดต่าง ๆ เช่น

(๑) ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติการหรืองดการปฏิบัติการ
อย่างใดอย่างหนึ่ง อันนี้ไม่เป็นไร

(๒) ห้ามเข้าหรือให้ออกจากบริเวณพื้นที่ อาคาร หรือสถานที่กำหนด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเป็นบุคคลที่ได้รับการยกเว้น อันนี้มีข้อนำพิจารณาเรื่องสิทธิเสรีภาพของบุคคล มีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในจังหวัดภาคใต้เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ประชาชนจำนวน ๓๐๐ กว่าคน ถูกเจ้าหน้าที่นำตัวมาเข้าศูนย์ฝึกอาชีพเป็นระยะเวลา ๔ เดือน โดยไม่มีเหตุผลอะไรนอกจากว่ามาฝึกอาชีพให้ แล้วให้เซ็นชื่อว่าพร้อมใจ สมัครใจ และทำท่าจะขยายเวลาของการฝึกอาชีพต่อ นำตัวออกจากพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

สนช. ๖๓ เป็นพิเศษ

มิ่งขวัญ ๑๐/๒

ขึ้นมาอยู่ที่สุราษฎร์ธานี ชุมพร เลข ๔ เดือนไปแล้วทำท่าว่าจะไม่ได้ ออก เขาฟ้องศาล ศาลสั่ง
ปล่อยหมด -----

- ๑๑/๑

แต่ปล่อยแล้วคนเหล่านี้กลับบ้านไม่ได้ เพราะว่ามีกฏอัยการศึก มีประกาศของกองทัพภาค ที่ ๔ ไม่ให้เข้าพื้นที่ที่เป็นถิ่นฐานบ้านเกิดของเขา บ้านช่องของเขา ถิ่นทำมาหากินของเขา ต้องไปนอนตามมัสยิด ตามวัด ตามบ้าน และได้ส่งตัวแทนมาร้องเรียนที่สถานีดับญูติ แห่งชาติแห่งนี้ และร้องเรียนต่อกระผมในฐานะเป็นประธานคณะอนุกรรมการตำรวจและ สิทธิมนุษยชน เรื่องกำลังศึกษาพิจารณา พุดง่าย ๆ ก็คือว่าตรวจสอบเรื่องนี้ และให้ชาวบ้าน เหล่านั้นเล่าเรื่องต่าง ๆ ให้ฟัง มีหลักฐานในการบันทึกเรื่องราวไว้และมีเรื่องร้องเรียน ผมเพียงอยากจะถามเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากว่ากระทรวงมหาดไทยมาอยู่ ในที่นี้จะถามว่าประชาชนคนไทยเหล่านั้นกลับบ้านไม่ได้ ทำมาหากินอะไรไม่ได้ เขาเอา อะไรมาเลี้ยงดูตัวเขา เขาอยู่อย่างไร เขาต้องไปนอนตามวัดวาอาราม ตามมัสยิด ตามบ้านเพื่อน ทำไมเขากลับเข้าเขตบ้านเขาไม่ได้ ถ้าหากว่ากลับไม่ได้ด้วยเหตุผลของ กฎหมาย อันนี้เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เหตุผลจำเป็น แต่ได้พิสูจน์ทราบคนเหล่านี้ชัดเจน แล้วหรือไม่ว่าเป็นคนที่กระทำความผิด หรือกระทรวงมหาดไทยดูแลประชาชนของตัวอย่าง ไ้ ปล่อยให้ไปนอนตามมัสยิด ตามวัด อด ๆ อด ๆ เดียวนี้ท่านก็ยังไม่ปล่อยคนเหล่านี้ไว้ ซึ่ง กระผมคิดว่าเงื่อนไขแห่งความไม่เป็นธรรมอย่างนี้และความรู้สึกเจ็บช้ำน้ำใจอย่างนี้แหละ ท่านถึงต้องประสบกับปัญหาการแก้ไขปัญหาคาใจได้ในขณะที่ยังไม่จบไม่สิ้น มีหน้าซ้ำ ยึดเยื้อขยายตัวออกไป นี่เพียงยกตัวอย่างในเรื่องของการออกข้อกำหนด ในเรื่องของการห้าม การเข้า การอะไรต่าง ๆ

(๓) ห้ามออกนอกเคหสถานในเวลากำหนด

(๔) ห้ามนำเอาอาวุธออกนอกเคหสถาน

(๕) ห้ามการใช้เส้นทางคมนาคมหรือการใช้ยานพาหนะ หรือกำหนดเงื่อนไข

การใช้เส้นทางคมนาคมหรือการใช้ยานพาหนะ ถ้าเป็นในภาวะเกิดศึกสงคราม เกิดการ จลาจล เกิดความจำเป็นในภาวะฉุกเฉิน กฎหมายบริหารราชการแผ่นดินในภาวะฉุกเฉิน กฏอัยการศึกมีอยู่แล้ว ทำไมต้องให้อำนาจในการประกาศกฏอย่างนี้ออกมาอีก จะอ้างว่า อาจจะมีขึ้นก่อนจะใช้กฏอัยการศึกหรือ พ.ร.บ. ฉุกเฉินได้ กระผมคิดว่าถ้าจำได้ กระผม ถามว่าเหตุการณ์อะไรบ้าง ยกตัวอย่างให้กระผมเห็นว่าจำเป็นต้องมีการใช้ พ.ร.บ.

รักษาความมั่นคงอย่างนี้ เช่นเหตุการณ์อะไร นอกจากนี้แล้วมาตรา ๑๘ ของร่าง

พระราชบัญญัติฉบับนี้ที่รัฐบาลเสนอมาให้สภาแห่งนี้พิจารณา มาตรา ๑๘ นั้น ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ให้ผู้อำนวยการและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผู้อำนวยการตามที่ผู้บัญชาการมอบหมาย ก็คือผู้อำนวยการ กอ.รมน. หรือเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แล้วก็ไปตกลงกับตำรวจเสีย ก็ทำได้ ตั้งแต่ป้องกัน ตั้งแต่กำหนด ตั้งแต่ปราบปราม หรือพุดง่าย ๆ ก็คือว่าจับก็ได้ สอบสวนเองอีก กฎหมายเขียนไว้อย่างนี้ในมาตรา ๑๘ -----

ในมาตรา ๒๑ “บรรดาข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง หรือการกระทำตามหมวดนี้ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง” ท่านอยู่เหนือกฎหมายเหล่านี้หมด นี้คือมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ “ในการปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย ถ้าได้กระทำตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา โดยมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นการกระทำที่ได้กระทำไปโดยสุจริต ไม่เลือกปฏิบัติ และพอสมควรแก่เหตุ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ได้รับความเสียหายที่จะเรียกร้องค่าเสียหายจากทางราชการตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่” ก็หมายความว่ามาตรานี้ไม่ต้องรับผิดชอบ สั่งไป แต่เขียนชื่อแม้ว่าเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือควรแก่เหตุ ก็รับรองกันไป แต่ความเสียหายที่เกิดขึ้นใครรับผิดชอบ แล้วท่านละเลยกฎหมายแพ่ง กฎหมายอาญา ละเลยกระบวนการตรวจสอบทางศาล ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ผมคิดว่านอกจากจะทำลายหลักการสิทธิขั้นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ของสิทธิมนุษยชนของสิทธิเสรีภาพความเสมอภาคทางกฎหมายแล้ว ทางด้านศาลท่านอยู่เหนือ องค์กรตรวจสอบอื่น ๆ ไม่มีเลยที่จะสามารถเข้าไปตรวจสอบการดำเนินการ การปฏิบัติงาน คือการคานอำนาจ การดุลอำนาจไม่มีเลยในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กฎหมายอย่างนี้เป็นกฎหมายที่ผมได้กราบเรียนแล้วว่าประเทศของเรานั้นมาไกลเกินสมควรแล้วที่จะเลี้ยวซ้าย เลี้ยวขวา กลับไปหาอำนาจนิยม และมีกฎหมายรองรับอยู่ในสิ่งต่าง ๆ ที่มาตราต่าง ๆ เหล่านี้ได้เขียนขึ้นนั้นทั้งกฎหมายอาญา กฎหมายแพ่ง กฎอัยการศึก พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินในภาวะฉุกเฉิน ซึ่งก็มีอยู่ค่อนข้างสูงอยู่แล้ว แล้วก็ยังมีอันนี้เพิ่มเติมเข้ามาอีก เพียงแต่ให้เป็นอำนาจของ กอ.รมน. ที่จะเข้าไปทำงานแทนหน่วยงานของกระทรวง ทบวง กรมอื่นใดก็ได้ถ้ามอบหมายมา สอบสวนก็ได้ ประกาศกฎกำหนดอะไรก็ได้ ห้ามก็ได้ เพราะฉะนั้นในสิ่งต่าง ๆ ที่กระผมเพียงยกตัวอย่างขึ้นมาไม่กี่มาตราที่เห็นว่าจำเป็นจริง ๆ ที่จะต้องกราบเรียนต่อท่านประธานฯ และท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ผ่านไปยังรัฐบาลด้วยว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แม้แต่หลักการก็ยังไม่สมควรที่จะรับ

ท่านประธานฯ ครับ กระผมอยากจะขอสรุปกราบเรียนว่าในขณะที่สังคมบ้านเรากำลังกังวลใจในปัญหาหลายอย่างเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ประจำวันนอกเหนือไปจากเรื่องของความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในเรื่องของเศรษฐกิจ ในเรื่องของความแตกแยกของผู้คนในสังคม สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้แทนที่รัฐบาลจะเอาใจใส่หันมาแก้ไขอย่างจริงจังแต่กลับเสนอเรื่องอะไรก็ไม่รู้ ขออำนาจอีก และอำนาจที่ให้ไปนั้นถ้าถูก เหมาะสมก็น่าจะให้ ถ้าหากว่าอำนาจนั้น ไม่มีอำนาจอื่นหรือไม่มีเรื่องอื่นกฎหมายอื่น เครื่องมืออื่นมารองรับก็น่าจะให้ แต่สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีอยู่แล้ว หรือถ้าหากจำเป็นที่จะต้องไปแก้ไขกฎหมายแพ่ง กฎหมายอาญา กฎอัยการศึกหรือ พ.ร.บ. การบริหารราชการแผ่นดินในภาวะฉุกเฉิน ในบางมาตราเพื่อเพิ่มเติมเข้าไปให้สอดคล้องมันง่ายกว่า หรือถ้าหากว่าจำเป็นต้องออกพระราชบัญญัติรับรองให้ กอ.รมน. มีสถานะทางกฎหมาย กระผมเห็นด้วยนะครับ ตั้งแต่แรกแล้วบอกว่า ถ้า กอ.รมน. จะยกฐานะขึ้นมา มีสถานะรองรับทางกฎหมาย กระผมเห็นด้วย แต่บทบาทหน้าที่ที่เสนอมานี้ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แล้วทำไมถึงเห็นด้วย ถ้ามีกฎหมายรองรับ อำนาจหน้าที่ กอ.รมน. นั้น ถ้าหากว่าได้ตามรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะในมาตรา ๗๗ ที่ว่าด้วยรัฐต้องจัดให้มีกำลังทหารอาวุธยุทโธปกรณ์ไว้เพียงพอเพียงในการป้องกันประเทศในการรักษาเอกราช บูรณภาพแห่งดินแดน และเพื่อการพัฒนาประเทศ รัฐธรรมนูญให้อำนาจทหารเอาไว้ นอกจากป้องกันรักษาความมั่นคง ยังให้บทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ มาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญ กอ.รมน. ถ้าหากว่าจะสร้างความมั่นคงภายในให้เกิดขึ้นได้นี้ ท่านพัฒนาประเทศครับ ทำเป็นหน่วยหลักก็ได้ ผมก็ไม่ขัดข้อง เป็นหน่วยประสานกับกระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา การสาธารณสุข ท่านทำท่านช่วยเขาไป ไม่ใช่ท่านเอาอำนาจเหล่านี้ไปใช้เพื่อบังคับคนอื่นแล้วก็บังคับที่ผิดรัฐธรรมนูญ ผิดกฎหมาย ผิดกฎหมายแพ่ง ละเมิดกติกาของศาลด้วยซ้ำไปในเรื่องของการตรวจสอบจุดถ่วงดุล นี่คือนี่ที่กระผมอยากจะขอกราบเรียนนะครับว่า ฝ่ายท่านประธานฯ ถึงรัฐบาล แล้วก็ถือโอกาสนี้กราบเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังรัฐบาลนี้ผู้ที่ประสงค์อยากมีอำนาจไปใช้ ได้รู้จักคำพูดของนักการเมือง การปกครองผู้ยิ่งใหญ่ของโลกคนหนึ่ง เขากล่าวว่าอย่างนี้ เขากล่าวว่าข้าราชการและประชาชนนั้นมิได้เกรงเรา เพราะเราเข้มงวดกวดขัน หากแต่เกรงเราเพราะเราสุจริต

ประชาชนไว้วางใจเรา ไม่ใช่เพราะเรามีความสามารถ แต่ไว้วางใจเราเพราะเรามีความ
ยุติธรรม ความสุจริตทำให้เรากระจำง ความยุติธรรมทำให้เรามีอำนาจ ขอฝากท่านประธานฯ
ผ่านไปถึงรัฐบาลและผู้อยากมีอำนาจทั้งหลายว่า ความยุติธรรมเท่านั้นที่ทำให้ท่านมีอำนาจ
ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญพลเอก ไชยชัยครับ

- ๑๔/๑

พลเอก ไชยยศ หงส์ทอง : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม พลเอก ไชยยศ หงส์ทอง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมจะใคร่ขออภิปรายในฐานะที่เป็นทหารแก่อย่างตรงไปตรงมา ใน ๒ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ ผมจะขออภิปรายในเรื่องถึงความจำเป็นที่ฝ่ายเจ้าหน้าที่จำเป็นที่จะต้องมีการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

และประการที่ ๒ กระผมจะขออภิปรายในประเด็นที่ว่า เรื่องของการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน

ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ ความมั่นคงนั้นเปรียบเสมือนกับออกซิเจน (Oxygen) ตราบใดที่ท่านยังมีออกซิเจนสำหรับหายใจอยู่ ตราบนั้นท่านจะรู้สึกหรรษา แต่ตราบใดก็ตามที่ท่านไม่มีออกซิเจนจะหายใจ ตราบนั้นท่านจะรู้สึก และท่านก็จะไม่มีโอกาสที่จะไปซื้อออกซิเจนมาหายใจ เพราะว่าท่านไม่ได้เตรียมไว้ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ในประเด็นที่ ๑ เรื่องของความจำเป็นที่จะต้องมีการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่เดิมมา ตั้งแต่ผมเข้ารับราชการมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๖ เป็นต้นมาเรื่อย ๆ เหตุการณ์บ้านเมืองก็มีมาตลอด ในสมัยนั้นเรามีร่างพระราชบัญญัติหรือมีกฎหมายอยู่ ๓ ฉบับ สำหรับแก้ไขเหตุการณ์ของบ้านเมือง กฎหมายฉบับแรกเรียกว่าพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๕ ฉบับที่ ๒ เราเรียกว่า พระราชบัญญัติกฏอัยการศึกซึ่งมีมาแต่เดิม สมัย พ.ศ. ๒๔๕๗ และฉบับที่ ๓ เรียกว่า พระราชบัญญัติผู้อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ การที่เรามีกฎหมาย ๓ ฉบับนี้ได้ช่วยให้ฝ่ายเจ้าหน้าที่ที่สามารถที่จะป้องกัน แก้ไข ปรามปราม ตอบโต้เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดมาแต่ในอดีตจนสามารถทำให้ เหตุการณ์ต่าง ๆ มันสงบร่มเย็นได้ตลอดมา แม้แต่ในครั้งที่พรรคคอมมิวนิสต์ แห่งประเทศไทยประกาศว่าจะยึดกรุงเทพฯ ให้ได้ภายใน ๖ เดือน ฝ่ายเจ้าหน้าที่ก็สามารถที่จะใช้กฎหมายทั้ง ๓ ฉบับนี้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์จากเขาไปหนัก แล้วสถานการณ์ของความรุนแรงในลักษณะต่าง ๆ จนเราสามารถเอาชนะเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ตลอดมา นำความสงบสุขมาสู่พี่น้องประชาชนทำให้ประชาชนอยู่ในความร่มเย็นเป็นสุขตลอดมา ต่อมาเมื่อสถานการณ์ได้เข้าสู่ภาวะปกติฝ่ายรัฐบาลก็เห็นว่าไม่จำเป็นที่จะต้องมีกฎหมาย

ที่จะใช้มากมายขนาดนั้นก็ได้อีกเลิกกฎหมายพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ และกฎหมายผู้อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ เมื่อเรายกเลิกกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนี้ไปแล้ว เราก็เหลือกฎหมายอีกเพียงฉบับเดียว คือกฎหมายพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก กฎหมายพระราชบัญญัติกฎอัยการศึกนี้เป็นกฎหมายที่มีความเข้มงวดที่สุด เพราะว่าได้ให้โอกาสฝ่ายทหารที่จะตรวจค้น เกณฑ์ จับกุม ยึดเข้าอาศัย ทำลาย จับไล่ กักต้งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นยา ถ้าเปรียบเสมือนกับยาที่เป็นยาที่แรงมาก เป็นขนานที่แรงมาก ซึ่งบางครั้งเมื่อเอามาใช้แล้วไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ก็เลยเกิดความคิดว่า เราคงน่าจะต้องมีกฎหมายอะไรบางฉบับเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์เพื่อให้ไม่จำเป็นจะต้องใช้ยาขนานแรงเหล่านั้น นี่ก็เป็นที่มาของร่างพระราชบัญญัติฉบับปัจจุบันที่รัฐบาลนี้ยกร่างขึ้น ปัญหาที่ประสบอยู่ก็คือว่า ด้วยกฎหมายร่างพระราชบัญญัติกฎอัยการศึกและต่อมาในภายหลังคือ พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินซึ่งตามมา แม้ว่าทั้ง ๒ ฉบับนี้จะมีให้เราไว้ใช้ แต่มันก็ยังขาดความเหมาะสมไม่สามารถที่จะไปใช้กับสถานการณ์บางสถานการณ์ในปัจจุบันได้ เราจึงจำเป็นที่จะต้องหาอื่นเอามาแก้ไขใช้นี้ซึ่งมันไม่ใช่เป็นยาที่รุนแรงขนาดนั้น เราอยากได้ยาที่เบา ๆ หน่อยที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ที่ทุกฝ่ายพอยอมรับได้นะครับ ทุกฝ่ายที่จะยอมรับได้ทั้งประชาชน ทั้งฝ่ายเจ้าหน้าที่และฝ่ายอื่น ๆ นะครับ นั่นก็เป็นที่มา-----

ถ้าเพื่อเรามีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เราก็จะสามารถใช้ไปทดแทนร่างพระราชบัญญัติ
กฏอัยการศึก หรือพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินได้
สิ่งนี้ไม่ใช่หรือครับที่ประชาชนได้เรียกร้องบอกให้เรายกเลิกกฏอัยการศึก ยกเลิกเถอะ
พระราชกำหนดดังกล่าว เพราะเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน เราก็สนองตอบ
ครับ รัฐบาลก็พยายามสนองตอบ ก็เลยเกิดร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา เพื่อจะไป
ใช้ทดแทนยาวนานแรงที่เราไม่จำเป็นต้องใช้ตลอดไป นี่ก็เป็นที่มา และความจำเป็นที่ต้องใช้
ร่างพระราชบัญญัตินี้ะครับ ในฐานะที่เป็นแกนนำของการใช้กำลังพลเรือน ตำรวจ ทหาร
และประชาชน ผมใครจะขออย่าให้ท่านประธานฯ ได้ทราบ ว่า ฝ่ายทหารนั้นมิจิตใจ
มีความมุ่งมั่นปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะนำประเทศไปสู่ความสงบสุข ให้ประชาชนนี้
ได้อยู่เย็นเป็นสุข มีความสบาย หากินได้สะดวกไม่มีภัยคุกคามต่าง ๆ อยู่กันอย่างปลอดภัย
ได้รับพระบารมีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แม้ว่าพวกเราจะต้องเอาชีวิตและเลือดเนื้อ
เข้าแลกเราก็ยอมครับ ฉะนั้นฝ่ายทหารหรือฝ่ายเจ้าหน้าที่ไม่ได้ต้องการที่จะแสวงหาอำนาจ
อันใดเลย อำนาจที่เรามีอยู่เพียงพอแล้ว แต่เราต้องการเพียงเพื่อจะได้ปฏิบัติภารกิจ
อันทรงเกียรติที่ประชาชนได้มอบหมายไว้ให้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้เขียนไว้ว่าให้เราต้องทำอะไรบ้าง การที่จะให้ฝ่ายเจ้าหน้าที่ทำอย่างโน้น
ทำอย่างนี้ ท่านจะปฏิเสธไม่ให้เรามีเครื่องมือที่จะไปงานอันทรงเกียรตินั้นหรือครับ
เพราะฉะนั้นก็เป็นเรื่องจำเป็นที่ฝ่ายเราจะต้องมีเครื่องมืออย่างนั้น ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ในเรื่องของประเด็นสิทธิเสรีภาพนั้น ฝ่ายเจ้าหน้าที่ก็ตระหนักอยู่ตลอดเวลาเนะครับ ขณะนี้
เราได้ผ่านสถานการณ์จากเดิมมา ๒๐ ปี ๓๐ ปี มานานเนะครับ ขณะนี้ฝ่ายเจ้าหน้าที่ได้พัฒนา
ความนึก ความคิด ความเห็นต่าง ๆ ไปมากแล้วเนะครับ การที่จะเอาเปรียบประชาชน
หรือการที่จะไปลดทอนสิทธิเสรีภาพโดยไม่จำเป็นนั้นเราไม่ทำหรอกครับ จะทำก็มีน้อย
ที่สุด พวกนอกแถวต่าง ๆ เนะครับ แต่สิ่งที่เราต้องการนั้นเพียงว่า ต้องการที่จะให้ประชาชน
ส่วนใหญ่ นั้น เขาก็มีสิทธิเสรีภาพของเขาเช่นกันที่จะดำรงอยู่ด้วยความสงบสุข ไม่ใช่ให้
ชนส่วนน้อย ซึ่งเป็นคนไม่ดี คนร้ายนั้นมาย่ำยีสิทธิเสรีภาพของเขา ถ้าเพื่อท่านมองด้วยใจ
เป็นธรรมแล้ว ท่านจะเห็นว่า แม้ว่าประชาชนบางส่วนจะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพไปบ้าง
แต่เป็นการกระทำเพื่อที่จะปกป้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนส่วนใหญ่

เปรียบเสมือนกับว่า เวลาท่านเดินทางไปต่างประเทศจะต้องผ่านเข้าออกสนามบินนี่นะครับ
เขตรวเช็ก (Check) ท่านนะครับ ให้ออดรองเท้า ออดเข็มขัด บางครั้งให้ออดกางเกง
นะครับ ทำความรำคาญให้ท่านมาก แต่เพื่ออะไรครับ เพื่อความสะดวก เพื่อความปลอดภัย
ของประชาชนส่วนใหญ่ พระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกันครับ ประชาชนผู้บริสุทธิ์ส่วนใหญ่
จะได้รับประโยชน์ครับ มีแต่คนร้าย หรือคนไม่ดีเท่านั้นที่จะต้องลำบากมากหน่อย
เพราะฉะนั้นผมคิดว่า จริงอยู่ร่างพระราชบัญญัตินี้ แม้ว่าจะกระทบการต่าง ๆ
คณะกรรมการต่าง ๆ ได้ตัดทอนลงจนเหลือที่จำเป็นน้อยที่สุดแล้วก็ตามนะครับ
ถ้าเพื่ออ่านให้ดีนะครับ ได้ตัดออกไปหมดแล้ว ที่รุนแรงต่าง ๆ แต่ก็ยังจะเป็นการจำกัด
สิทธิเสรีภาพอยู่บ้าง แต่เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพเพื่อจะนำความสงบสุขมาสู่ประชาชน
ส่วนใหญ่ในสังคม ก็ต้องยอมรับนะครับ -----

นอกจากนี้ นะครับ ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ถ้าเพื่อท่านอ่านให้ดีขึ้นครับ ในเรื่องของสิทธิเสรีภาพของประชาชนนั้น เกือบทุกข้อเขาเขียนว่ายกเว้น นะครับ ยกเว้น ถ้าเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของรัฐ มีข้อยกเว้นอยู่นะครับ เพราะฉะนั้นท่านต้องอ่านให้ดีขึ้นครับ มีข้อยกเว้นอยู่ พระราชบัญญัตินี้ก็มียกเว้นอย่างนั้นครับ ต้องมีข้อยกเว้นบ้าง ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนส่วนใหญ่สามารถดำรงอยู่ได้ด้วยความปลอดภัยนะครับ

ท่านประธานฯ ที่เคารพ การพิจารณาในขั้นนี้ เป็นขั้นของพิจารณาหลักการ หลักการคือ หมายความว่าเราจำเป็นต้องมีร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงฉบับนี้หรือไม่ ส่วนรายละเอียดต่าง ๆ ข้อโต้แย้งต่าง ๆ ต้องมีแน่นอนครับ เราก็ไปพูดคุยกันในขั้น

แปรญัตติของขั้นกรรมาธิการครับ เราต้องการที่จะให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็น เครื่องมือของฝ่ายเจ้าหน้าที่พลเรือน ตำรวจ ทหาร และประชาชนที่จะร่วมมือร่วมใจกัน เพราะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการรองรับกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายใน ซึ่งนี้เคยรักษาชาติบ้านเมืองให้อยู่รอดปลอดภัยมาในระยะเวลายาวนาน คิดย้อนหลัง

ไปหน่อย ไม่ใช่เป็นองค์กรแบบไม่มีประวัติศาสตร์ ประวัติศาสตร์ของมันนั้นรุ่งโรจน์ เจริญงดงามมานะครับ รักษาชาติบ้านเมืองมานะครับ ก็จะมีกฎหมายรองรับองค์กรนี้ ก็จะมีกฎหมายรองรับในเรื่องของการประสานงาน เรื่องของการผนึกกำลังฝ่ายต่าง ๆ

เข้าไปปฏิบัติงานร่วมกัน เรื่องของการวางกฎเกณฑ์ต่าง ๆ อะไรก็ตามที่เป็นข้อโต้แย้ง ที่ยังไม่ดี มันมีอยู่ครับ เราก็ไปถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน ประนีประนอมกันในขั้นกรรมาธิการ แล้วเราก็พยายามที่จะออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้เป็นที่ยอมรับได้ของทุกฝ่ายนะครับ

ไม่มีฝ่ายเจ้าหน้าที่คนใดหรือครับที่จะออกกฎหมายมาแล้วก็ให้ประชาชนเขาเกลียด ผมคิดว่าไม่มีนะครับ ใครคิดอย่างนั้นก็บ้าเต็มทนแล้วครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในขั้น รับหลักการนี้ ก็พอจะรับหลักการได้ เพราะฉะนั้นจากสิ่งที่กระผมได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ กระผมขอสนับสนุนในหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับผม ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณเซนทร์

นายเซนทร์ วิพัฒน์บวรวงศ์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติฯ

ที่เคารพ กระผม นายเซนทร์ วิพัฒน์บวรวงศ์ ขออภิปรายสนับสนุนรับหลักการ

ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ ความจำเป็นในเรื่องนี้เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลง

ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ของโลกต่าง ๆ การก่อการร้ายที่ก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ดี ในประเทศอังกฤษที่ดี ในประเทศสเปนที่ดี แม้แต่ในประเทศที่ใกล้เคียงเพื่อนบ้านประเทศเรา คือ ในอินโดนีเซีย ก่อให้เกิดความสูญเสียแก่ชีวิตและทรัพย์สินอย่างมากมาย แล้วก็เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเป็นกระบวนการการก่อการร้าย รวมทั้งการกระทำที่มีลักษณะหลาย ๆ อย่างที่เป็นของที่แปลกใหม่ และก็สามารถกระทำได้ในทุกรูปแบบ เพราะฉะนั้นจากความจำเป็นเหล่านี้จะเห็นได้ว่าในประเทศต่าง ๆ ที่กระผมได้เอ่ยมานั้น ได้มีการออกกฎหมายป้องกันในเรื่องนี้ การรักษาความมั่นคงของประเทศตนเองขึ้นมา แม้แต่ประเทศในตะวันตกที่มีความทันสมัยมากในเรื่องของประชาธิปไตยก็จำเป็นที่จะต้องออกกฎหมายนี้มาเพื่อรองรับและต่อสู้กับสิ่งที่เป็นการก่อการร้ายต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่เป็นเพื่อนบ้านติดกับเรานะครับ มีกฎหมายความมั่นคงในลักษณะนี้มาก่อนหน้าเราเป็นเวลานาน แล้วก็สามารถใช้บังคับในการที่จะดำเนินการเพื่อป้องกันสิ่งที่จะเกิดขึ้นภายในประเทศ ดังนั้น ในความจำเป็นในส่วนนี้จึงเป็นสิ่งที่ไม่หลีกเลี่ยงไม่ได้และจำเป็นต้องทำ เมื่อพิจารณาจากหลักการและเหตุผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อหาสาระของกฎหมายฉบับนี้แล้ว จะเห็นได้ว่าในส่วนที่เกี่ยวกับโครงสร้างขององค์กรในกฎหมายฉบับนี้นั้น จะมีลักษณะที่เป็นลักษณะผสมผสาน และก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นอำนาจที่มาจากการเมือง จะพูดว่าเป็นอำนาจที่ประชาชนเป็นใหญ่ก็ได้ เนื่องจากว่าในกฎหมายนี้ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในราชอาณาจักรนั้น ได้แก่ นายกรัฐมนตรี และนายกรัฐมนตรีในอนาคตที่จะมีนั้นต้องมาจากการเลือกตั้งนะครับ จะต้องมาจากทางฝ่ายประชาชนเป็นผู้เลือกขึ้นมา ไม่ใช่ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งมา ดังนั้นเมื่อดูจากตรรกะในตรงนี้แล้ว ก็จะเป็นลักษณะที่มาจาก การเลือกตั้งของประชาชน -----

ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ที่เป็นพนักงานหรือข้าราชการประจำนั้น ผู้ที่ดำรงตำแหน่ง
ในคณะกรรมการอำนวยการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักรนั้น ในส่วนที่เป็นทหาร
ก็มีผู้บัญชาการทหารบกและเสนาธิการทหารบก นอกจากนั้นก็ยังมีทางฝ่ายการเมือง
ไม่ว่าจะเป็นทางฝ่ายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
หรือแม้แต่ทางเลขาฯ สมช. ปลัดกระทรวงมหาดไทย รวมอยู่ด้วยในส่วนของโครงสร้าง
ขององค์กร เพราะฉะนั้นก็จะเห็นได้ว่า การจัดองค์กรนั้นเป็นการจัดองค์กรในลักษณะ
ที่มีความผสมผสานไม่ได้มีลักษณะเป็นแบบที่ได้มีการกล่าวหากัน หรือมีการวิพากษ์วิจารณ์
กันว่าเป็นการให้อำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดแก่ฝ่ายทหาร หรือฝ่ายใช้อาวุธโดยตรง ซึ่งนั่น
ผมเข้าใจว่าคงเป็นความเข้าใจผิดที่ไม่ได้เห็นเนื้อหาที่แท้จริงของร่างกฎหมายฉบับนี้

ในประการต่อมา สิ่งที่สำคัญที่สุดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประชาชน
สิทธิเสรีภาพต่าง ๆ ของประชาชนนั้นในการใช้อำนาจหน้าที่ขององค์กรที่กำหนดขึ้น
ตามกฎหมายนี้ การใช้อำนาจหน้าที่ที่ไม่สามารถที่จะใช้ได้โดยเด็ดขาดด้วยตนเองนะครับ
ก่อนที่จะใช้อำนาจหน้าที่ในเรื่องนี้จะต้องได้รับการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีก่อนถึงจะ
ดำเนินการ ยกตัวอย่างเช่น ในมาตรา ๑๔ เป็นต้น ซึ่งตรงนี้เห็นได้ชัดว่า เจตนารมณ์ของ
การกำหนดกฎหมายนี้ขึ้นมามองเห็นหรือเล็งเห็นแล้วว่า ในยุคปัจจุบันที่เราต้องการไปสู่
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขนั้น เราได้มองเห็นถึงสิ่งที่เกี่ยวข้อง
กับสิทธิเสรีภาพของประชาชน และก็ไม่ได้ต้องการที่จะก้าวล่วงในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้น
การใช้อำนาจหน้าที่ทุกครั้งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก
ซึ่งคณะรัฐมนตรีก็ประกอบด้วยผู้ที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนมาจากพรรคการเมือง
ในอนาคตเช่นกัน ดังนั้นในตรงนี้มีความเกี่ยวข้องไปถึงประชาชนโดยตรง นอกจากนั้น
ในส่วนที่เกี่ยวกับการที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในส่วนของการจัดองค์กร
ก.ร.ม.น. ภาค และ ก.ร.ม.น. จังหวัดนั้นได้กำหนดให้มีการตั้งที่ปรึกษา ซึ่งมาจาก
ภาคประชาชนจำนวนก็ไม่ใช่น้อย จำนวนมากกว่า ๒๐ คนขึ้นไป เพราะฉะนั้นโอกาส
ที่ประชาชนจะเข้ามามีส่วนในการที่จะดูแลจัดการหรือแม้แต่การป้องกันการที่จะ
ให้มีใช้อำนาจเกินขอบเขตนั้นย่อมสามารถที่จะดำเนินการได้ ทั้งในที่ประชุมและ
ทั้งในฐานะนอกที่ประชุม สิ่งนี้จึงเป็นเจตนารมณ์ที่ชัดเจนว่ามองเห็นว่า การที่จะไป

กล่าวล่วงต่อสิทธิประชาชนนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ต้องการที่จะดำเนินการและก็ได้มีมาตรการในกฎหมายนี้เองก็มีมาตรการในการควบคุมป้องกันการใช้อำนาจแบบเกินเลย หรือที่เขาเรียกว่าอะบิวส์ออฟเพาเวอร์ (Abuse of power) ซึ่งตรงนี้นอกจากจะมีกำหนดไว้ในกฎหมายนี้เองแล้ว ก็ยังมีในส่วนสำคัญที่สุดก็คือว่า ในกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันคือกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นั้นได้มีบทบัญญัติที่ได้กำหนดในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของประชาชน ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ไว้ชัดเจนอย่างยิ่งซึ่งได้กำหนดไว้ว่า ถ้าหากมีการกล่าวล่วงหรือล่วงล้ำต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งนี้ ประชาชนสามารถใช้สิทธิร้องต่อศาลหรือดำเนินการอื่นใดก็ตาม ตามรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ เพราะฉะนั้นหลักประกันในเรื่องของการที่จะป้องกันการใช้อำนาจแบบเกินเลยของเจ้าหน้าที่ของรัฐเช่นในอดีตที่ผ่านมามีเครื่องมือที่ได้ป้องกันไว้แล้ว และก็เป็นสิ่งที่คิดว่าประชาชนโดยส่วนรวมจะได้ประโยชน์จากการมีกฎหมายฉบับนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายฉบับนี้จะได้เป็นเครื่องมือในการที่ทางเจ้าหน้าที่ของรัฐจะได้ดำเนินการในการป้องกันยับยั้งการกระทำที่อาจจะเกิดภัยอันตรายแก่ความมั่นคงภายในราชอาณาจักรได้อย่างทันทั่วทั้งที่ เพราะเหตุว่ากฎหมายที่มีอยู่นั้นถึงแม้ว่าเราจะได้มีการตรากฎหมายพระราชบัญญัติบริหารราชการแผ่นดินในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่ได้ออกมาบังคับใช้แล้วก็ตาม ตามกฎหมายดังกล่าวนั้นมีขั้นตอนการปฏิบัติหลายอย่างที่ไม่สามารถจัดการกับบางเรื่องบางราวได้อย่างทันทั่วทั้งที่ ดังนั้นการที่มีกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา รวมทั้งมีการจัดองค์กร ตลอดจนกำหนดอำนาจหน้าที่ดังที่ได้กราบเรียนมาแล้วนั้นจะช่วยให้การดูแลในเรื่องของความมั่นคงในประเทศของเรานั้นมีความเป็นจริงเป็นจัง แล้วก็สามารถที่จะเอื้อประโยชน์ต่อส่วนรวมรวมทั้งป้องกันเหตุร้ายที่อาจจะเกิดขึ้นต่อสังคมส่วนรวมได้ ผมจึงมีความเห็นรับหลักการร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร พ.ศ. ฉบับนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณโกทม

นายโกทม อารียา : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม นายโกทม อารียา
ท่านประธานฯ ครับ เวลาผมขออนุญาตอภิปรายก็ได้รับความกรุณาจากท่านประธานฯ
นะครับ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง แต่ดูเหมือนทุกท่านก็ทราบแล้วนะครับว่า
ผมจะอภิปรายไปในแนวใด แต่ขอความกรุณาอดทนกับผมสักนิดหนึ่งนะครับ ก่อนอื่น
ผมขอขอบคุณด้วยความจริงใจนะครับว่า ได้มีการปรับแก้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จากเดิม
ที่ผ่านคณะรัฐมนตรีมาถึงฉบับปัจจุบัน ได้มีการปรับแก้ที่ทำให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดนะครับ แสดงให้เห็นถึงความใจกว้าง เริ่มต้นจากความใจกว้างของ
ฝ่ายทหารนะครับ ๒. ความสามารถของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่กล้ารับรอง ความใจกว้าง
ของคณะรัฐมนตรีที่รับการปรับเปลี่ยน รวมไปถึงคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติของรัฐบาลก็ได้กรุณาปรับเปลี่ยนในหลายเรื่อง ที่สำคัญก็คือยอมรับอำนาจอธิปไตย
ที่มาจากปวงชน ยอมรับการตัดทอนอำนาจฉุกเฉินหลายประการออกไป เห็นความสำคัญ
ของการมีส่วนร่วม เป็นต้น ผมจึงเรียนนะครับว่าการปรับปรุงนี้มีนัยสำคัญและทำให้ร่างนี้
ดีขึ้นเป็นอย่างมากนะครับ มีการพูดติดตลกันนะครับว่า เป็นพระราชบัญญัติติดหนวดนะครับ
ตอนนี้ก็โกนออกไปข้างแล้วครับ แต่ท่านประธานฯ ครับ ดูเหมือนว่าท่านที่เห็นส่วนดีของ
ร่างพระราชบัญญัติท่านก็จะบรรยายหรืออภิปรายว่ามีส่วนดีอย่างไร กระผมก็ได้รับฟังมา
พอสมควรนะครับ ก็ไม่ได้โต้เถียงทั้งหมดนะครับ แต่กระผมจะขออนุญาตชี้ให้เห็นถึง
บางส่วนที่ยังเหลืออยู่ว่ายังมีส่วนเสียหลายประการคงเหลืออยู่เช่นเดียวกัน ขอเพียงแต่ว่า
ให้มีการรับฟังกันในทั้ง ๒ ส่วนนะครับ แต่ก่อนอื่นผมขอทำความเข้าใจในความหมายของ
การรักษาความมั่นคงภายใน ตามประสาผมนะครับ ผมก็ไปลองเปิด เขาเรียกสารานุกรม
นะครับ เขียนไว้ว่า การรักษาความมั่นคงภายในนั้นก็คือการสร้างความสุขให้เกิดขึ้น
ภายในประเทศ ทำให้ประเทศปลอดจากอาชญากรรม ความรุนแรง การก่อการร้าย
การจลาจล เป็นต้น โดยที่ผู้รักษาความมั่นคงภายในโดยทั่ว ๆ ไป ได้แก่ ตำรวจ นะครับ
เพราะเป็นภายในประเทศ มีข้าราชการพลเรือน ซึ่งอาจจะหมายถึง หน่วยข่าวกรองบ้าง
ราชการของกระทรวงมหาดไทยบ้าง และข้าราชการกระทรวงอื่น ๆ และถ้าพูดถึงข้าราชการ

LIRT

สนช. ๖๓ เป็นพิเศษ

รณาวดี ๑๘/๒

ทหารก็จะหมายถึง ข้าราชการทหารที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน อาจจะเกี่ยวกับวัตถุระเบิด
หรืออื่น ๆ นะครับ ที่มาช่วยรักษาความมั่นคงภายใน -----

- ๑๕/๑

แต่แน่นอนครับในบางสถานการณ์ ท่านผู้มีเกียรติก็ได้อภิปรายไปแล้วว่าในยามที่เราต่อสู้กับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยก็ได้มีพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้มีกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายใน มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน ได้มีการอภิปรายพาดพิงถึงเพื่อนบ้านที่ได้มีพระราชบัญญัติความมั่นคงภายใน ชื่อย่อว่าไอเอสเอ (ISA) แต่อ่านประวัติศาสตร์แล้วก็คล้ายกันครับ เป็นมรดกตกทอดมาจากอาณานิคมและขอบเขตตอนแรกก็ต้องการที่จะต่อสู้กับภัยคุกคามจากพรรคคอมมิวนิสต์ของประเทศเหล่านั้นบ้างนะครับ และให้อำนาจในแง่ของการจับกุมก่อนที่จะบุคคลใดจะกระทำความผิดด้วยซ้ำไป เรียกว่าจับไว้ก่อนนะครับ แล้วก็ดูทีหลัง คล้าย ๆ กับเรื่องของภัยสังคมนิยม พ.ศ. ๒๕๑๕ ถ้ายังจำกันได้ ตอนนั้นบอกว่าใครเป็นภัยสังคม ผมไม่ทราบว่ามีสมาชิกผู้ทรงเกียรติอยู่ในที่นี้เคยโดนข้อหาภัยสังคมหรือเปล่าครับ แต่หลังจากนั้นพระราชบัญญัตินี้ก็คล้าย ๆ กับเราในช่วงสงครามเย็น ปี ค.ศ. ๑๙๕๐ ก็มีพระราชบัญญัติรักษาความมั่นคงภายใน แต่ศาลสูงของประเทศนั้นยกเลิกไปเป็นส่วนใหญ่ เพราะเป็นการละเมิดสิทธิของประชาชนจนกระทั่งปัจจุบันแทบจะไม่มีผลบังคับใช้แล้ว เพียงแต่ในปี ค.ศ. ๒๐๐๑ เกิดเหตุ เกิดจู่โจมการก่อการร้ายครั้งสำคัญ ประเทศดังกล่าวก็ได้ออกพระราชบัญญัติมา ๒ ฉบับ ฉบับหนึ่งเพื่อต่อต้านการก่อการร้ายโดยตรง เรียกว่าแพทริออตแอกต์เป็นชื่อเล่นนะครับ แต่ในพระราชบัญญัตินั้นหลายมาตราก็จะมีบทบัญญัติว่าภายใน ๔ ปีให้เลิกใช้ แสดงว่าถือเป็นพระราชบัญญัติที่ใช้หลายส่วนนะครับ เป็นการเฉพาะเพื่อที่จะรับภัยเฉพาะที่จะเกิดขึ้น ต่อมามีการจัดตั้งกระทรวงนะครับ คือกระทรวงโฮมแลนด์ซีคิวริตีนั่นเองนะครับ ซึ่งหลายคนก็เข้าใจว่าการจัดตั้งกระทรวงอันนี้จะคล้าย ๆ กับสิ่งที่เรากำลังพูดถึงคือการก่อตั้ง กอ.รมน. หรือเปล่า ผมเข้าใจว่าคงจะไม่ใช่เรื่องเดียวกันนะครับ เพราะกระทรวงดังกล่าวมีข้าราชการอยู่ประมาณ ๒ แสนคนนะครับ ตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๒๐๐๓ เอาหลายหน่วยงานมารวมกันและภารกิจก็ค่อนข้างจะชัดเจนนะครับ คือการต่อต้านการก่อการร้ายและการรักษาความสงบ โดยทั่วไปก็ใช้พลเรือนเป็นหลักครับ ท่านประธานฯ ครับ นี่คือการเข้าใจของกระผมในเรื่องของ

การรักษาความมั่นคงภายใน ที่นี้มาคู่พระราชบัญญัติของเราที่กำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ ผมเข้าใจนะครับว่าวัตถุประสงค์มีอยู่หลัก ๆ ๒ ข้อ คือการตั้งหน่วยงานชื่อว่า กอ.รมน. คือถ้าตั้งหน่วยงานชื่อว่า กอ.รมน. แล้วก็มีหน้าที่เหมือน กอ.รมน. ปัจจุบัน ซึ่งตั้งโดยคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๐๕/๒๕๔๕ นั้น ไม่น่าจะมีข้อติดขัดหรือข้อโต้แย้งประการใด เพราะมีภารกิจวางแผนอำนวยการประสานงานกำกับดูแลการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์ และนโยบายความมั่นคงภายใน แก้ไขปัญหาความมั่นคงภายในตามที่สภาความมั่นคง คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย และมีหน้าที่ตรวจสอบประเมินผลแนวโน้ม ความเสี่ยงด้านความมั่นคง สนับสนุนให้เกิดการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม กระผมจะไม่ได้ อ่านเพิ่มเติมนะครับ ก็เห็นชัดเจนว่าเป็นหน้าที่อำนวยการ เป็นหน้าที่ประสานงาน เป็นหน้าที่สนับสนุนส่งเสริมเรื่องความมั่นคง แต่ท่านประธานฯ ครับ ข้อโต้แย้งเกี่ยวกับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่าที่ผมสลับตรับฟังได้มีอยู่ด้วยกัน ๔ ประการนะครับ

ประการที่ ๑ ก็คือเรื่องของภัยอุบัติใหม่ที่ทุกคนอยู่เรื่อย ผมก็สตั้บรับฟังด้วยความต้งอกต้งใจนะครั้บ ท่านรัฐมนตรีท่านพูดถึงโรคใหม่ ๆ ผมก็นึกถึงกระทรวงสาธารณสุข ภัยธรรมชาติผมก็นึกถึงกรมบรรเทาสาธารณภัย อาชญากรรมข้ามชาติ ผมก็นึกถึงตำรวจ หลบหนีคนเข้าเมืองก็มี ตม. นะครั้บ แรงงานข้ามชาติก็มีกระทรวงแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ยาเสพติดก็มี ป.ป.ส. ก้าวาฐ ก่อการร้ายก็มีกฎหมายอาญา ก่อการร้ายอาจจะจำเป็นจะต้องเพิ่มมาตรการใด ๆ ก็ควรจะพิจารณาโดยเฉพาะ การค้ามนุษย์ การฟอกเงิน การทำลายป่ามีกรมป่าไม้ มี ปปง. เรื่องฟอกเงินและอื่น ๆ ก็ยังไม่ชัดเจน นะครั้บว่าที่ท่านบอกว่าจะจัดการกับภัยอุบัติใหม่นั้นจะเป็นเรื่องสถานใด และเป็นเรื่องที่ไม่มีการดูแลเป็นการเฉพาะอยู่แล้วหรือไม่ แต่ถ้าท่านบอกว่าท่านต้องการจะประสาน อย่างเช่น กอ.รมน. ประสานอยู่ปัจจุบันก็ชอบด้วยเหตุผลนะครั้บ แต่ขณะเดียวกันตรงนี้ก็อาจจะเป็นเรื่องที่ถกเถียงกันเฉพาะในหมู่ราชการ ผมก็ยังไม่ก้าวล่วงไปว่าจะดีหรือไม่ดี นะครั้บ เพราะว่าในการประสานตรงนี้ พระราชบัญญัติที่เป็นร่างอยู่ขณะนี้ในมาตรา ๖ วรรคสอง ดูเหมือนว่าหน่วยงานนี้จะมีวิธีการทำงานพิเศษ ก็คือว่าสามารถที่จะใช้อำนาจของคณะรัฐมนตรีให้ผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ใน กอ.รมน. ทำหน้าที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายและมีมติให้หน่วยงานใด ๆ ของรัฐมอบหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมายของหน่วยงานนั้นให้ กอ.รมน. ดำเนินการ ถ้าฟังเท่าที่จะพยายามทำความเข้าใจก็แปลว่าเป็นการรวมศูนย์การทำงาน ไม่ใช่การประสานงาน และเป็นการปฏิบัติงานในลักษณะที่ว่า ถ้าใช้ภาษาอังกฤษอาจจะเรียกว่า เทคโอเวอร์ (Take over) ก็คือว่าบางงานที่เป็นของกระทรวงอะไรต่าง ๆ ขอให้โอนมาเป็นของ กอ.รมน. ได้ อันนี้ก็ต้องเป็นเรื่องที่ราชการคงจะต้องดูแลอยู่ด้วยว่าจะเป็นเรื่องที่ดีหรือเปล่าที่จะรวมศูนย์การปฏิบัติงาน ณ ที่หนึ่งใด ในลักษณะนี้แทนการประสานงาน แต่ท่านประธานฯ ครั้บ ปัญหาเรื่องอำนาจพิเศษนั้นมีอยู่ด้วยกัน ๒ ประการครั้บ ถ้าหากว่าท่านประธานฯ จะกรุณาดูในมาตรา ๑๔ เกี่ยวกับภารกิจการรักษาความมั่นคงก็จะได้เห็นว่า เพราะท่านเขียนไว้ว่า แม้จะมีเหตุการณ์จำเป็น แต่ยังไม่ถึงขั้นประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน แต่สถานการณ์หรือเหตุการณ์นั้นมีแนวโน้มที่จะอยู่ต่อไปเป็นเวลานาน ผมอยากจะชี้ตรงนี้นะครั้บว่าเป็นสถานการณ์ที่อยู่เป็นเวลานานเสร็จแล้วก็จะใช้มาตรการอำนาจฉุกเฉินนี้ หรืออำนาจพิเศษนี้ ไปจนกว่าเหตุการณ์นั้น

จะสิ้นสุด ท่านประธานฯ ครับ มีตัวอย่างหลายตัวอย่างนะครับ แม้กระทั่งการประกาศ
 กฎัยการศึกไม่สิ้นสุดครับ พ.ร.ก. ฉุกเฉินเองโดยนัยอยากจะให้ใช้ ๓ เดือน ก็ไม่สิ้นสุด
 นะครับ ใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ จนบัดนี้ ผมเข้าใจว่า ๒ ปีกว่า ถ้าเป็นลักษณะอย่างนี้
 คือสถานการณ์ยังไม่ฉุกเฉิน ไม่เห็นชัดเจนป้องกันไว้ก่อน แล้วใช้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นสุด
 สถานการณ์ ยกตัวอย่างที่ท่านพูดถึงนะครับ เรื่องโรค เรื่องภัยธรรมชาติ อาชญากรรม
 ข้ามชาติ แรงงานต่างชาติ อะไรต่าง ๆ นี้ผมเชื่อแน่เลยครับ อำนาจฉุกเฉิน อำนาจพิเศษ
 ที่ท่านขอไว้ในมาตรา ๑๗ ก็จะกลายเป็นอำนาจฉุกเฉิน คืออำนาจไม่ปกติที่ใช้เกือบปกติ
 ตรงนี้คืออันตรายครับ คือเงื่อนไขไม่ชัดเจน แม้กระทั่ง พ.ร.ก. ฉุกเฉินเองก็พยายาม
 กำหนดเงื่อนไขให้ชัดเจน นี่คือปัญหาเกี่ยวกับอำนาจพิเศษ -----

ส่วนตัวอำนาจพิเศษเองที่อยู่ในมาตรา ๑๗ นั้นนะครับ ผมเองดู ๆ แล้วก็เทียบกับ พ.ร.ก. นึกถึงเห็นว่าทุกอำนาจที่เขียนไว้ ยกเว้น ๑ อำนาจ ก็อยู่ใน พ.ร.ก. นึกถึงอยู่แล้ว พูดย่าง ๆ คือ ถ้ามีสถานการณ์ไม่ถึงขั้น พ.ร.ก. นึกถึงเสียทีเดียวนะครับ แต่มีระยะเวลาที่เห็นชัดว่า จะต้องจัดการกับเรื่องนี้ภายในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ท่านก็สามารถใช้ พ.ร.ก. นึกถึงแล้วไม่ต้องใช้ พ.ร.ก. นึกถึงทั้งฉบับนะครับ เพราะใน พ.ร.ก. นึกถึงนั้นให้เลิกใช้อำนาจได้เฉพาะบางเรื่องเท่านั้นเอง ท่านก็หยิบเรื่องที่ท่านอยากใช้ ห้ามออกนอกเขตสถานหรืออะไร แต่ประชาชนอุ่นใจอีกนิดหนึ่งว่าต้องนึกถึง ต้องอธิบายได้ และต้องมีระยะเวลาจำกัดในการใช้ ผมชอบอยู่ข้อหนึ่งที่ไม่อยู่ใน พ.ร.ก. นึกถึง แต่ถ้าใส่ไว้ได้ก็จะดีนะครับ ก็คือ อำนาจพิเศษที่ห้ามนำอาวุธออกนอกเขตสถานนี้ผมชอบมากเลย แต่ว่าทำอย่างไรจะใส่ไว้ที่ไหน ได้ นะครับว่า อยากจะให้อำนาจเรื่องนี้เยอะ ๆ นะครับ เพราะว่าการนำอาวุธออกนอกเขตสถานท่านอย่าอนุญาตกันมากเลยนะครับ จะเกิดปัญหาการใช้ความรุนแรงอย่างที่เราเห็นกันอยู่ในขณะนี้ กระนั้นก็ตามครับท่านประธานฯ ปัญหาข้อที่ ๓ เกี่ยวกับ ร่างพระราชบัญญัตินี้ก็คือ เกิดความรู้สึกในแง่ของการจำกัดขอบเขตอำนาจหรือความระมัดระวังในการใช้อำนาจมากกว่า ที่แล้วมาหน่วยงานราชการใดมีคำสั่งทางปกครอง ถ้าเป็นการไปละเมิดสิทธิของประชาชนไปขัดต่อรัฐธรรมนูญประชาชนยังมีที่พึ่งก็คือศาลปกครอง ที่ผ่านมาเจ้าหน้าที่จะต้องมีความระมัดระวัง ถ้ากระทำไปโดยประมาท โดยสุจริต ขอประทานโทษ ถ้ากระทำโดยสุจริตใจไม่ใช่โดยประมาท ถ้าโดยประมาทก็รับผิดชอบทางประมาท แต่ถ้ากระทำโดยสุจริตใจไม่ประมาท ไม่เกินกว่าเหตุ ผมก็เข้าใจว่าไม่ต้องรับผิดชอบอยู่แล้ว แต่ตรงนี้ท่านก็เข้าไปทำให้ประชาชนไม่แน่ใจและทำให้ผู้ปฏิบัติบางคนอาจจะถือโอกาสตรงนี้คิดว่า พระราชบัญญัตินี้ให้สิทธิแก่ท่านที่จะไม่รับผิดชอบต่อการกระทำที่ผิดพลาดด้วยตนเอง แน่นอนอาจจะมีการชดเชยความเสียหายอะไรต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่ดีที่ใส่เพิ่มขึ้นมา นี้คือ ๓ ประการที่ผมยังเห็นว่ายังเป็นส่วนเสียของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานฯ ครับ ผมฟังนายทหารชั้นผู้ใหญ่ รวมทั้งผมขอเอ่ยถึงผู้ที่ผมเคารพก็คือ พลเอก โขชัย นะครับ ท่านได้พูดถึงหลาย ๆ เรื่อง ผมเข้าใจครับว่าที่ท่านมองนั้นเป็นการมองในแง่ของทหาร ท่านเน้นเรื่องประสิทธิภาพ เอกภาพในการสั่งการ ท่านเห็นความจำเป็น

ในการป้องกัน ในการเตรียมความพร้อม เตรียมกำลัง ฝึกฝน ใช้เมื่อจำเป็น ท่านรับผิดชอบอย่างยิ่งต่อการป้องกันพระราชอาณาจักจากภัยคุกคามทั้งจากภายในและภายนอก ราชการทหารพร้อมที่จะออกมาช่วยเมื่อเกิดสาธารณภัย ทหารยืนเคียงข้างกับประชาชน ทหารที่ดีไม่รังแกประชาชนคนดีไม่ต้องกลัวทหาร ทุกอย่างเหล่านี้ผมได้ยินแล้วก็ชื่นใจ ขอขอบคุณครับ แต่ท่านประธานฯ ครับ นั่นเป็นแง่มุมหนึ่ง เป็นความรู้สึกหนึ่ง แต่ที่ท่านบอกว่าไม่กลัว ผมไม่อาจพูดได้กับประชาชนอีกหลาย ๆ คน ความกลัวบางทีไม่มี หลักเหตุผลนะครับ เป็นความหวาดระแวงเป็นเรื่องสะสมจากประสบการณ์ในอดีต และเป็นที่น่าเสียดายที่จะต้องบอกว่าหลาย ๆ ประเทศรวมทั้งประเทศไทยมีเหตุการณ์การใช้อำนาจเกินขอบเขตเกิดการลุแก่อำนาจ ผมไม่อยากจะเสียเวลาของท่านประธานฯ ที่จะทวนความจำของพวกเรา ๓๐ ปีที่ผ่านมา ถ้าเฉพาะพูดถึงช่วงเวลาประชาธิปไตย ๓๕ ปี เพราะฉะนั้นมีหลายเรื่องที่ท่านบอกว่า คนดีกรูณาไว้ใจเกิด แต่ความไว้วางใจนั้นจะต้องค่อย ๆ ร่วมกันสร้างขึ้นมากครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะชี้ให้เห็นว่า ถ้ามีการออกพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเกิดผลประการใด ผลประการแรก คือ ผมไม่แน่ใจนะครับว่า จะเกิดข้อขัดแย้งระหว่างหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ หรือไม่ ในเมื่อ กอ.รมน. อาสาว่าถ้ามีภัยก็จะขอเป็นผู้ไม่ใช่ประสานงานนะครับ ทำหน้าที่แทนขอมอบภารกิจรับมอบภารกิจจากหลายหน่วยงานมาเป็นภารกิจของ กอ.รมน. ผมเข้าใจผิดหรือเปล่าไม่ทราบ อาจเกิดความขัดแย้งภายในหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ

ประการที่ ๒ ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับประชาชนเปราะบางนะครับ มีผู้สงสัยแม้กระทั่งว่ารัฐกำลังใช้อำนาจขณะนี้แทรกแซงกระบวนการเลือกตั้งหรือเปล่า แม้ว่าจะมีการประกาศอย่างชัดเจนว่าไม่เป็นเช่นนั้น แต่ในทางปฏิบัติยังไม่ทราบนะครับ เหตุการณ์ภาคใต้ เหตุการณ์ที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติเพิ่งกล่าวถึงก็ยังคงเป็นเหตุการณ์ที่เปราะบางอยู่เช่นเดียวกัน และมีอีกหลาย ๆ เรื่องเหลือเกินนะครับที่ขณะนี้สถานการณ์ยังไม่ปกติระหว่างรัฐกับประชาชนนับประสาอะไร

ในประการที่ ๓ ความไม่เข้าใจกัน ความแตกสามัคคี ซึ่งท่านรัฐมนตรีเองก็พูดว่า มีอยู่ มีผู้ว่าราชการจังหวัด ๆ หนึ่ง ห้ามมิให้แรงงานต่างชาติดำเนินกิจกรรมใด ๆ ทางวัฒนธรรม ทั้ง ๆ ที่ดูไปแล้วประเทศไทยเรานี้ก็รับวัฒนธรรมหลากหลาย ตรงนี้จะทำให้ลดความบาดหมางบนพื้นฐานแห่งความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรมได้หรือไม่ การแตกความสามัคคีก็ยังมีอยู่ ผมไม่แน่ใจเลยนะครับว่าแนวทางการใช้อำนาจโดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะช่วยให้เกิดความสามัคคี ให้เกิดความเข้าใจกัน รับฟังซึ่งกันและกันระหว่างประชาชนหรือจะเป็นในทางตรงกันข้าม สร้างความหวาดระแวงไม่เข้าใจกันให้มากยิ่งขึ้น

ผลประการที่ ๔ คือผลว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้กับประเทศไทย แต่ประเทศไทยไม่ใช่ประเทศโดดเดี่ยวอยู่ใน โลก เราเป็นสมาชิกอาเซียน เราเป็นสมาชิกสหประชาชาติ และอีกหลาย ๆ เรื่องที่เราจะต้องสร้างความเข้าใจ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีสื่อสารกับประเทศเหล่านั้น ผมก็ไม่แน่ใจอีกเหมือนกันว่า แม้เรื่องนี้จะเป็นเรื่องภายใน แต่การจะอธิบายเรื่องนี้และสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางนั้นจะกระทำได้หรือไม่ เพียงใดในระยะเวลาอันสั้นที่เราได้อยู่ ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะขอเสนอว่า ถ้าหากว่าภัยพิบัติใหม่ไม่ใช่เรื่องฉุกเฉินฉับพลันในขณะนี้ ไม่ใช่เรื่องเร่งด่วน ถ้าหากว่า กอ.รมน. ซึ่งตั้งอยู่แล้วทำหน้าที่คืออยู่แล้ว ตั้งอยู่ต่อไป ดำเนินการอยู่ต่อไป ก็ไม่เห็นเป็นประเด็นเร่งด่วน ถ้าหากเกิดสถานการณ์เร่งด่วนฉุกเฉินผมก็เชื่อว่าสามารถใช้ พ.ร.ก. ฉุกเฉินที่มีอยู่แล้วเลือกใช้บางประเด็นก็ได้ ถ้าหากว่าท่านต้องการใช้จ่ายนานก่อนด้วยเหตุผลเหล่านี้ ผมคิดว่าทางเลือกที่ดีที่สุดขอกราบเรียนเสนอต่อท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐมนตรี ถ้าท่านจะกรุณาถอนเรื่องออกไป ผมคิดว่าเป็นความสง่างาม หรือแม้กระทั่งว่าท่านจะยื่นเรื่องอยู่ ท่านจะขอเน้นเฉพาะเรื่องการจัดองค์กรได้หรือไม่ ถ้าเป็นเรื่องที่จะเห็นต่างกันน้อยที่สุด แต่ถ้าจะพูดถึงอำนาจพิเศษ ภารกิจอันจำเป็นที่จะใช้ โดยกำหนดเวลาคลุมเครือไม่ชัดเจน แล้วตัวภัยคุกคามก็ไม่ชัดเจนนั้นผมเกรงว่าคงจะต้องคุยกันยืดเยื้อและจะเกิดผลไม่ดี อย่างที่ผมได้สร้างความวิตกกังวลไว้ ท่านประธานฯ ครับ เรื่องความมั่นคงภายในทุกคนอยากได้ครับ เหมือนที่มีการอภิปรายว่าเป็นออกซิเจนที่เราหายใจ สิทธิมนุษยชนก็เหมือนกันเป็นออกซิเจนที่เราหายใจ เพราะเราไม่รู้ว่ามีเมื่อใด

แจกพอต (Jackpot) มาตกอยู่แก่เรา เมื่อวันนั้นเป็นผู้ถูกละเมียด แต่ถ้าไม่ถูกละเมียดเราก็รู้สึก
ธรรมดา ๆ เหมือนกับว่าผู้ใดไม่ถูกละเมียดโดยการบังคับใช้สิ่งหนึ่งสิ่งใด เราก็ไม่นึกถึง
สิ่งหนึ่งด้วยเหตุนี้ผมจึงอยากจะเสนอว่า จะอย่างไรก็ตามน่าที่จะมีการพูดคุยกันอย่าง
กว้างขวางจะเรียกว่าสังคายนาก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกฏอัยการศึก พ.ร.ก. นุคเงิน
เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงภายในอาจจะจำเป็นต้องออกกฎหมายมาเป็นหนึ่งเดียว
หรือปรับเปลี่ยนไปจาก พ.ร.ก. นุคเงินให้มีระดับความนุคเงินหรือจะพิจารณารวมไปถึง
กฎหมายเฉพาะอื่น ๆ ที่จำเป็นที่จะต้องบัญญัติออกมาสำหรับภัยที่ชัดเจน เช่น การก่อการร้าย
เหล่านี้ประชาชนอยากมีส่วนร่วมนะครับ อยากจะช่วยเหลือเพราะท่านก็กล่าวแล้วว่า ความมั่นคง
เป็นเรื่องของทุกคนภัยคุกคามก็คุกคามทุกคน แม้จะมีรูปแบบต่าง ๆ เราก็จะต้องช่วยกัน
ต่อต้าน -----

กระผมเห็นว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๘ กำหนดให้มีการตั้งคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย
อยากจะขอเสนอผ่านท่านประธานฯ ไปเลยนะครับ คณะกรรมการคงกำลังจะตั้งนะครับ
ให้พิจารณาเรื่องนี้เป็นเรื่องเฉพาะเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเรื่องนี้ทุกคนก็เห็นพ้องต้องกันอยู่
ว่าคงจะต้องมีการสังคายนาหรือการพัฒนาขึ้น ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าเหตุผลข้อที่ ๒
ซึ่งจะให้มีความหมายฉบับนี้ ซึ่งผมฟังจากท่านผู้มีเกียรติ นะครับ ท่านบอกว่าจะได้ตั้งศูนย์
ปฏิบัติการแห่งชาติขึ้น เช่น ศอ.บต. ศอ.บต. ก็มีอยู่แล้วนะครับ แล้วท่านอยากจะตั้งศูนย์
ปฏิบัติการอื่น ๆ ตรงนี้ทำให้ผมพลอยวิตกกังวลไปด้วย เพราะท่านพูดถึงศูนย์มั่งที่
ห้วยน้ำขาว เป็นต้น ถ้าศูนย์ปฏิบัติการแห่งชาติ เช่นนี้เกิดขึ้นได้ง่าย ๆ เพราะว่าเหมือนกับ
สมัยหนึ่งเราจะมีการก่อตั้งองค์การมหาชนก็เกิดขึ้นง่าย ๆ นะครับ โดยไม่ต้องไปพิจารณา
อะไรมากนัก แต่ว่าอาศัยอำนาจตามกฎหมาย ทั้งนี้อยู่ในมาตรา ๑๖ นะครับ ที่ผมกังวล
นิดหน่อยก็คือว่าศูนย์นี้ก็สามารถได้บุคลากรมา นี้พอรับได้ แต่ให้ผู้อำนวยความสะดวก
ใช้อำนาจของผู้อำนวยความสะดวกก็คือใช้อำนาจของนายกรัฐมนตรีเลยนะครับ ก็น่าวิตกว่าจะเป็น
อย่างไรต่อไปในเรื่องเหล่านี้ เพราะฉะนั้นการตั้งองค์กรก็จะต้องมีความระมัดระวังตาม
สมควรนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมเข้าใจครับว่าทหารอยากจะช่วยประชาชน อยากจะทำ
อะไรหลาย ๆ อย่างอยากจะปกป้องเมื่อกันมาถึงเรา แต่ทหารก็วิตกกังวลว่า ถ้าไม่มีกฎหมาย
รองรับการกระทำเหล่านั้นแล้วความเดือดร้อนจะตกแก่ทหารที่ตั้งใจดีจะมาช่วยประชาชน
บังเอิญผมเป็นกรรมาธิการพิจารณาร่างกฎหมายเกี่ยวกับกระทรวงกลาโหม ผมก็เห็นมี
มาตราหนึ่งว่าสามารถใช้กำลังทหารได้ เมื่อเกิดภัยคุกคามต่อความมั่นคงในราชอาณาจักร
ด้วยซ้ำไป ถ้าผมจำไม่ผิด หรือถ้าจำเป็นที่จะรับรองกิจการอันชอบที่ทหารจะพึงปฏิบัติได้
ในขอบเขตที่เป็นอำนาจหน้าที่ของทหาร เรื่องนี้ก็ไม่น่าจะเป็นที่ขัดข้องครับ สรุปนะครับ
ท่านประธานฯ เรามีจุดยืนต่างกัน บางคนเน้นสิทธิมนุษยชน บางคนเน้นความมั่นคง
แต่ทุกอย่างทำไปเพื่อคนส่วนใหญ่ด้วยกันทั้งนั้น การเน้นแต่จุดยืนโดยไม่มีพื้นที่พูดคุย
ก็ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายของการสร้างความสามัคคีได้ ณ เวลานี้ความสนใจของสังคม
มุ่งไปสู่การเลือกตั้ง แต่เรากำลังจะทำอะไรอยู่ในสภาแห่งนี้ จริง ๆ แล้วเราต้องการ ๒ เรื่อง
เราต้องการตั้งหน่วยงานและเราต้องการให้อำนาจพิเศษแก่หน่วยงานนั้น การตั้งหน่วยงาน
ไม่เป็นปัญหา อำนาจพิเศษเป็นข้อโต้แย้ง ผมจึงขอวิงวอนว่าถ้าถอนเรื่องนี้ไปได้กรุณาถอน

สนช. ๖๓ เป็นพิเศษ

อัญชติพร ๒๓/๒

นะครับ ไม่อย่างนั้นผมก็คิดว่าจะเชิญชวนให้ท่านสมาชิกฯ พิจารณาด้วยความรอบคอบและ
ตัดสินใจ ตามเจตนารมณ์ของท่านต่อไป ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณสมภพครับ

- ๒๔/๑

นายสมภพ เจริญกุล : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่เคารพ กระผมดีใจเป็นอย่างยิ่งครับที่ท่านประธานสภาฯ ได้ให้เกียรติผม แล้วก็ให้โอกาสผมได้ขึ้นมาพูดในเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ กระผมดีใจจนตัวสั่น เพราะผมกลัวว่าฯพณฯ รัฐมนตรีจะถอนพระราชบัญญัตินี้กลับไป เพราะด้วยความสัตย์จริง ผมไม่ต้องการให้ถอนครับ กระผมขออนุญาตพูดในฐานะ ๓ ในฐานะด้วยกัน ในฐานะแรกก็คือ ในฐานะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะที่ ๒ ก็คือ ในฐานะประชาชนคนหนึ่ง และในฐานะที่ ๓ ในฐานะที่เป็นนักธุรกิจ แล้วก็เป็นผู้เป็นไฮเรื่องเศรษฐกิจของชาติ ในฐานะประชาชนคนหนึ่ง ทุกครั้งที่มีเหตุการณ์ไม่สงบ ทุกครั้งที่มีเหตุการณ์วุ่นวายในประเทศ ผมเชื่อมั่นว่าไม่ใช่เฉพาะผมครับ ประชาชนคนไทยทุกคนตั้งคำถาม ๔ คำถาม คำถามแรก ปล่อยให้เกิดขึ้นได้อย่างไร คำถามที่ ๒ ทำไมไม่แก้ไขให้เสร็จสิ้นเสียที คำถามที่ ๓ ใครคือผู้รับผิดชอบกันแน่ และคำถามที่ ๔ ผู้รับผิดชอบมีเครื่องมือเครื่องมือ มีอำนาจและมีกฎหมายรองรับในการทำงานมากน้อยขนาดไหน ท่านประธานฯ ครับ ผมเชื่อมั่นว่าการมีพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักรฉบับนี้ อย่างน้อยจะช่วยตอบคำถามเหล่านี้ได้ไม่มากนักน้อย ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่เป็นคำตอบที่ดีที่สุด กระผมขออย่าว่าไม่ใช่เป็นคำตอบที่ดีที่สุด เพราะทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ไม่มีอะไรที่สมบูรณ์แบบ ผมเห็นด้วยกับ ฯพณฯ รัฐมนตรีที่กล่าวเกริ่นว่า เราต้องยอมรับความเป็นจริงว่าภัยคุกคามสมัยนี้และในอนาคตจะมาจากหลากหลายรูปแบบ และท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติหลายท่านก็ได้พูดว่า เดียวนี้เป็นเรื่องที่ชาติต่าง ๆ เฝ้าระวังกันทั้งสิ้น การมีกฎหมายฉบับนี้จะช่วย แล้วก็เดี๋ยวผมจะกราบเรียนว่าช่วยอะไรบ้าง ผมเคยได้รับการปราศรัยครับว่า ความมั่นคงในโลกนี้มีอยู่ ๕ ประการด้วยกัน ความมั่นคงแรกก็คือ ความมั่นคงทางสุขภาพ ความมั่นคงที่ ๒ คือ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงที่ ๓ คือ ความมั่นคงทางสังคม และความมั่นคงที่ ๔ คือ ความมั่นคงทางการเมือง การปกครอง และความมั่นคงสุดท้ายคือ ความมั่นคงทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สิ่งเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นเลยถ้าความมั่นคงภายในของแต่ละประเทศไม่เกิดขึ้น ที่จริงแล้วทุกท่านทราบดีครับ พระราชบัญญัติฉบับเหล่านี้และกฎหมายเหล่านี้มัน ไม่ได้เป็นเรื่องใหม่เลยในโลก ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติก็ได้กล่าวแล้วว่าประเทศบ้านใกล้เคียงเราไม่ขอออกนามประเทศนะครับ ก็มี แม้แต่ประเทศที่เจริญแล้วและเป็นประชาธิปไตย

ไม่ว่าจะเป็นสหรัฐอเมริกา อังกฤษ เยอรมนี ฝรั่งเศส หรือแม้กระทั่งประเทศอื่น ๆ ก็มี แล้วรุนแรงกว่าด้วย เขามองว่านี่คือภูมิคุ้มกันประเทศของเขาครับ ก่อนที่จะมีอะไรเลวร้ายเกิดขึ้นเราต้องเตรียมการเอาไว้ ไม่ใช่ให้เกิดก่อนแล้วค่อยแก้ไข ผมได้สตั๊ดรับฟังครับ แต่เดิมนั้นผมไม่อยากจะพูดเลยในหัวข้อนี้เพราะผมไม่ชำนาญ ต้องขอกราบเรียน เพราะว่าผมเป็นนักธุรกิจ แต่ว่าได้มีการฟังข่าว ได้อ่านข่าวก็ได้พบว่า โอ้โฮ มีการเขียนกันแบบน่ากลัวมาก ไม่ว่าจะเป็นการครอบงำของเผด็จการยุคใหม่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการใช้อำนาจ ผมก็เลยอ่าน ๒ คืนเต็ม ๆ สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้สิ่งที่กังวลกันส่วนใหญ่ที่ผมสรุปสั้น ๆ ก็คือว่า กลัวว่า กอ. รมน. นี้จะมีอำนาจหน้าที่มากจนเกินขอบเขตและความเหมาะสม ผมก็อ่านอีกครับว่าจริงหรือเปล่า ในกฎหมายฉบับนี้นั้นได้เขียนดักไว้หมดนะครับ ไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการอำนาจการรักษาความมั่นคงที่จะมาช่วยกลั่นกรองงานและแม้กระทั่งมาตรา ๖ ก็ให้ กอ. รมน. มีอำนาจหน้าที่ ขอประทานโทษนะครับ ขออ่านวรรคหนึ่ง ติดตาม ตรวจสอบและประเมินแนวโน้มของสถานการณ์ที่อาจก่อให้เกิดภัยคุกคามด้านความมั่นคงในราชอาณาจักร และรายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป ต้องรายงานคณะรัฐมนตรีครับ ทำอะไรเด็ดดวงไม่ได้เลย เสร็จแน่ ๒. อำนาจการในการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรในเรื่องที่คณะรัฐมนตรีหรือสภาความมั่นคงแห่งชาติมอบหมาย ในการนี้ ให้มีอำนาจหน้าที่เสนอแผนและแนวทางในการปฏิบัติงาน และดำเนินการต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วต้องทำตามที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบ ก็มีเขียนเอาไว้ มาตรา ๑๘ ก็เหมือนกันครับ จะสอบสวนอะไรก็แล้วแต่ก็ต้องมีการตกลงร่วมกันกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระผมใคร่ขอเรียนตั้งข้อสังเกตครับ ผมรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แน่แท้ครับ แต่ขอตั้งข้อสังเกตในบางเรื่อง ดังต่อไปนี้

๑. ผมว่ารัฐบาลเสนอเข้าไป ควรจะเสนอมาชาติหนึ่งแล้ว เข้าไปจนกระทั่งใกล้จะหมดหน้าที่ก็เลยทำให้ดูว่าลुकี้ลुकอน

๒. อย่างเฉพาะเรื่องการเมืองหรือเรื่องการแสวงหาอำนาจ มีการออกข่าว
ว่าควรที่จะเสนอในสมัยรัฐบาลหน้า คือให้มีการเลือกตั้งก่อน กระผมขอกราบเรียนด้วย
ความบริสุทธิ์ใจว่า เรื่องความมั่นคงภายในประเทศรอแม้กระทั่ง ๑ วินาทีก็ไม่ได้
เพราะไม่ทราบว่าอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อใด -----

- ๒๕/๑

๓. ในบางเรื่องนั้น ในกฎหมายนี้ไม่ควรกำหนด ก็ได้ไปกำหนด เพราะว่า เป็นหลักในการปฏิบัติงานก็เลยดู ๆ ทำน่ากลัวครับ อย่างมาตรา ๕ วรรคสุดท้ายนี่บอกว่า ในการปฏิบัติหน้าที่และการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจ เป็นหนังสือให้รองผู้อำนวยการเป็นผู้ปฏิบัติหรือใช้อำนาจแทนก็ได้ ก็บังเอิญพอดีว่า รองผู้อำนวยการคนเป็น ผบ.ทบ. เขียนไปทำไมก็ไม่รู้ ก็ชัดเจนอยู่แล้วว่าผู้อำนวยการ จะมอบให้ใครก็มอบไปสิครับ

๔. มาตรา ๒๒ นี้ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้พนักงานเจ้าหน้าที่ ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญา หรือวินัยถ้าได้กระทำตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา โดยมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นการกระทำที่ได้กระทำ โดยสุจริต ไม่เลือกปฏิบัติและพอสมควรแก่เหตุ ก็มีนะครับทุกแห่งหนมีทั้งคนดีและคนเลว ผมฝากครับ เพราะผมคงไม่ได้นั่งในคณะกรรมการชุดนี้ คณะกรรมการโปรดกรุณา ดูด้วยครับ ถ้าไม่สุจริต ถ้าเลือกปฏิบัติและไม่สมควรเกินเหตุต้องหาอะไรเพิ่มเข้ามาครับ อย่าให้หลุดไปครับ

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมขอสรุปสั้น ๆ เลยครับ เพื่อที่ไม่ให้ เสียเวลา โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจของไทยเป็นเรื่องสุดท้ายที่ผมจะพูด เศรษฐกิจไทยนั้น เป็นเศรษฐกิจแบบเปิดครับท่านประธานฯ ครับ การทำมาค้าขาย การประกอบธุรกิจการค้า การลงทุนทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ ในระบอบการค้าเสรีจะดำเนินไปได้ต้องอาศัย ความเชื่อมั่นในความมั่นคงของประเทศอย่างมาก โดยเฉพาะนักลงทุนจากต่างประเทศจะให้ความสำคัญเรื่องความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในประเทศของประเทศที่เขาต้องไป ลงทุนเป็นอันดับแรก ผมมีเพื่อนเป็นนักลงทุนต่างชาติเยอะมากครับ เมื่อครั้งที่มีการระเบิด หน้าบ้าน ๆ ผน ๆ ท่านประธานองคมนตรี เมื่อครั้งที่มีการณ์ลูกเงินอะไรทั้งหลาย ท่านทราบไหมครับว่าผมเชื่อว่านักธุรกิจหลายท่านที่นั่งในห้องนี้ประสบเหมือนกันคือว่า นักลงทุนบอกยังไม่เซ็นสัญญาครับ เราได้เสียหายไปเป็นหมื่น ๆ แสน ๆ ล้านบาท เพราะเขาขาดความเชื่อมั่น ผมพูดกับเพื่อนบอกว่า นี้นะ กำลังจะมีพระราชบัญญัตินี้เสนอเข้าในสภา เขาบอก ๆ ว่า โอ้ เพิ่งมีหรือ ทุกประเทศนี้เขาเอาตัวเขารอดหมดนะครับ อย่าไปฝันเพื่อ เอาความเป็นจริงเป็นหลักว่าอะไรก็แล้วแต่ที่เราต้องเอาตัวเรารอด ตัวเราต้องปลอดภัย

ไม่ใช่หมายความว่าจะไปคิดว่าเรื่องสิทธิโน่นสิทธินี้กันอยู่ เพราะคนเวลานั้นไม่ต้องใช้สิทธิ
ครับ ใช้อำนาจเลยครับ เพื่อให้คนดีนั้นเขามีสิทธิที่จะอยู่ได้อย่างมีความสุข ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ กระผมขอสรุปสั้น ๆ ว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้กระผมขอรับหลักการ เพราะจะถูก
นำมาใช้ด้วย ๑. ไม่ปกติ ถ้าปกตินั้นก็คงไม่ใช่อำนาจนี้หรอกครับ ๒. เบ็ดเสร็จเด็ดขาด
ผมมองกลับจากท่านสมาชิกฯ บางท่านนะครับว่า จะมีการแย่งชิงกันหรือว่าจะมีการ
ไม่ถูกกันในระหว่างหน่วยราชการ อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายถ้ามีสถานะผู้นำ ถ้ารู้ว่าใครเป็น
หัวหน้าต้องยอมตามนั้นครับ ถ้าไม่ยอมนั้นผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการ กอ.รมน. หรือ
ไม่ว่าจะเป็นของประเทศ หรือว่าเป็นของภาค หรือว่าเป็นของจังหวัดต้องแสดงสถานะผู้นำ
ต้องเบ็ดเสร็จเด็ดขาด การคลุมเครือไม่ดี โทษกันไป ตำรวจทำไมไม่ทำ ทหารทำไมไม่ทำ
ทำที่ ๓ คือจำเป็นครับ ถ้าไม่ทำเราเสียหายครับ ต้องทำครับ ก่อนสายเกินแก้เป็นทำที่ ๔ ครับ
ไม่อยากจะให้เกิดอะไรซ้ำ ๆ ซาก ๆ อีกครับ ไม่แน่ว่าวันนี้เราคุยกันที่ห้องนี้ พรุ่งนี้
อะไรจะเกิดขึ้น ไม่ใช่เฉพาะภาคใต้ครับ ทั่วทุกหัวระแหงในประเทศ แล้วสุดท้ายผมขอฝาก
คณะกรรมการฯ ต้องปรับปรุงแก้ไขในบางประเด็นที่ผมได้เคยเสนอแนะไปแล้ว
คือทำอะไรก็ได้แต่อย่าให้มองว่าเป็นการละเมิดสิทธิและหน้าที่ของประชาชนคนไทย
โดยรวมแล้วผมเชื่อมั่นว่าการมีพระราชบัญญัติฉบับนี้มีดีมากกว่าไม่ดี ผมขอรับหลักการ
ด้วยความมั่นใจครับ และยินดีอย่างยิ่งครับ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณบัญญัติครับ

นางบัญญัติ ทศนียะเวช : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน บัญญัติ

ทศนียะเวช สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดิฉันมีความเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ให้อำนาจเด็ดขาดกับเจ้าหน้าที่ในการที่จะปราบปราม ระวัง ยับยั้งสิ่งที่จะประเมินว่าจะมีแนวโน้มในการก่อให้เกิดภัยคุกคามต่อความมั่นคง ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ครอบคลุมและสามารถตีความได้ทุกเหตุการณ์ ไม่น่าจะนำมาบังคับใช้ในขณะที่บ้านเมืองกำลังจะก้าวพ้นจากการถูกตราหน้าว่าเป็นเผด็จการ อันเนื่องมาจากการปฏิวัติเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน เราเพิ่งจะเริ่มต้นใช้รัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญที่มีสิทธิเสรีภาพแก่ประชาชนมากที่สุด เรากำลังรณรงค์ให้ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้งซึ่งเป็นสิทธิตามระบอบประชาธิปไตย ในอีก ๑ เดือนข้างหน้า กฎหมายฉบับนี้เป็นการทำลายบรรยากาศของการให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชนโดยสิ้นเชิง การออกกฎหมายฉบับนี้แสดงถึงแก่นแท้ของรัฐบาลในการที่ยังต้องการให้มีอำนาจอยู่ในมือ ทำให้เกิดความไม่แน่ใจว่า การเลือกตั้งที่กำลังจะมาถึงจะถูกแทรกแซงหรือไม่ แสดงถึงความไม่จริงใจของรัฐบาลในการที่จะคืนสิทธิเสรีภาพแก่ประชาชน ซึ่งดิฉันไม่เห็นด้วย และรับหลักการไม่ได้ค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านอธิการบดี

นายสุรพล นิติไกรพจน์ : ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ

สุรพล นิติไกรพจน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ อยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ และเพื่อนสมาชิกฯ ทั้งหลายว่า ผมคิดว่าในสังคมทุกสังคม ไม่ว่าจะเป็นสังคมประชาธิปไตยหรือสังคมเผด็จการนั้นก็ล้วนแล้วแต่มีความจำเป็นที่จะปกป้องตัวเองจากการคุกคาม การละเมิดหรือการกระทำที่อาจจะเป็นอันตรายต่อระบบการปกครองที่เป็นอยู่ทั้งสิ้น การมีกฎหมาย การมีระเบียบ ข้อบังคับ หรือการมีบทบัญญัติที่จะนำไปสู่การป้องกันตนเองของระบอบการปกครองนั้นคงเป็นสิ่งที่ปฏิเสธไม่ได้ว่ามีความจำเป็นสำหรับทุกระบบ ปัญหาที่มีอยู่เป็นแต่เพียงว่า มาตรการทางกฎหมาย ระบอบการปกครองหรือกลไกที่สร้างขึ้นนั้นมีความจำเป็น มีความเหมาะสม สอดคล้องกับระบบการปกครอง กับสถานการณ์ทางการเมืองหรือสังคมในขณะนั้นหรือไม่ ผมคิดว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นสำคัญที่ควรจะต้องพิจารณากันในการพิจารณากฎหมาย การรักษาความมั่นคงในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ตามความเข้าใจของผม ณ ขณะนี้ เรามีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องหรือการป้องกันมิให้ระบอบการปกครองได้รับผลกระทบจากผู้ไม่หวังดีหรือจากสถานการณ์ต่าง ๆ อยู่แล้วหลายฉบับ ถ้าจะเรียงลำดับตามความหนักเบาของมันอาจจะเห็นได้ว่าเริ่มมาจากกฎหมายที่มีน้ำหนักมากที่สุด หรือมีความเข้มงวดมากที่สุดก็คือกฏอัยการศึก รองลงมาก็คือพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินที่ใช้บังคับมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ ผมเข้าใจว่ากฎหมายฉบับนี้ กฎหมายการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักรฉบับนี้มีขึ้นเพื่อจะวางมาตรการในระดับที่ ๓ ในเรื่องที่จะอาจจะยังไม่มี ความจำเป็นจะต้องประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ในเรื่องที่จะอาจจะไม่ต้องใช้กฏอัยการศึก ถ้าเป็นเช่นนั้น กฎเกณฑ์หลักการต่าง ๆ ที่เขียนอยู่ในกฎหมายนี้ก็ควรจะสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับระบอบที่มีอยู่กับกลไกทางกฎหมายที่มีอยู่ หมายความว่า สถานการณ์ อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ตลอดจนความคุ้มครองต่าง ๆ ก็จะต้องมีระดับที่ต่ำกว่าที่เป็นอยู่ในกฎหมายสถานการณ์ฉุกเฉินหรือกฏอัยการศึกที่คงเป็นหลักทั่วไปที่ผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกฯ ทุกท่านเห็นตรงกัน -----

ประเด็นที่ผอมอยากจะตั้งข้อสังเกตในพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งผมคิดว่าน่าจะมีอะไรหลาย ๆ อย่างที่ไม่สอดคล้องกับแนวความคิดและไม่เป็นไปตามหลักการของความหนักเบาของสถานการณ์และการใช้บังคับกฎหมายมีอยู่ ๒ - ๓ ประเด็นด้วยกัน

ประเด็นแรกที่ผอมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ไปยังเพื่อนสมาชิกทั้งหลายและรัฐบาลก็คือในตอนที่ยื่นต้นในการที่จะเริ่มต้นประกาศสถานการณ์หรือนำเอาบทบัญญัติต่าง ๆ ที่เขียนไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้มาใช้บังคับเหตุการณ์หนึ่งเหตุการณ์ใดและนำไปสู่การใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่นั้น บทบัญญัติมาตรา ๑๔ ของพระราชบัญญัติฉบับนี้เขียนถึงเหตุการณ์ซึ่งเพื่อนสมาชิกฯ หลายท่านได้อภิปรายไปแล้วว่าใช้ถ้อยคำที่กว้างจนกระทั่งอาจจะไม่สามารถนิยามได้ หรือหมายความว่ากรณีใด ๆ ที่เกิดขึ้นก็อาจจะนำไปสู่การใช้บังคับกฎหมายฉบับนี้ได้ทั้งสิ้น เพราะคำว่า “เหตุการณ์อันกระทบต่อความมั่นคงในราชอาณาจักร” ที่เขียนไว้ในมาตรา ๑๔ ที่บอกว่า “ในกรณีที่ปรากฏเหตุการณ์อันกระทบต่อความมั่นคงในราชอาณาจักร” และจะนำไปสู่การใช้ ธรรมเนียมให้ กอ.รมน. รับผิดชอบในการป้องกันปราบปราม ระงับ ยับยั้ง แก้ไขบรรเทาเหตุการณ์ซึ่งกระทบต่อความมั่นคงนั้นแล้วก็เป็นเงื่อนไขของการใช้อำนาจต่อไปนั้นกว้างมากครับ ผมเรียนท่านประธานฯ ว่าไม่มีนิยามที่จะระบุเงื่อนไขของการใช้อำนาจในลักษณะเช่นนี้เลย จนกระทั่งอาจจะเห็นได้ว่าทุกกรณีที่ผู้มีอำนาจ ผู้รักษาการตามกฎหมายนี้เห็นชอบก็อาจจะนำไปสู่การบังคับใช้กฎหมายนี้ได้ นี่เป็นกรณีแรกที่ผอมอยากจะกราบเรียนว่าการเริ่มต้นใช้บังคับของการมีอำนาจในลักษณะพิเศษต่าง ๆ ขององค์กร เจ้าหน้าที่นั้นอาจจะเป็นไปได้โดยเหตุซึ่งไม่อาจคาดหมายได้และไม่ปรากฏอยู่ในกฎหมายฉบับนี้เลย ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ผู้รักษาการตามกฎหมายเท่านั้น

ประเด็นที่ ๒ ที่ผอมอยากกราบเรียนก็คือ ในระหว่างการดำเนินการบังคับใช้กฎหมายนี้เมื่อมีเหตุเช่นนั้น เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้มีการนำกฎหมายนี้มาใช้ได้ เมื่อมีการมอบอำนาจให้ กอ.รมน. ดำเนินการต่าง ๆ ต่อไปนั้นอำนาจหน้าที่ที่ระบุเอาไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๑๗ นั้นเขียนไว้กว้างขวางและให้อำนาจเจ้าหน้าที่ดูเหมือนว่าหลายกรณีมากยิ่งขึ้นไปกว่าพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินปี ๒๕๕๘ มาตรา ๑๗ ของกฎหมายฉบับนี้ให้อำนาจหลายกรณีมากกว่า

พระราชกำหนดฉุกเฉินในมาตรา ๑๗ ไม่ว่าจะเป็น (๒) หรือ (๖) หลายกรณี ดังที่เพื่อนสมาชิกฯ หลายท่านได้พูดถึงไปแล้วให้อำนาจถึงขนาดที่ให้ผู้ปฏิบัติงานตามกฎหมายนี้เป็นพนักงานสอบสวนตามกฎหมายอาญาด้วย ผมเข้าใจในเหตุผลความจำเป็นของหลายท่านที่ได้อธิบายเมื่อสักครู่ว่าการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนมาก โดยเฉพาะในฝ่ายทหารนั้นมีข้อจำกัดเรื่องการไม่ได้เป็นเจ้าพนักงาน เรื่องการไม่มีอำนาจตามกฎหมายแต่กลับมีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ คำถามก็คือ การแก้ปัญหานั้นเลยไปถึงขนาดที่จะต้องให้เจ้าหน้าที่ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นฝ่ายทหารทำหน้าที่พนักงานสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นด้วยหรือไม่ หรือเพียงแต่จะเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายอาญาก็เพียงพอแล้ว นี่เป็นกรณีที่ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตไว้ว่าในระหว่างการดำเนินการบังคับใช้กฎหมายและมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบนั้น อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ไปไกลค่อนข้างมาก โดยไม่ต้องคำนึงถึงการประกาศตามมาตรา ๑๔ ซึ่งเพื่อนสมาชิกฯ หลายท่านได้อธิบายไปเมื่อสักครู่ว่าเป็นไปโดยไม่มีกรอบระยะเวลา กฎหมายสถานการณ์ฉุกเฉินซึ่งเป็นกฎหมายที่มี ถ้าถามว่ามีน้ำหนักมากกว่าหรือไม่ ก็ต้องตอบว่าใช่ มีมาตรการที่รุนแรงกว่าเพื่อจะรองรับเหตุการณ์ที่ร้ายแรงยิ่งกว่าหรือไม่ ก็ต้องตอบว่าใช่ แต่กฎหมายสถานการณ์ฉุกเฉินนั้นกำหนดเอาไว้ว่าจะต้องประกาศทุก ๆ รอบระยะเวลา ๑ เดือนกลับมาดูสถานการณ์อีกครั้งหนึ่ง แต่พอกฎหมายฉบับนี้กำหนดให้การประกาศให้มีการใช้บังคับการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่กอ.รมน. ที่จะรับผิดชอบในการระงับหรือป้องกันเหตุการณ์นั้นเป็นไปโดยไม่มีกรอบเวลาอาจจะประกาศให้ยกเลิกได้ แต่เมื่อคำนึงถึงกฎหมายที่หนักกว่าคือกฎหมายพระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉินนั้นจะเห็นได้ว่ากฎหมายฉบับนั้นกำหนดกรอบระยะเวลา ๑ เดือนเอาไว้ ไม่ได้หมายความว่าต้องเลิกนะครับ แต่บังคับให้คณะรัฐมนตรีต้องมาทบทวนทุก ๆ ๑ เดือนว่ายังมีความจำเป็นจะต้องให้อำนาจพิเศษเช่นนั้นต่อไปหรือไม่ ซึ่งไม่มีในกฎหมายฉบับที่กำลังพิจารณาอยู่นี้

ประเด็นที่ ๓ ที่ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตเอาไว้ ซึ่งผมคิดว่าเป็นประเด็นสำคัญแล้วทำให้ผมคิดว่าความคิดที่อาจจะยอมรับหลักการกฎหมายฉบับนี้ไปก่อน แล้วไปแก้ใ้กัน ในชั้นแปรญัตติอาจจะมึปัญหา ก็คือบทบัญญัติมาตรา ๒๒ หลังจากการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายเสร็จสิ้น ซึ่งในกฎหมายฉบับนี้กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบ ทั้งทางแพ่ง ทางอาญาคือทางวินัย ถ้าได้กระทำตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา ความคุ้มครองของเจ้าหน้าที่ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๒ นั้น ผมอยากจะกราบเรียนเป็นข้อสังเกตว่า มิได้หมายถึงเฉพาะกรณีที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดหรือมอบหมายให้ กอ.รมน. รับผิดชอบในสถานการณ์ฉุกเฉินตามมาตรา ๑๔ เท่านั้น แต่มาตรา ๒๒ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบในทุกกรณีที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ จะมีสถานการณ์ฉุกเฉิน จะมีความจำเป็น จะมีความร้ายแรงของเหตุการณ์ที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายหรือไม่ก็ตาม ก็หมายความว่าแม้กระทั่งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานปกติในสำนักงาน ถ้าปฏิบัติงานตามกฎหมายนี้ได้รับความคุ้มครองทั้งทางวินัย ทางแพ่งและทางอาญาด้วย ผมไม่ตั้งใจประเด็นในเรื่องทางวินัยหรือทางแพ่ง เพราะนั่นจะเป็นหลักปกติที่ปฏิบัติอยู่ เมื่อปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา ความผิดทางวินัยก็ไม่เกี่ยวข้อง เมื่อปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ของรัฐ ได้รับความรับผิดทางแพ่งก็ได้รับความคุ้มครองอยู่แล้วตามกฎหมายความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ แต่ผมสงสัยว่าเพราะเหตุใดเราจึงยกเว้นความรับผิดทางอาญา ผมคิดว่าความรับผิดอาญาเป็นความรับผิดส่วนบุคคล ถ้าใครไปทำร้าย ใครไปละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น บุคคลนั้นก็จำเป็นจะต้องต่อสู้ป้องกันตัวเองในคดีอาญา แน่แน่นอนครับ บทบัญญัติมาตรา ๒๑ ที่ยกเว้นการใช้อำนาจควบคุมของศาลปกครองและกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองนั้น ไม่ได้ยกเว้นอำนาจของศาลยุติธรรมในคดีอาญาด้วย แต่การยกเว้นความรับผิดทางอาญาในมาตรา ๒๒ นั้นจะมีนัยคล้าย ๆ กัน กับเขียนยกเว้นอำนาจของศาลยุติธรรมไปด้วยหรือไม่ นั่นเป็นปัญหาซึ่งผมคิดว่าควรจะพิจารณาเป็นอย่างยิ่งในการรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ในท้ายที่สุดว่า ผมเห็นความจำเป็นว่าประเทศต้องมีกฎหมายที่จะใช้สำหรับการรักษาความมั่นคง ประเทศต้องป้องกันตัวเองได้ แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่า ไม่ใช่วันนี้เราไม่มีกฎหมาย เรามีกฎหมาย กฎอัยการศึก เรามีกฎหมายสถานการณ์ฉุกเฉินอยู่แล้ว แน่แน่นอน

เราจำเป็นต้องมีกฎหมายรองรับ สอ.บต. ที่ถาวร เราจำเป็นต้องมีกฎหมายรองรับอำนาจของเจ้าหน้าที่ทหารที่ปฏิบัติงานตามแนวชายแดนด้านอื่นตามภารกิจเฉพาะ แต่ผมยังมีความเห็นว่าการเขียนกฎหมายรองรับอำนาจหน้าที่ เขียนกฎหมายให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในลักษณะต่าง ๆ อย่างที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงในเบื้องต้นนั้น สามารถกระทำได้โดยไม่จำเป็นต้องมีอำนาจมากถึงขนาดที่เป็นอยู่ในขณะนี้ คล้าย ๆ กับที่ท่านสมาชิกฯ หลายท่านได้อภิปรายไปครับว่า ถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกมาอย่างที่เขียนอยู่ในร่างที่นำเสนอในวาระ ๑ นี้เป็นอย่างเดียวกันกับการให้เช็ค ที่ไม่กรอกวันที่ ไม่กรอกจำนวนเงิน ไม่กรอกรายละเอียดอื่นใด ยกเว้นแต่มีลายเซ็นผู้ส่งจ่ายเท่านั้นให้กับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบแน่นอนครับผมคิดว่าสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ที่นั่งอยู่ในที่นี่มีความไว้วางใจและไม่ได้กังขาในเรื่องความบริสุทธิ์ใจของรัฐบาลหรือท่านนายกรัฐมนตรีปัจจุบัน แต่ผมกราบเรียนว่าเรากำลังจะตรากฎหมายขึ้นใช้บังคับ กฎหมายฉบับนี้จะอยู่ต่อไป ไม่ว่าใครจะมาเป็นรัฐบาลเรากำลังจะสถาปนาระบบกฎหมายและกติกาในเรื่องการใช้อำนาจที่ค่อนข้างกว้างขวางของเจ้าหน้าที่และโดยที่ผู้ใช้อำนาจได้รับการยกเว้น ไม่ต้องรับผิดชอบในเรื่องใด ๆ ผมไม่มีความกังขาในเรื่องความบริสุทธิ์ใจและความปรารถนาดีของท่านที่ทำหน้าที่ในกองทัพซึ่งนั่งอยู่ในสภานิติบัญญัติฯ แต่ผมเรียนว่าบทบัญญัติเหล่านี้จะมีผลไปถึงเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในสนามทุกคน เจ้าหน้าที่ทุกระดับ ความคุ้มครอง การไม่ต้องรับผิดชอบดังกล่าวจะส่งผลให้มีบุคลากร ๒ ชั้นในประเทศ จะมีคนซึ่งมีอำนาจกว้างขวางทำอะไรก็ได้ เพราะคนส่วนใหญ่เหล่านี้ถืออาวุธอยู่ในพื้นที่ ผมอยากให้เราใคร่ครวญให้ดีในเรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญที่รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันรองรับไว้อยู่แล้วเราใช้เวลามาถึง ๑๐ ปีในการพัฒนาหลักเกณฑ์ในเรื่องนี้ขึ้น ผมอยากจะให้เพื่อนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้กรุณาไตร่ตรองและใคร่ครวญในการพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้กราบขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวรัชย์

นายวรัชย์ ชวพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่เคารพ กระผม นายวรัชย์ ชวพงศ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมขออภิปรายในฐาณะที่ไม่ใช่มี้ออาชีพทหาร กระผมเห็นว่ากาที่รัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของสภา ถือได้ว่าเป็นการออกกฎหมายเพื่อเป็นการป้องปรามการกระทำที่อาจก่อให้เกิดความไม่สงบในประเทศ ในส่วนใดส่วนหนึ่งของบ้านเมืองเรา อย่างที่ท่านสมาชิกฯ หลายท่าน ได้พูดมาแล้วนะครับว่า แม้แต่ประเทศที่ถือว่าเป็นแม่บทของประชาธิปไตยอย่างประเทศในยุโรปหลาย ๆ ประเทศ ก็มีการออกกฎหมายในลักษณะนี้เช่นกัน ต้องยอมรับว่าปัจจุบันนี้การก่อความไม่สงบเกิดขึ้นในทุกรูปแบบและมีความซับซ้อนจนเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงและรวดเร็ว ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กฎหมายฉบับนี้มีโครงสร้างที่กำหนดให้นายกรัฐมนตรีในฐาณะหัวหน้ารัฐบาลเป็นผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร เป็นที่ทราบกันดีว่า นายกรัฐมนตรีตามกฎหมายรัฐธรรมนูญในปี ๒๕๕๐ ก็ต้องมาจากการเลือกตั้ง ซึ่งก็คงมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หากจะตัดสินใจใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยมิชอบ ย่อมต้องซึ่งใจอย่างแน่นอน นอกจากนี้ยังมีโครงสร้างในการดำเนินการในรูปของคณะกรรมการตามมาตรา ๕ ดังนั้นการจะสั่งการดำเนินการคงจะต้องมีการร่วมกันตัดสินใจก่อนดำเนินการ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ มีท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้พูดถึงมาตราต่าง ๆ ที่มีความอ่อนไหวในพระราชบัญญัติฉบับนี้กระผมขออนุญาตที่จะชี้แจงในส่วนที่เป็นความเข้าใจเพิ่มเติมนะครับว่า ในมาตรา ๑๔ แม้นว่าดูแล้วเป็นอำนาจที่กว้างใหญ่ หรือภารกิจที่ กอ.รมน. จะมีอยู่ อย่างเช่น เหตุการณ์แนวโนมที่ต่อไปเป็นเวลานานนั้น ท่านประธานฯ ครับ การที่จะทำอย่างไรก็ตาม ถ้าดูดี ๆ ในมาตรา ๑๔ นี้เป็นไปตามคณะรัฐมนตรี ต้องเป็นมติคณะรัฐมนตรี เพราะจะไปทำโดยพลการไม่ได้

ทุกสิ่งทุกอย่างก่อนจะดำเนินการ ต้องผ่านเข้ามาในคณะรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นก่อนที่จะดำเนินการย่อมกระทำโดยพลการไม่ได้ ต่อมาถ้าจะมาดูในมาตรา ๑๗ การจะทำอะไรตามอำนาจที่ออกในข้อกำหนด ในอนุมาตรา ต่าง ๆ นั้น ผมเข้าใจว่าการใช้กฎหมายดังกล่าว ถ้าจะคู่อีกครั้งหนึ่งก็ต้องโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีเช่นกัน การทำอะไรที่โดยพลการนั้นย่อมกระทำไม่ได้อยู่แล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างต้องเสนอมารับลำดับขั้นถึงจะต้องมีการกระทำเกิดขึ้นได้ มิฉะนั้นก็ต้องเป็นผลเสียหายแก่ตนเองอย่างแน่นอน ต้องกราบขออภัยท่านสมาชิกสภาฯ ผู้ทรงเกียรติ ถ้าจะพูดถึงมาตรา ๒๒ ที่ดูในบทของมาตรานี้ที่ว่า มีการยกเว้นในทางอาญาที่จะดำเนินการไม่ได้ในทางคดี ถ้าหากพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับมอบหมาย กระผมมีความคิดในอีกมิติหนึ่งนะครับ ถ้าการกระทำนั้นเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายในทางอาญา ผมเชื่อว่าสามารถนำคดีขึ้นสู่ศาลได้ และเชื่อด้วยสิทธิของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ที่ได้ตราไว้ ท่านจะเห็นได้ว่า ถ้าการกระทำนั้นไม่มีข้อยกเว้นอย่างแน่นอน จะควรรอคต่อไปว่าโดยมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นการกระทำที่ได้กระทำไปโดยสุจริต ถ้าท่านทำไม่โดยสุจริต หรือทำไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ท่านต้องขึ้นศาลอย่างแน่นอน ในประเด็นนี้ผมเชื่ออย่างแน่นอน จะเห็นได้ว่าในต่างประเทศ ในสมัยสงครามเวียดนาม มีทหารอยู่หมู่บ้านหนึ่ง อันนี้ผมอ่านจากหนังสือ ผมไม่ได้ไปรบ ก็คือว่าไปยิงชาวบ้านหมู่บ้านนั้นตายเกือบหมด แต่คดีนี้ปรากฏว่ากลับไปในประเทศสหรัฐฯ ต้องขึ้นศาลแล้วผู้บังคับหมวด หรือผู้บังคับกองพันนั้นต้องติดคุก เพราะมีการนำสืบกันได้ว่าทำถูกต้องหรือเกินเลยอำนาจหรือเปล่า นี่เป็นข้อเท็จจริง คุณมีอำนาจในยามสงคราม ถ้าทำในทางอาญาที่ไม่สุจริตต้องขึ้นศาล ผมเชื่อมั่นอย่างนั้นนะครับ-----

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ มีภัยคุกคามอยู่รอบตัวหนึ่งน่ะครับว่า กฎหมายเป็นดาบสองคม หากบุคคลใดใช้คมดาบไปในทางที่ปราศจากความเป็นธรรม ไม่รักษาประโยชน์ของส่วนรวมและบ้านเมืองบุคคลนั้นจะต้องได้รับผลกระทบที่ตนกระทำไปตลอดชีวิต แต่หากว่าใช้คมดาบในทางที่สร้างประโยชน์แก่ส่วนรวมแก่แผ่นดินย่อมได้รับการสรรเสริญไปตลอดชีวิตเช่นกัน ผมเชื่อว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์กับบ้านเมืองและขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ กราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณดวงครับ

นายดวง อันทะไชย : กราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ดวง อันทะไชย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมจะลองมองอีกมิติหนึ่งที่จะพาท่านสมาชิกฯ มองไปข้างหน้าว่าถ้ากฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับแล้วจะเกิดอะไรขึ้น ผมจะไม่ได้มองว่าใครจะได้อำนาจหรือเสียอำนาจไป ก่อนอื่นต้องกราบเรียนท่านประธานฯ ว่าผมเห็นด้วยในหลักการและความจำเป็นที่จะต้องมีกฎหมาย แต่ว่าในรายละเอียดของกฎหมายนั้นผมว่ามีปัญหา ในรายละเอียดที่จะต้องมีการแก้ไขที่จะต้องตอบคำถามต่อสภาแห่งนี้และตอบคำถามต่อพี่น้องประชาชน เดี่ยวผมจะกราบเรียนท่านประธานฯ ที่ผมบอกว่าผมเห็นด้วยก็คือว่า วันนี้ผมมีความเชื่อเหมือนกันกับท่านสมาชิกฯ หลายท่านว่า ความมั่นคงของประเทศ คือความสำคัญสูงสุด ถ้าไม่ได้มีความมั่นคงก็ไม่มีชาติ ไม่มีระบอบประชาธิปไตยที่เราพูดถึง แต่ว่าถ้ามีกฎหมายมาทำลายมาลดทอนสิทธิประชาชน มาละเมิดสิทธิของประชาชนกฎหมายฉบับนั้นก็จะกลายเป็นกฎหมายที่มาทำลายความมั่นคงในตัวเลย ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ สิ่งที่น่ากลัวสำหรับกฎหมายฉบับนี้มีอยู่ ๒ ประการคือ

ประการที่ ๑ อำนาจที่เป็นอำนาจเหนืออำนาจตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗ ผสมกับมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ ที่ผมจะขอประธานอนุญาตได้กราบเรียนต่อท่านประธานฯ ว่า ในห้องนี้จะโดนหมดทุกคนเมื่อลงจากอำนาจ

ประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ ที่ผมบอกว่าความมั่นคงกับกฎหมาย ความมั่นคงนั้นแตกต่างกัน ผมไม่เคยหวังเรื่องของกฎหมายความมั่นคง วันนี้ปัญหา

ประเทศไทยอยู่ที่ว่าเรามีกฎหมายแล้วเราไม่สามารถใช้กฎหมายนั้นเป็นเครื่องมือในการรักษาความมั่นคงได้ ผมยกตัวอย่างเรื่องหนึ่งเพื่อให้เห็นภาพว่าสิ่งที่ผมกำลังอธิบายต่อท่านประธานฯ ว่าเป็นอย่างจริงอย่างไร ท่านประธานฯ จำได้ไหมครับว่าสภาแห่งนี้ได้อนุมัติพระราชบัญญัติความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ซึ่งไม่เคยมีมาก่อนว่าใครกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ทั้งต่างประเทศและในประเทศต้องถูกลงโทษ มีกฎหมายไม่ได้นานครับท่านประธานฯ ครับ โคนแฮกเกอร์ (Hacker) ที่ไอซีที (ICT) ถัดมาอีกไม่นานโดนแฮกเกอร์ที่ทำเนียบรัฐบาล แต่กฎหมายก็ไม่สามารถที่จะไปรักษาความสลับซับซ้อนของความมั่นคงของประเทศได้เลย ประการที่ ๒ ที่ผมบอกว่ามีปัญหาสำหรับประเทศไทยก็คือว่าวันนี้ถ้ามีกฎหมายลักษณะอย่างนี้ที่มีความกว้าง อำนาจครอบคลุมกว้างไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๑๕ (๔) หรือมาตรา ๓ ที่พูดถึงภัยความมั่นคง กว้างมากจนกระทั่งว่าจะบอกอะไรก็ได้ -----

เราจะพบว่าในอนาคตนั้นจะมีผู้ใช้อำนาจที่มากขึ้นแกลิ่งต่อผู้ทางการเมืองเกิดขึ้นมากมาย ผมยกตัวอย่างบทเรียนของประเทศที่ผ่านมา กฎหมาย ป.ป.ช. ที่เราจะพิจารณาต่อไปนี้ กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ท่านประธานฯ จำได้ไหมว่า นักการเมืองได้เอากฎหมายฉบับนี้มาเป็นเครื่องมือกลั่นแกล้งคู่ต่อสู้ทางการเมือง แทบจะตายไปหลายคน ล้มละลายไปก็มี ผมกำลังจะบอกว่ากฎหมายฉบับนี้แหละครับ ถ้าไม่ได้มีกลไกในการตรวจสอบจะเป็นปัญหา ท่านประธานฯ ครับ ปัญหาที่ผมจะต้องขอประธานอนุญาต กราบเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐบาลซึ่งมีความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องต่อสภาแห่งนี้ และต่อพี่น้องประชาชนอย่างไรให้สิ้นกระแสความ ให้สิ้นความสงสัย มีดังต่อไปนี้ ท่านประธานฯ ครับ

ประการที่ ๑ วันนี้รัฐบาลต้องตอบให้ได้ว่าภัยต่อความมั่นคงนั้นคืออะไร กันแน่ ถ้ามันไม่ชัดเจนมันสามารถที่จะกล่าวหาใครก็ได้ในท้องนี้ว่าเป็นภัยต่อความมั่นคง แล้วไปใช้อำนาจตามมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ ในอนาคตข้างหน้าได้เลย

ประการที่ ๒ ผมก็อ่านกฎหมาย ผมก็สอนกฎหมายมาอย่างนี้ ผมคิดว่า ๔พลฯ รัฐมนตรียังคงมีความเข้าใจไม่แตกต่างจากผมและท่านสมาชิกฯ ในมาตรา ๒๑ ถ้าสรุปความง่าย ๆ ก็คือการยกเลิกอำนาจศาลปกครอง ผมไม่ได้เห็นที่ไหนเลยบอกว่า ไม่ได้ยกเลิกอำนาจศาลปกครองเพราะเขียนเอาไว้เช่นนั้นจริง ๆ คำถามใหญ่ก็คือว่า เมื่อเราเขียนกฎหมายออกมาอย่างนี้แล้วเราจะปกป้องคุ้มครองประชาชนผู้สุจริตได้อย่างไร เรามีกลไกใดจะมาปกป้องข้าราชการคนที่เขาประพฤติดี ประพฤติชอบ แต่ไม่ได้อยู่ในสายตาของกลุ่มการเมืองกลุ่มหนึ่ง อย่าลืมนะครับว่าพอเลือกตั้งเสร็จก็จะมีกลุ่มใหม่ขึ้นมาใช้มาตรา ๒๑ เป็นเครื่องมือโยกย้ายและกระทำต่อข้าราชการของพวกเรา คำถามต่อตามมาตรา ๒๒ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าผมสรุปบนความเข้าใจอย่างชาวบ้านชาวเมืองธรรมดาผมคิดว่านี่คือการออกกฎหมายยกเลิกอำนาจของศาลยุติธรรม ประชาชนธรรมดาอย่างผม อย่างพี่น้องประชาชน อย่างท่านทั้งหลายที่จะออกจากสภาแห่งนี้ไปไม่มีอำนาจ ท่านเชื่อได้อย่างไร จะไม่ถูกเขาใช้มาตรา ๒๒ มากระทำ มีกลไกใดที่จะมาตรวจสอบการใช้อำนาจของผู้ใช้อำนาจคนใหม่ ไม่ใช่คนอยู่ในห้องนี้ครับ ผมไม่หวังคนในห้องนี้เพราะเป็นผู้สุจริต

ไปกลั่นแกล้งผู้บริสุทธิ์ทำลายคู่ต่อสู้ทางการเมือง ที่ผมพูดอย่างนี้ผมกราบเรียน ท่านประธานฯ ว่าเราอย่าเอาทฤษฎีมาจับ ผมเอาเพียง ๒,๕๐๐ ศพ มาอธิบายก็ชัด วันนี้ ยังตอบไม่ได้ว่าดุลยพินิจตรงนั้นถูกต้องหรือไม่ ยิ่งมาตรา ๒๒ นี้กว้างใหญ่ไพศาล มีกลไกใดที่ท่านออกแบบมาให้ประชาชนได้มั่นใจว่าจะใช้อำนาจแบบครบวงจรไม่ได้ไปกลั่นแกล้งประชาชนไม่ได้ ตอบให้ได้มีความมั่นใจด้วยครับ

ประการที่ ๓ กฎหมายเรื่องความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่เพียงพอหรืออย่างไร ในการรักษาความมั่นคงของประเทศ ท่านประธานฯ จำได้ไหมครับที่เราเคยออกกฎหมายฉบับหนึ่งในรัฐบาลที่แล้วที่พูดถึงเรื่องภัยต่อความมั่นคงที่เป็นกฎหมายอาญา เขียนเอาไว้ หรือมีพระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พระราชกำหนด หรือมีกฎหมายที่ว่าฝ่ายความมั่นคงหรือทหารนั้นสามารถที่จะใช้อำนาจประกาศโดยตัวของทหารเองได้ หรือมีกฎหมายอีกหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง คำถามผมก็คือว่า ประชาชนเขาอยากรู้ว่าท่านนี้ไม่เพียงพอใช่หรือไม่ หรือเรายังไม่สามารถใช้กฎหมายที่มีอยู่เป็นเครื่องมือในการรักษาความมั่นคงของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ

ประการสุดท้าย ท่านประธานฯ ครับ คำถามที่พี่น้องประชาชนถามมา ผมก็ไปทำเวทีก่อนหน้านี้กับพี่น้องประชาชนว่าเป็นเรื่องด่วน เป็นเรื่องจำเป็นหรืออย่างไรที่ท่านสมาชิกฯ บางท่านได้ถามไปแล้ว ถ้าเป็นเรื่องด่วนและจำเป็นทำไมไม่เสนอมาตั้งแต่ต้นปี มันเข้ามาไม่ถูกเวลาถูกจังหวะหรือไม่ อย่างไร อธิบายให้เห็นหน่อยเถอะครับว่า ถ้าไม่ได้เสนอวันนี้กฎหมายที่มีอยู่แล้วไม่สามารถที่จะรักษาความมั่นคงของประเทศไว้ได้ ผมฝากท่านประธานฯ ไว้ในประเด็นสุดท้ายว่า แม้ว่าผมจะพูดอย่างไรก็ตามกฎหมายฉบับนี้อาจจะผ่านในวาระที่ ๑ แต่กราบเรียนท่านประธานฯ ว่า สิ่งที่เป็นความห่วงใยบนความแตกต่างหลากหลายทางความคิดของสมาชิกฯ ในสภานิติบัญญัติแห่งชาติในห้องนี้ไม่ใช่ศัตรู แต่มันคือความมั่งคั่ง วันหนึ่งสภาแห่งนี้จะได้บันทึกเอาไว้ว่ามีคนบอกไว้ก่อนแล้วว่า ถ้าไม่ยอมเขียนกฎหมายให้ชัดเจน รัฐบาลที่มาต่อไปนี้ ก็จะใช้กฎหมายฉบับนี้เป็นเครื่องมือในการกลั่นแกล้งคู่ต่อสู้ทางการเมือง ผมฝากให้ท่านได้ช่วยคิดด้วยว่า ท่านจะอย่างไรที่จะปกป้องคุ้มครองประชาชนผู้บริโภคที่จะปกป้องคุ้มครองข้าราชการที่เขาตั้งใจทำงานรับใช้ชาติบ้านเมือง จะปกป้องคนธรรมดาสามัญที่ทำมาหากินมิให้ได้ใช้มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ มารังแกกลั่นแกล้งประชาชนได้อย่างไร กราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณไพศาล

นายไพศาล พืชมงคล : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายไพศาล พืชมงคล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ความจริงถ้าร่างกฎหมายฉบับนี้ใช้ชื่อร่างกฎหมายว่าพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักร แทนที่จะใช้คำว่า พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักรแล้ว กระผมเชื่อว่าความหมายและความเข้าใจก็จะง่ายกว่านี้ และจะอำนวยความสะดวกในการที่พวกเราจะพิจารณากฎหมายกันมากกว่านี้ เพราะเหตุว่าถ้าชื่อของกฎหมายเป็นเรื่องของพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในของราชอาณาจักรแล้ว ก็จะเห็นและเข้าใจได้อย่างชัดเจนว่า กฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่มีไว้เพื่อการรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักร แต่เมื่อชื่อกฎหมายตั้งต้นว่า

พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักรแล้วก็เกิดการตีความการเข้าใจ
ที่ไขว้ไขว้ไปมากมายหลายประการ เพราะความมั่นคงในราชอาณาจักรนั้นก็มีความหมาย
ว่าของใครกันแน่ ของราชอาณาจักร หรือว่าของรัฐบาล หรือของระบอบการปกครอง
หรือของส่วนราชการ หรือของกลุ่มชน หรือสังคมไหนกันแน่ เพราะมีความหมาย
ครอบคลุมไปทั้งหมด เมื่อเป็นอย่างนี้ก็ช่วยไม่ได้ที่จะเกิดความสงสัยและความเข้าใจ
ที่เป็นดังที่วามานี้ ความจริงกฎหมายแบบนี้ทั่วโลกเขาก็มีกันทั้งนั้น หลายท่านได้อ้างว่า
ถ้าเรามีกฎหมายอันนี้แล้วยากที่จะอธิบายต่อนานาชาติ ประเทศมหาอำนาจอันดับ ๑ ของโลก
ที่ได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีสิทธิเสรีภาพมากเขาก็มีกฎหมายอย่างนี้และรุนแรงกว่านี้
ด้วยซ้ำไป แม้ในอาเซียนของเรา เกือบทุกประเทศเขาก็มีกันทั้งนั้น ประเทศไทยเรา
ไม่ใช่ว่าไม่เคยมี เดิมมีกฎหมายทำนองนี้อยู่ แต่มีอยู่ในพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ภายหลังหนึ่งสมัยหนึ่งเมื่อภัยคอมมิวนิสต์
หมดสิ้นไป เราก็ยกเลิกกฎหมายฉบับนั้นไปโดยที่มีได้สงวนหรือมีกฎหมายอื่นมารองรับ
บทบัญญัติว่าด้วยการดูแลรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักร หลังจากนั้นก็ได้มี
ความพยายามที่จะผลักดันให้มีกฎหมายฉบับนี้กันอย่างน้อย ๓ - ๔ ครั้ง ผมเห็นด้วย
แต่ไหนแต่ไรมาแล้วว่า ประเทศไทยของเราจำเป็นต้องมีกฎหมายอย่างนี้ เพราะถ้าไม่มี
กฎหมายอย่างนี้ก็จะเกิดปัญหา เกิดช่องว่างขึ้น ซึ่งผมจะกราบเรียนต่อไป เพราะฉะนั้น
ในวันนี้เป็นโอกาสดีแล้วครับ ที่สภาแห่งนี้จะได้สร้างสิ่งที่เป็นคุณูปการต่อชาติ จะได้
สร้างเกราะอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะคุ้มกันประเทศชาติบ้านเมืองของเราไว้ให้ลูกหลานต่อไป
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ อันกฎหมายที่มีไว้สำหรับบ้านเมืองนั้นอาจจำแนกได้เป็น
๒ ระดับ ระดับแรกก็คือ กฎหมายที่มีไว้เพื่อคุ้มครองระบอบการปกครอง มีไว้
เพื่อคุ้มครองรัฐบาล มีไว้เพื่อคุ้มครองสังคมและชุมชนต่าง ๆ เช่น ประมวลกฎหมายอาญา
กฎหมายเกี่ยวกับ ป.ป.ง. กฎหมายเกี่ยวกับ ป.ป.ส. กฎหมายเกี่ยวกับการเข้าเมือง กฎหมาย
ศุลกากร เหล่านี้เป็นต้น กฎหมายเหล่านี้มีไว้เพื่อคุ้มครองในระดับที่วานี้ แต่กฎหมายที่
มีไว้เพื่อปกป้องคุ้มครองรัฐหรือราชอาณาจักรนั้น ประเทศของเรามีมา ๒ ฉบับเท่านั้น

ฉบับแรกคือ กฎอัยการศึก พระราชบัญญัติกฎอัยการศึกตราขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว กฎหมายฉบับนี้มีไว้เพื่อการราชการสงครามเพื่อปกป้องคุ้มครองรัฐให้อำนาจฝ่ายทหารในการที่จะกระทำการใด ๆ ก็ได้ จะกะเกณฑ์แรงงาน จะกะเกณฑ์เรือแพนาวา ช้าง ม้า วัว ควาย ได้ทั้งสิ้น จะเข้ายึดถือครอบครองเอาบ้านช่องห้องหออาณาเขตตรงไหนก็ได้ จะห้าม จะทำลายอาคารบ้านเรือน หรือสะพานอะไรก็ได้ เป็นอำนาจที่เบ็ดเสร็จเด็ดขาด ซึ่งจะอาจกล่าวได้ว่าเป็นอำนาจที่เหนือกว่ารัฐธรรมนูญด้วยซ้ำไป เพราะถ้าไม่มีราชอาณาจักรเสียแล้ว รัฐธรรมนูญและกฎหมายทั้งหลายก็เป็นอันไม่มี เราได้มีกฎหมายอัยการศึกนี้มาช้านาน เป็นกฎหมายที่มีไว้สำหรับราชการสงครามโดยเฉพาะ แต่เพราะเหตุที่บ้านเมืองของเราไม่ยอมรับกฎหมายเกี่ยวกับความมั่นคงของราชอาณาจักร เราจึงได้ตัดแปลงเอากฎอัยการศึกนี้มาบังคับใช้ ซึ่งเป็นคนละเรื่องคนละราวกัน จึงทำให้ประเทศไทยของเราได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่ประกาศกฎอัยการศึกต่อเนื่องกันมาร่วมครึ่งศตวรรษแล้ว หรือกว่านั้นด้วยซ้ำไป ตอนที่มิถุนายนสงครามกับคอมมิวนิสต์ เราต้องใช้กฎอัยการศึก วันนี้ก็ยังไม่ใช้กฎอัยการศึกอยู่ กลายเป็นว่าประเทศไทยนี้ไม่เคยว่างจากศึกสงครามเลย ทั้ง ๆ ที่ความจริงแล้ว สภาพที่เป็นอยู่ในบ้านเมืองของเรานั้น ไม่ถึงขั้นเป็นสงคราม แต่เพราะเหตุที่เราไม่มีกฎหมายโดยเฉพาะในการปกป้องคุ้มครองความมั่นคง ความปลอดภัยของราชอาณาจักร จึงต้องหยิบยืมเอากฎอัยการศึก ซึ่งตราไว้ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๖ มาปรับใช้

ฉบับที่ ๒ ความจริงฉบับที่ ๒ ก็คือ พระราชกำหนดบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน อันนี้เป็นกฎหมายที่แปลกๆ เพราะว่าความจริงในการผลักดันกฎหมายช่วงนั้น ผมมีส่วนร่วมอยู่ด้วย เจตนารมณ์ในการผลักดันช่วงนั้นก็คือ ต้องการให้มีกฎหมายเกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยของราชอาณาจักร แต่ทำไปทำมากลายเป็นพระราชกำหนดบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินไป ซึ่งก็ไม่ใช่ แล้วก็ไม่ได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเจตนาที่แท้จริง และไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการปกป้องคุ้มครองภัยและความมั่นคงของราชอาณาจักรที่แท้จริง เพราะกฎหมายในสถานการณ์ฉุกเฉินมุ่งหวังที่จะใช้ในสถานการณ์ฉุกเฉินต่าง ๆ ไม่ว่าจะอุทกภัย วาตภัย แผ่นดินไหว ไฟถล่ม แผ่นดินไหวหรือมีเหตุฉุกเฉินด้วยประการใด ๆ กฎหมายนี้มุ่งหมายจะให้ใช้เพียง

ชั่วคราวชั่วคราวในระยษณานที่สุคคี่ไม่เกิน ๓ เดือน แต่ันนั้ลละครึบท่านประษานฯ ก็เพระว่า
เราไม่มีครื่องมือ คือกฎหมายที่จะปกป็องคู้มครองความมันคงปลอดคภัยของราชอาณาจักร
จึงต้องหึบยึ่ม คัดแปลงเอากฎหมายในสถานการณ้ฉุกเฉินมาใช้่อีก ใช้แล้วก็ไม่สอดคค็อง
ต่อแล้วต่อ่อีก นับตั้งแต่ใช้มาจนถึงวันนี้อยู่ ๓ เดือนมาไม่รู้เท่าไรแล้ว ก็ยังเลิกใช้ไม่ได้
ก็ยั้งต้องต่อกันมา แล้วก็คงต้องต่อกัน ไปเป็นนัรันดรันนั้ลละครึบ ทรายใดที่เรายังไม่มี
กฎหมายที่ปกป็องคู้มครองความปลอดคภัยของราชอาณาจักร โดยเฉพาะแล้ว ทรายนัน
ประเทศไทยของเราจะยั้งต้องใช้กฎอัยการศึค ต้องใช้กฎหมายในสถานการณ้ฉุกเฉินไป
ไม่มีที่ลันสุค จะทำให้ภาพลัษณ้ของประเทศนี้อยู่เป็นประเทศที่มีแต่สถานการณ้ฉุกเฉินทุกวัน
เป็นประเทศที่มีสถานการณ้สงครามอยู่ทุกวัน นันเพราะว่าเรายังขาดอยู่ ขาดครื่องมือ
อันสำคัญ ถ้ากระผมจะอุปมาอุปมาได้ว่า เรามีลื่ออยู่ ๒ ตัว ในการปกป็องคู้มครอง
ความหนาร้อนของแผ่นดินหรือราชอาณาจักร ตัวหนึ่งคือกฎอัยการศึค ซึ่งใหญ่มาก
แต่เราตัวเล็ก ในสถานการณ้ที่ไม่มีราชการสงคราม เราเอาลื่อตัวใหญ่มาใส่ ใส่อยู่นันแล้ว
จะสบายได้ที่ไหน อีกตัวหนึ่งเป็นกฎหมายในสถานการณ้ฉุกเฉิน ก็ใช้ได้เฉพาะครึ้ง
เฉพาะคราวและเฉพาะเหตุ ซึ่งมุ่งหวังที่จะแก้ไขปัญหาสถานการณ้ฉุกเฉินให้ลุล่วงไป
ในเวลาอันสั้นเท่านั้น ก็เป็นลื่อตัวคับ เอามาใส่ก็ไม่สบายอีก ทำไมแล้วเราจึงไม่สร้งสรค้
กฎหมายที่มีไว้เพื่อปกป็องคู้มครองความปลอดคภัยของราชอาณาจักร -----

กระผมเชื่อว่าเจตนารมณ์ของฝ่ายความมั่นคงและรัฐบาลที่ดีที่ผลักดันร่างกฎหมายฉบับนี้เจตนารมณ์แท้นั้นก็คือต้องการให้มีเครื่องมือตัวนี้ที่เป็นช่องว่างอยู่ระหว่างราชการสงครามกับสถานการณ์ฉุกเฉิน ก็คือให้มีสื่อที่พอเหมาะพอดี เจตนารมณ์ที่ว่านี้ก็คือเจตนารมณ์ที่จะให้มีกฎหมายเพื่อปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยและความมั่นคงของราชอาณาจักร แต่เมื่อเรื่องมันมาตั้งต้นในราชอาณาจักรแล้ว มันก็เป็นอย่างนี้ ความจริงความมั่นคงปลอดภัยในราชอาณาจักรไม่ต้องเขียนก็ได้ เพราะว่าไม่มีความมั่นคงปลอดภัยนอกราชอาณาจักรหรือบนอวกาศหรืออครับ มีในราชอาณาจักรทั้งนั้น แต่ปัญหาว่าความมั่นคงปลอดภัยของใคร กระผมเชื่อว่ารัฐบาลมีเจตจำนงที่จะให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองความปลอดภัยและความมั่นคงของราชอาณาจักร แต่ทว่า เมื่อกล่าวโดยเนื้อหาของกฎหมายนี้แล้วก็เป็นดังที่เพื่อนสมาชิกฯ ได้กล่าวต่อสภานี้ว่าเป็นการลงนามในเช็คเปล่าให้ไป แต่ทว่า ในขั้นนี้เป็นขั้นที่เราพิจารณาในขั้นรับหลักการว่าประเทศไทยของเราสมควรต้องมีกฎหมายที่ดูแลความมั่นคงปลอดภัยของราชอาณาจักรแล้วหรือไม่ ถ้ามี เราก็มาช่วยกันกรอกเนื้อความในเช็คนั้น ให้มีความสมบูรณ์ขึ้น ที่จะต้องกรอกอันแรกก็คือต้องกรอกขอบเขตของกฎหมายนี้ว่ามีไว้เพื่อปกป้องคุ้มครองความมั่นคงปลอดภัยของราชอาณาจักรเท่านั้น ไม่ใช่มีไว้เพื่อปกป้องระบอบการปกครองหรือรัฐบาล หรือส่วนราชการ หรือหน่วยงาน หรือชุมชน หรือพื้นที่อื่นใดซึ่งมีกฎหมายใช้อย่างพอเพียงอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องมี แต่ในระดับที่ปกป้องความคุ้มครองของราชอาณาจักรนั้นไม่มี กระผมยกตัวอย่างบางเรื่องครับท่านประธานฯ อย่างวันนี้การหนีเข้าเมืองเรามีถ้าเป็นเรื่องการเข้าเมืองปกติเราก็มีกฎหมายเกี่ยวกับการเข้าเมืองใช้จัดการได้ แต่ในบางลักษณะหรือบางกรณีที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ที่ผมยกตัวอย่างนี้ไม่ใช่การหลบหนีเข้าเมืองปกติ ยกตัวอย่างเช่น การอพยพของชาวมุสลิมจากแคว้นยะไข่ หรือที่เราเรียกกันว่าโรฮิงญา ผ่านเข้ามา ผ่านชายแดนพม่าเข้ามาในเมืองไทยของเราแล้วลงไปภาคใต้ การล่องไหลของชาวกัมพูชามุสลิมที่เข้ามาทางชายแดนตะวันออกแล้วลงไป อันนี้เป็นความจริงครับท่านประธานฯ ผมได้พบกับนายพลเอียง ซาดี ท่านเล่าให้ฟังชัดเจนให้ตรวจสอบดูก็ใช่ การเข้าเมืองแบบนี้ไม่ใช่การหนีเข้าเมืองหรือหลบหนีเข้าเมืองอันเป็นการผิดกฎหมายเข้าเมืองธรรมดา เพราะฉะนั้นถ้าเราใช้เครื่องมือแต่เฉพาะกฎหมายว่าด้วยการเข้าเมืองก็ไม่เพียงพอต่อการรับมือ กำลังพลของตำรวจตรวจคนเข้าเมืองแต่ละจุด

แต่ละด่านมีแค่ ๒๐ กว่าคน ไหนเลยจะรับมือกับการหลั่งไหลของคนเหล่านี้เข้ามาได้ ทางเหนือก็มีครบท่านประธานฯ ท่านประธานฯ ท่านก็เคยอยู่ด้านงานเรื่องความมั่นคงมา ยาวนานท่านทราบข้อมูลลึกซึ้งดีกว่าผมเยอะ ท่านทราบดี เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่มีกฎหมาย อย่างนี้ไปรองรับเราก็ใช้แต่เครื่องมือปกติจนเป็นผลให้วันนี้ประเทศไทยของเรามีคนต่างด้าว เข้ามาในลักษณะต่าง ๆ กัน มาตั้งหลักตั้งฐานถึงขนาดเป็นบ้านเป็นเมืองนี้เฉพาะบางประเทศ มีจำนวนถึง ๓ ล้านคน ๑๐ เท่าของกำลังพลของกองทัพไทย ซึ่งไม่มีประเทศไหนในโลก หรอกครับท่านประธานฯ ที่เขาจะยินยอมให้ประชากรหรือพลเมืองของรัฐที่มีพรมแดน ติดต่อกันเข้ามาตั้งรกรากถิ่นฐานเป็นบ้านเมืองในสัดส่วนถึง ๑๐ เท่าของกำลังพลกองทัพ ไม่มี มีแต่บ้านเมืองของเรา เพราะเราไม่มีเครื่องมือ เรามีแต่กฎหมายการเข้าเมืองธรรมดา เรามีกำลังพลของตำรวจตรวจคนเข้าเมืองธรรมดา ไม่มีทางจะรับมือและแก้ไขปัญหานี้ได้ ผมไปตรวจงานในฐานะอนุกรรมการการยุติธรรมและตำรวจ ไปดู ไปเห็นชัดเจน นี่เป็น ตัวอย่างหนึ่ง หรือว่าในกรณีการปลอมแปลงพาสปอร์ต (Passport) ก็อาจจะผิดความหมาย ปลอมแปลงธรรมดาถ้าพูดในแง่กฎหมายเครื่องมือที่จะใช้คุ้มครองสังคม แต่วันนี้บางที่ไม่ใช่ ครับ ท่านประธานฯ เข้ามา ปลอมพาสปอร์ตกันมา ที่กระทบต่อเอกราชอธิปไตยและ มุ่งหมายที่จะแบ่งแยกดินแดนของราชอาณาจักร อย่างนี้ก้าวล่วงพันธกิจของกฎหมายอาญา ว่าด้วยการปลอมแปลงเอกสารไปเคาะประตูความมั่นคงของราชอาณาจักรแล้ว เราไม่มี เครื่องมือเหล่านี้ที่จะรับมืออย่างพอเพียง หรือแม้กระทั่งการโจมตีด้วยระบบไอที (IT) วันก่อนเป็นเรื่องน่าอับอายขายหน้าสักปานไหน กระทรวงไอซีทีถูกแฮกเกอร์ (Hacker) เข้าโจมตี มีใครก็ไม่รู้มาโหมมือยืมเข็มแจ่มใสภายใต้ธงไตรรงค์ของประเทศไทย วันดีคืนดี ทำเนียบรัฐบาลที่ท่านรัฐมนตรีที่เคารพ ท่านนั่งอยู่นี่แหละ ก็มาแฮค (Hack) เข้าไปใน เว็บไซต์ (Website) ของทำเนียบรัฐบาลก็มาโหมมือยืมย่องส่องใส มีคนอ่านถ้อยคำโดยภาษา กายนะครับ เขาบอกว่า แปลความได้ว่าพวกหน้าโง่ ป่าเถื่อน ถ้าหลังไม่รู้เรื่อง แต่นั่นก็เป็น ความเห็นนะครับ-----

แต่ไม่ได้แสดงให้เห็นว่าอะไร เรามีกฎหมายความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ใช้แล้ว
แต่นั้นเป็นกฎหมายที่มีผลบังคับอยู่ในระดับที่คุ้มครองป้องกันสังคม ป้องกันชุมชน ป้องกัน
ภาคธุรกิจ เราไม่มีเครื่องมือในการที่จะรับมือกับการโจมตีในลักษณะนี้ กฎหมายนี้ในเนื้อหา
ก็ไม่สามารถรับมือได้ เรายังให้เครื่องมือไม่พอเพียงด้วยซ้ำไป กฎหมายนี้ผมอยากจะ
กราบเรียนว่าไม่ใช่กฎหมายห้ามกฏทั่วมังกร เป็นกฎหมายห้ามมังกรทางจิตใจแหละ ก็เพราะว่า
อะไร มุ่งหมายจะปกป้องความคุ้มครองปลอดภัยของราชอาณาจักร แต่ไปเขียนกฎหมาย
ในลักษณะที่เหมือนกับกฎหมายอาญาธรรมดา ไม่มีอำนาจที่เหนือไปกว่ากฎหมายอาญา
ธรรมดาอะไรเลย ไม่มีอำนาจที่เหนือเกินไปกว่ากฎหมาย ปปง. หรือกฎหมาย ป.ป.ส. เลย
ไม่มีอำนาจที่เหนือไปกว่ากฎหมายศุลกากรเลย เราเขียนทำไม ไม่เพียงพอ กระทบกตัวอย่าง
วันนี้ถ้าสมมุติว่ามีใครเข้ามาโจมตีระบบคอมพิวเตอร์ในระบบธนาคารพาณิชย์ แค่ง
ไวรัสเข้ามาทำให้เลขคู่เป็นเลขคี่ หรือเลขคี่เป็นเลขศูนย์เท่านั้น อะไรจะเกิดขึ้นกับประเทศ
ไทย ยังไม่ต้องกล่าวก้าวล่วงไปถึงการโจมตีระบบสื่อสารของกองทัพ เราไม่มีกฎหมาย
ให้อำนาจเขา บางประเทศในเอเชียของเราเขามีหน่วยงานไอทีฟอร์แฟร์ (IT for fair)
ในระดับกองพล มีสิทธิ มีอำนาจ ในการที่จะรับมือกับภัยคุกคามที่มีต่ออาณาจักรของเขา
กระผมเน้นย้ำว่าเป็นเรื่องของราชอาณาจักรหรืออาณาจักร ไม่ใช่รัฐบาลนะครับ เขามีกำลัง
ระดับกองพล มีเครื่องมือ มีเครื่องมือให้อำนาจทางกฎหมายที่เต็มอัตราศึก ถึงขนาดมีอำนาจที่
จะผลิตไวรัสที่สามารถเคาน์เตอร์ (Counter) หรือโจมตีต่อต้านการโจมตีด้วยไวรัสได้ เขามี
จรวดยิงขีปนาวุธที่ต่อต้านขีปนาวุธของข้าศึก ที่มีชื่อว่าซิงค์เวิร์ม (Think worm) เขาก็ผลิต
ไวรัสที่ให้ความสำคัญแก่การโจมตีในลักษณะนี้เท่ากับการโจมตีโดยขีปนาวุธนำวิถี เขาจึง
ให้ชื่อไวรัสตัวนี้ว่า “ซิงค์เวิร์ม” เหมือนกัน แล้วของเราละเขียนกฎหมายเสียใหญ่โต
ห้ามมังกร แต่ท้ายไม่มีอะไรเลย ผมไม่เห็นวาทบัญญัติในกฎหมายนี้จะไปลดรอน
สิทธิเสรีภาพอะไรของประชาชน และกระผมขอกราบเรียนท่านประชาชนฯ ว่าเราอย่าไปหวัง
ครับ ว่ารายละเอียดของกฎหมายจะมีปัญหา เพราะว่าเป็นขั้นนี้เป็นขั้นแค่พิจารณา
รับหลักการว่า ควรจะมีกฎหมายที่ปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยของราชอาณาจักรหรือไม่
รายละเอียดของกฎหมายเราก็ไปว่ากัน ไปยากันในคณะกรรมการ เพื่อนสมาชิกฯ บอกว่า

เป็นกฎหมายที่ไม่กรอกตัวเลข เราต้องไปกรอกตัวเลขเสียในชั้นกรรมาธิการ ถ้าอย่างนี้แล้ว เรื่องทุกอย่างก็จะผ่านไปด้วยดี ด้วยเหตุนี้กระผมจึงขออนุญาตกราบเรียนว่า กฎหมายนี้สมควรรับหลักการ แต่สมควรต้องแก้ไขในรายละเอียดไม่ให้มีฐานะหรือมีสภาพเป็นการลงนามในเช็คเปล่า และต้องแก้ไขในรายละเอียดให้กฎหมายนี้มีขีดความสามารถที่จะรองรับกับภัยต่าง ๆ ที่คุกคาม หรือดูแลความปลอดภัยของราชอาณาจักรได้ ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมิชชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้กลับมามีขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณภักทระ

นายภักทระ คำพิทักษ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม

ภักทระ คำพิทักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ ผมพิจารณาร่างกฎหมายการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักรแล้ว มีความรู้สึกมาก่อนข้างเสียดยนะครับ ผมว่ากฎหมายฉบับนี้เข้ามาในสถานการณ์ที่อยู่เป็นเขาควย ๒ ด้านนะครับ ด้านหนึ่งเป็นความต้องการของทางผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่อยากจะมือในการไปทำงาน หลายท่านได้เรียนผมในฐานะที่เป็นอดีตนายทหารว่า เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องการเมือง ต้องการเครื่องมือในการทำงานจริง ๆ และเป็นปัญหาความมั่นคงของชาติ แต่ในอีกด้านหนึ่งในทางกลับกัน หลายคนก็สงสัยว่า เรื่องนี้จะเป็นเรื่องการเมือง น่าเสียดายที่ว่ากฎหมายฉบับนี้เข้ามาในช่วงของระยะเวลาที่ไม่เหมาะสมนะครับ จึงทำให้ความเข้าใจในเรื่องของเนื้อหาที่แท้จริงนั้นยากที่จะสื่อสารกับคนได้นะครับ ผมคิดว่าถ้าควรจะมีมติหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ประเด็นสำคัญไม่ได้อยู่ที่ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องการเมือง หรือไม่ได้เป็นเรื่องการเมือง ผมคิดว่าเราควรจะต้องไปไกลกว่านั้นครับผม สิ่งที่ผมคิดแล้วก็กังวลใจมาตลอดระยะเวลาหลายเดือนที่เฝ้าดูการทำงานหลังจากการรัฐประหารมา ก็คือว่าเราจะมีหวังแล้วจะมีการแก้ไขของชาติหรือไม่ -----

โดยเฉพาะปัญหาความไม่มั่นคงในยุคใหม่ที่กำลังจะเกิดขึ้น ปัญหาความไม่มั่นคงในยุคใหม่
นี้เป็นเรื่องที่กำลังท้าทายรัฐไทยและคนไทยทั้งหมดว่าเราจะฝ่าฟันสิ่งเหล่านี้ไปได้หรือไม่
ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของปัญหาท้าทายของความ
ไม่มั่นคงใหม่ที่กำลังเกิดขึ้นในโลกนี้ และไม่ได้มีเพียงแต่ประเทศไทยหรือสังคมไทยเท่านั้น
ที่เผชิญปัญหาความไม่มั่นคงในรูปแบบใหม่ โลกทั้งโลกกำลังตกอยู่ในสถานการณ์นี้และ
ผมคิดว่าสังคมไทยเองก็อยู่ในสถานการณ์นี้เช่นกัน เพียงแต่ว่าคนจำนวนมากได้รู้สึกตัว
หรือไม่ก็ตาม เพราะความเข้าใจแล้ว ผมคิดว่าลองไปทบทวนดูเรื่องสถานการณ์
ความไม่มั่นคง คณะกรรมาธิการทางด้านความมั่นคงของสหรัฐฯ ได้พิจารณาแล้ว
ผมไปอ่านคู่มือของเขา เขาพูดถึงความไม่มั่นคงในมิติใหม่ ในสถานการณ์ใหม่บอกว่า
ความไม่มั่นคงใหม่ครอบคลุมไปถึงแม้กระทั่งภาวะจิตใจของคน ความไม่มั่นคงทางจิตใจ
ของคนนี้จะส่งผลกระทบไปถึงโครงสร้างเศรษฐกิจและจะเกิดความปั่นป่วนขึ้นได้ ที่สำคัญ
คือต่อไปนี้จะไม่มีใครที่สามารถจะควบคุมกลไกหรือโครงสร้างหรือความผกผันที่เกิดขึ้นได้
โดยเพียงกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือคนใดคนหนึ่งอีกต่อไปแล้ว นี่เป็นประเด็นที่น่าสนใจมาก
เพราะน่าสนใจว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เกิดขึ้นมาเพื่อหวังผลอะไร คำถามนี้เพื่อนสมาชิกฯ
บางท่านได้ถามไปแล้ว ผมว่าคำตอบนี้สำคัญมาก เราหวังผลเพื่อที่จะแก้ไขปัญหา
ความไม่มั่นคงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เราหวังว่าเราจะต้องการเครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะเอา
ไปใช้อยู่ในสถานการณ์ ๒ อย่าง คือ สถานการณ์ที่ไม่ถึงกับขั้นจะประกาศเป็นภาวะฉุกเฉิน
ขณะเดียวกันเราก็ไม่อยากจะให้มีคำสั่งกฏอัยการศึก ทหารและหน่วยงานความมั่นคง
ต้องการสิ่งเหล่านี้ ต้องการเครื่องมือที่จะต้องไปอยู่ตรงกลาง กระผมคิดว่าโดยมิติของ
ความหมายและสถานการณ์ที่เป็นจริงในเรื่องของความไม่มั่นคงใหม่ที่เกิดขึ้นแล้ว ถ้าฟัง
เครื่องมือแค่นี้ จินตภาพแค่นี้เพียงพอหรือไม่ ในความเห็นผม ผมคิดว่าไม่เพียงพอ ผมมี
โอกาสได้พูดคุยกับฝ่ายความมั่นคงของเรา หลายท่านทางสภาความมั่นคงก็ดีหรือว่า
ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ดีก็ได้ศึกษาเรื่องความมั่นคงใหม่ ความไม่มั่นคงใหม่ของ
บ้านเราที่เผชิญอยู่นี้ เห็นว่าภัยของสังคมใหม่ที่เราจะเจอมีอยู่ ๕ สถานการณ์ ก็คือ
๑. ความแตกต่างทางความคิดของคนในสังคม ๒. ความไม่เชื่อมั่นของประชาชนต่อ
การเมือง ๓. ความไม่สมดุลในการจัดสรรทรัพยากรและปัญหาในเรื่องสิ่งแวดล้อม

๔. โรคระบาด ภัยธรรมชาติ ๕. ความไม่มั่นคงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ๖. เรื่องการหลบหนีเข้าเมือง ๗. เรื่องการก่อการร้าย ๘. เรื่องภัยยาเสพติด ๙. ปัญหาความยากจน นี่เป็นมิติของความไม่มั่นคงที่หน่วยงานของความมั่นคงของเราได้สร้างและทำความเข้าใจและวางจินตภาพเกี่ยวกับเรื่องปัญหาความไม่มั่นคงที่เกิดขึ้น ผมดูรูปแบบของเครื่องมือที่ฝ่ายความมั่นคงต้องการจะไปแก้ไขปัญหาคือร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ แล้วทำให้ผมนึกถึงคำของท่านอาจารย์ปณิธาน วัฒนายากร ท่านเป็นนักวิชาการทางด้านรัฐศาสตร์ที่ศึกษาปัญหาเรื่องความไม่มั่นคง ท่านพูดอยู่คำหนึ่งสั้น ๆ ในวงพูดคุยที่ผมมีโอกาสได้มีส่วนร่วมอยู่ด้วย ท่านพูดบอกว่า โครงสร้างของกฎหมายซึ่งใช้ กอ.รมน. เป็นหลักนี้ไม่เซ็กซี่ (Sexy) ความไม่เซ็กซี่ของกฎหมายนี้ ผมว่าคำพูดนี้เป็นทั้งยุทธศาสตร์และยุทธวิธี ทำไมไม่เซ็กซี่ ท่านเปรียบเทียบกับเรื่องการค้าเงินการของกลุ่มก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ กลุ่มก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้พัฒนาตัวเองและเตรียมความพร้อมทางความคิดมาพอสมควร มีการผันตัวและใช้ชื่อใหม่ จากบีอาร์เอ็น (BRN) จากพลูโลมา เป็น บีอาร์เอ็น โคออร์ดิเนท (BRN Coordinate) มีรูปแบบของการเชิญชวนให้กลุ่มวัยรุ่นต่าง ๆ เข้าไปร่วมมือ เข้าไปรับอุดมการณ์ในสิ่งที่เขาต้องการจะทำ-----

มองกลับมาในโครงสร้างของเราที่เสนอนี้ ผมคิดว่าคำพูดของอาจารย์ปณิธานมีความหมาย เราใช้ กอ.รมน. กอ.รมน. ในอดีตนี้อาจจะมีเป็นหน่วยงานที่มีเกียรติประวัติคืออย่างที่ท่าน พลเอก โขชชัย ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านได้พูดถึง เป็นหน่วยงานที่ได้สร้างคุณประโยชน์ให้แก่สังคมมาในยุคที่เราเผชิญปัญหาของชาติในอดีต แต่ปัจจุบันนี้ โดยระยะหลัง ผมคิดว่าเรื่องที่อยู่ในความทรงจำของคน เรื่องการบ๊องเกี่ยวพันกับ กอ.รมน. และเรื่องอื่น ๆ ที่นับย้อนหลังไปจากนั้นอีกมากมาย ผมคิดว่าลำพังเพียงเราใช้ชื่อว่าเราจะให้ กอ.รมน. เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการบูรณาการในการจัดการปัญหาความไม่มั่นคงของชาติแค่นี้ก็มีปัญหาเรื่องแพ้ตั้งแต่มุ่งอยู่เหมือนกับ สำหรับจินตภาพของข้าราชการทหารเอง หรือหน่วยงานความมั่นคงต่าง ๆ ที่มีต่อ กอ.รมน. เป็นอย่างไร ผมคิดว่าหลายท่านก็คงยอมรับความเป็นจริงว่าไม่ได้เป็นภาพพจน์ที่ดีนัก หลายคนก็มองว่าเป็นหน่วยงานที่เอาเด็กนายไปฝากไว้ไปโยกอยู่ที่นั่น เพื่อจะกินอัตราทั้งหลายของส่วนที่จะได้บำเหน็จเป็นพิเศษอะไรทำนองนี้ ซึ่งภาพพจน์นี้ก็อยู่ในความเข้าใจและอยู่ในความทรงจำของคนที่เกี่ยวข้องแล้วก็ทำงานทางด้านความมั่นคง ลองนึกคุณะครับว่าแม้กระทั่งคนที่ทำงานทางด้านความมั่นคงเองก็มีจินตภาพเหล่านี้กับ กอ.รมน. แล้ว ถึงเราจะเอา กอ.รมน. มาทำเป็นหน่วยงานหลักที่จะอำนวยการในด้านดูแลความมั่นคงของชาติจะเกิดอะไรขึ้น ความเชื่อมั่นของคนเองที่ทำงาน ความเชื่อมั่นของประชาชนเองที่มีต่อหน่วยงานนี้จะเป็ปัญหาหรือไม่ นี่เป็นสิ่งที่น่าพิจารณาคะครับ ถัดไปก็คือว่านอกจากปัญหาความไม่เซ็กซี่ (Sexy) ของกฎหมายฉบับนี้ซึ่งยังอยู่ในกรอบเก่าแล้ว ผมคิดว่าแนวความคิดที่มีอยู่ทั้งหมดนี้ถามว่าได้ตอบคำถามเรื่องความไม่มั่นคงใน ๕ ประการนั้นหรือไม่ ใน ๕ ประการที่ได้พูดถึงโครงสร้างของ กอ.รมน. ก็ดี โครงสร้างของกฎหมายที่ได้เขียนเอาไว้ก็ดีได้ตอบสนองปัญหาอะไรครับ ปัญหาเรื่องความยากจนได้แก้ไขหรือเปล่า ปัญหาเรื่องภัยยาเสพติด การหลบหนีเข้าเมือง โรคระบาด ความไม่มั่นคงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ความไม่เชื่อมั่นของประชาชนต่อการเมือง ความแตกแยกทางความคิดของคนในสังคม ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นเป้าหมาย แล้วก็เป็นนิยาม เป็นปัญหาของคนในชาติที่เราเห็นตรงกันว่าจะเป็ปัญหาที่สังคมไทยจะต้องเผชิญในอนาคต แม้กระทั่งหลังการเลือกตั้งก็ตาม ถามว่าโครงสร้างอันนี้ได้ตอบสนองไหม

ที่จะแก้ไขปัญหานี้ ผมว่าไม่เลวครับ แต่ถามว่าโครงสร้างนี้หรือว่าร่างกฎหมายนี้เป็นเครื่องมือให้กับทางฝ่ายความมั่นคงได้มีความอ่อนใจในการปฏิบัติหน้าที่ใหม่ ใช่มั้ยครับ ทั้ง ๒ อย่างนี้ผมคิดว่าเราจะต้องชั่งน้ำหนักก่อนที่จะตัดสินใจให้ดี แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ถ้าเราไล่ไปที่ละอัน ๆ ดูว่าร่างกฎหมายฉบับนี้ออกมาเพื่อที่จะแก้ไขหรือเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาความไม่มั่นคงในจังหวัดชายแดนภาคใต้หรือไม่ ผมไปตรวจสอบดูพบว่าคราวที่แล้วนี่เองครับ คณะรัฐมนตรีเพิ่งมีมติเรื่องนี้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระบบบริหารจัดการเพื่อการเสริมสร้างสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้ คนจำนวนมากไม่ได้ดูระเบียบนี้ ระเบียบนี้ออกมาใหม่ ผมเข้าใจว่ารัฐบาลจะไม่รอ ร่าง ศอ.บต. ซึ่งถูกส่งเข้ามาในสภาหลายเดือนแล้ว แล้วไม่มีความคืบหน้าครับ -----

ในขณะที่เดียวกันจะออกกฎหมายอื่น รวมทั้งกฎหมายความมั่นคงที่เรากำลังพิจารณากันอยู่นี้ก็ยังไม่รู้ว่าจะออกในรูปใด เพราะฉะนั้นรัฐบาลเลยตัดสินใจที่จะออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเสริมสร้างสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในนี้ค่อนข้างละเอียดครบ บอกเลยว่าให้นโยบายเสริมสร้างสันติสุขเป็นยุทธศาสตร์ กำหนดกระบวนการกำหนดวิธีการทำงาน กำหนดเหตุฉุกเฉิน ครอบคลุมไปถึงการใช้งานงบประมาณ ครอบคลุมไปถึงเรื่องหน้าที่ต่าง ๆ แจกแจงไว้ชัดเจนเลยว่า สภาความมั่นคงแห่งชาติ กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายใน กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ กองบัญชาการพลเรือน ตำรวจ ทหาร ศอ.บต. แม้แต่กระทั่งสภาพัฒน์ฯ มีหน้าที่อย่างไรบ้าง แจกแจงไว้หมด นี่คือการเคลื่อนตัวของรัฐบาล ซึ่งได้ตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาทางภาคใต้โดยใช้โครงสร้างใหม่ ซึ่งได้ดำเนินการไปแล้ว อันนี้เป็นความเข้าใจในความเห็นของผม ถามว่าในเมื่อปัญหาภาคใต้มีเรื่องมืออยู่ แล้วก็ดำเนินการไปแล้ว เครื่องมือที่ต้องการในคราวนี้จะไปแก้ไขปัญหาอะไร อย่างที่ผมเรียนคือ ปัญหาความไม่มั่นคงใน ๘ มิติ ที่พูดกันไปแล้วนี้ไม่ได้ตอบสนอง หรือว่ามีกลไกใดที่จะแสดงให้เห็นว่ามีการเชื่อมต่อในการแก้ไขปัญหาอันนี้เป็นประเด็นที่สำคัญ ถัดมาก็คือว่า เมื่อเร็ว ๆ นี้เองเราได้เพิ่งผ่านร่าง พ.ร.บ. จัดระเบียบราชการในกระทรวงกลาโหมไป พ.ร.บ. ฉบับนั้นได้กำหนดระเบียบวิธีใหม่ คือ โครงสร้างใหม่ในกระทรวงกลาโหม ได้ให้ความสำคัญให้มีคณะในเชิงการจัดการแบบบูรณาการของ ๓ เหล่าทัพมากขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงในส่วนของกองบัญชาการทหารสูงสุด ให้มีคณะมีเสนาธิการร่วม มีคณะผู้บัญชาการทหาร ผมคิดว่าโครงสร้างอันนี้น่าสนใจ น่าสนใจมาก อันนั้นเป็นการบูรณาการ แต่คำตอบว่า การบูรณาการ วัตถุประสงค์ของการร่าง พ.ร.บ. ที่เสนอมานี้ต้องการให้มีการบูรณาการ เป็นการบูรณาการจริงหรือไม่ มองไม่เห็น เพราะว่าให้อำนาจเฉพาะ กอ.รมน. แล้วก็แยกไปเป็นส่วน ๆ ผมคิดว่าควรจะมีการยึดโยงในส่วนที่เราไปดูเราควรจะมีการยึดโยงกับร่างของกระทรวงกลาโหม ผมไปดูยุทธศาสตร์เมื่อปี ๒๕๕๐ ย้อนไป ๑๐ ปี กองทัพบกเคยทำเอกสารเกี่ยวกับเรื่องปัญหาของชาติ แล้วก็ไปดูยุทธศาสตร์ของชาติ จะพบว่าถ้อยคำที่ ณ เวลานั้น เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้วได้พูดถึงปัญหาภาคใต้ไว้อย่างไร พูดถึงไว้ค่อนข้างที่จะรวบรัดมาก แล้วก็ผมคิดว่าไม่ได้ถึงเห็นถึงสถานการณ์ที่เป็นจริงในวันนี้นัก ในความเห็นส่วนตัวของผมแล้วผมคิดว่าถ้าเราไปพัฒนาโครงสร้างของกองทัพ

ที่เรากำลังทำอยู่ ซึ่งเดินทางไปเป้าหมายที่จะให้มีการบูรณาการในการจัดการ รวมทั้งประสิทธิภาพ ประสิทธิผลอะไรที่ดีขึ้นแล้วน่าจะเกิดผลมากกว่าที่เราจะออกกฎหมายฉบับนี้ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าในส่วนตัวของผมแล้วผมคิดว่าร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ตอบสนองปัญหาความไม่มั่นคงในมิติใหม่ ซึ่งกำลังเกิดขึ้น แล้วก็ผมคิดว่าปัญหานี้ก็เป็นความทุกข์ใจของบรรดาผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบ โดยเฉพาะทหารหาญ ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับทางด้านเกี่ยวกับความมั่นคงโดยตรง และอยากจะได้เครื่องมือไปในการจัดการปัญหานี้ ผมคิดว่าถ้าเป็นไปได้แล้วก็ผมเองส่วนตัวผมยังอยากเห็นว่า เราน่าจะมีเครื่องมือที่ดีกว่านี้ เครื่องมือที่ดีกว่านี้คืออะไรครับ ผมเห็นทางคณะกรรมการสามัญของเราบางชุดได้พิจารณาทบทวนความมั่นคง ผมศึกษาเอกสารชิ้นนั้นพอสมควร แล้วผมเห็นว่านั่นคือจินตนาการใหม่ ผมคิดว่าในการแก้ไขปัญหาก็ได้ก็ดี การแก้ไขปัญหาความไม่มั่นคงต่าง ๆ ก็ดี เจ้าหน้าที่ทุกหน่วยไม่เว้นแต่ทหาร รวมทั้งรัฐบาล นอกจากต้องการเครื่องมือที่จะไปทำให้มีประสิทธิผลแล้วในขณะเดียวกันประสิทธิผลนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็โดยที่จะต้องให้ความหวังกับคนครับ ผมว่าประชาชนจะต้องมีความหวัง ถามว่า ณ เวลานี้เรามีความหวังอะไรใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ไหม ผมคิดว่าประชาชนแทบจะไม่มีหวังอะไรเลย การออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีก็เป็นไป ถึงแม้ว่าจะมียุทธศาสตร์ที่ดี แต่ชื่อก็ยังเหมือนเดิม ผมคิดว่าชื่อนี้เป็นความหวังครับ ถ้าท่านได้ทำอะไรสิ่งใหม่ ๆ ที่แสดงให้เห็นถึงนวัตกรรม จะใช้ว่าทบทวนความมั่นคง หรืออื่น ๆ ซึ่งผมก็ไม่ขัดข้อง จะใช้ชื่ออะไรก็ตามเท่ากับว่าเป็นการสร้างนวัตกรรม เป็นการสร้างความเชื่อกัน เป็นการสร้างความหวังให้กับคน ว่ามีการเคลื่อนตัวออกไปในข้างหน้า แล้วก็โมเดล (Model) ใหม่ ๆ ไปแก้ไขปัญหา ผมว่าร่างที่ทำมายังไม่ได้ออกไปจนถึงปัญหาใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น -----

อย่างไรก็ตามครับ ถึงแม้ว่าสุดท้ายแล้ว ด้วยเหตุผลต่าง ๆ ถ้าสภาแห่งนี้จะรับร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ รับหลักการของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ส่วนตัวของตนเองผมคิดว่า ผมอยากจะใคร่เสนอให้ตัดในส่วนของบทเฉพาะกาลออก ในขณะที่เดียวกันผมอยากให้มีการตั้งคณะกรรมการ ซึ่งถ้าเป็นไปได้ขอให้มีพลเรือนมากขึ้น ขณะเดียวกันขอให้คนที่ไปเป็นกรรมการมีความเข้าใจในเรื่องของความไม่มั่นคงในมิติใหม่ เพื่อที่จะทำให้ร่างฯ ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ร่างฯ ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นนี้ ผมคิดว่าเราอาจจะจำเป็นที่จะต้องไปดูรายละเอียด ในมาตรา ๕ โดยเฉพาะในส่วนที่บอกว่า ให้มีหน่วยงานเป็นรูปแบบเฉพาะอยู่ภายใต้การบังคับบัญชา ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีวิธีการปฏิบัติราชการและการบริหารงาน การจัดโครงสร้างและการแบ่งส่วนงาน และอำนาจหน้าที่ของส่วนงานตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ผมว่าอันนี้เป็นประเด็นเดียวในร่างกฎหมายฉบับนี้ที่ค่อนข้างจะถูกใจผม ก็คือว่าผมคิดว่าถึงเวลาแล้วที่รัฐบาลเอง แล้วก็คนในภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคมต้องเข้าใจว่าเราเผชิญปัญหาอะไร และเราจะต้องมีหน่วยงานอะไรขึ้นมา หรือมีเครื่องมืออะไรขึ้นมา ผมเห็นด้วยว่าควรมีเครื่องมือ ผมเห็นด้วยว่าควรมีหน่วยงาน แต่หน่วยงานและเครื่องมือมันต้องตอบสนองปัญหาที่แท้จริง แล้วก็นำมาซึ่งความหวังใหม่ ๆ ให้กับสังคม แล้วก็นำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างแท้จริง ถ้าได้เอามาตรา ๕ บางส่วนมาปรับปรุงแก้ไข และเพื่อที่จะทำให้อยู่บนฐานของคณะกรรมการที่มีความเข้าใจอย่างแท้จริง แล้วก็สร้างโมเดลขึ้นมา เปลี่ยนชื่อพระราชบัญญัติ ปรับปรุงบางส่วน ตัดท้ายบทเฉพาะกาลออก ปรับในมาตราอื่น ๆ เช่นว่า จะเอาทหารที่อยู่ในส่วนที่เป็นรองผู้อำนวยการความมั่นคงในราชอาณาจักร หรือว่าเอาส่วนที่เป็นเลขานุการออก โดยให้เป็นบุคคลที่ไม่จำเป็นที่เปิดกว้างเอาไว้ แล้วแต่ทางรัฐบาลจะพิจารณา อาจจะเป็นพลเรือน หรือเป็นคนที่มีความเหมาะสมที่จะอำนวยความสะดวกให้เกิดการแก้ปัญหาได้อย่างแท้จริง ตัวกฎหมายนี้ก็จะประโยชน์ แต่ว่าถ้าโดยภาพรวมไปแล้ว ถ้าเราไม่ได้มีการแก้ไข ไม่ได้มีสิ่งสัญญาณไปถึงสังคมที่ชัดเจนว่าทำสิ่งเหล่านี้เพื่ออะไร ออกกฎหมายนี้เพื่ออะไร ปัญหาความไม่มั่นคงในภาคใต้ ปัญหาความไม่มั่นคงในบริบทใหม่ หรือปัญหาที่ทหารจะเจอ ผมคิดว่าไม่มีประโยชน์ที่จะออกกฎหมายฉบับนี้ เพราะว่า

แทนที่จะเป็นกฎหมายที่จะสร้างความมั่นคงให้เกิดขึ้น กลับจะเป็นกฎหมายที่สร้างความไม่มั่นคง เพราะว่าประชาชนมีความเคลือบแคลงใจ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ว่าที่ร้อยเอก จิตร เชิญรัมย์

ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ

แห่งชาติที่เคารพ กระผม ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิธรานนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมเองอยู่ในภาคธุรกิจ ผมเองคงไม่อยากได้กฏอัยการศึกประกาศไปทุกจังหวัด หรือว่ามีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในพื้นที่ที่พวกกระผมทำธุรกิจอยู่ เพราะว่า คงไม่สนุกนัก แล้วก็ชาวต่างชาติ โดยเฉพาะการท่องเที่ยว นั้น เมื่อมีการประกาศกฏอัยการศึกแล้วจะเป็นภาพลบด้วยกันทั้งสิ้น กระผมอยากจะนำเรียนคำกล่าวของผู้ที่เชี่ยวชาญในเรื่องของความมั่นคงชาวอเมริกัน ชื่อ เอมอส เอ. จอร์แดน กล่าวไว้ในอเมริกันเนชั่นแนล ซีเคียวริตี้ (American national Security) เมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๓ แปลความได้ว่า ความมั่นคงแห่งชาติ มีความหมายกว้างมากกว่าการป้องกัน การทำร้ายทางกายภาพ หากแต่มีนัยถึงการป้องกันผลประโยชน์ที่สำคัญทางเศรษฐกิจและการเมืองด้วยวิธีการต่าง ๆ -----

และการสูญเสียความมั่นคงจะคุกคามต่อคุณค่าพื้นฐานและการดำรงอยู่ของรัฐนั้น ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นมิติในเรื่องของความมั่นคงนี้ จะเห็นว่าปัญหาของสังคมประชาธิปไตยสมัยใหม่ ปัญหาหนึ่งก็คือการจัดให้มีมีความมั่นคงจะดำรงอยู่ในลักษณะใด เพราะเรามุ่งในการที่บริหารจัดการปัญหาความมั่นคงที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่ก็จะพูดถึงว่าจะไม่ไปทำลาย นำไปสู่การทำลายสิทธิขั้นพื้นฐานบ้าง หรือในท้ายที่สุดก็คือ ทำลายประชาธิปไตยโดยเสียเองนะครับ เพราะฉะนั้นการที่จะดูเรื่องนี้ คิดว่าเราไม่ควรมีทัศนคติทางเดียว ในการที่จะมองว่า กิจกรรมด้านความมั่นคงของรัฐที่เกิดขึ้นมีวัตถุประสงค์เพียงทางเดียวในการที่จะล่วงละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเป็นหลัก อันนี้เป็นการที่มองดูในแง่ร้ายมากเกินไป แต่ควรจะมองว่า รัฐต้องทำหน้าที่เป็นผู้พิทักษ์ เพราะฉะนั้นความมั่นคงแล้วบทบาทของรัฐถามว่า ในเรื่องความมั่นคงนี้ บทบาทของรัฐคืออะไร ถ้าไม่สร้างความมั่นคง เพราะฉะนั้นจะเห็นว่า สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมานี้ แต่เราจะพยายามมองมิติเดียว สิ่งที่เราต้องแยกก็คือว่า เรามองไปว่า ถ้าในกรณีที่เกิดเรื่องเกิดปัญหาขึ้นมา เราก็คงจะไปแก้ในประเด็นนั้นเป็นหลัก ผมอยากจะเรียนว่า กฎหมายต่าง ๆ ในทั่วโลกตอนนี้เริ่มมองก้าวหน้าแล้ว ไม่ใช่มองตาม ทุกวันนี้เราออกกฎหมายเพื่อจะตาม เกิดสิ่งที่ละเมิดขึ้นมาแล้ว แล้วก็มาออกกฎหมาย ในการที่จะตามไป กฎหมายความมั่นคงฉบับนี้ ผมกลับมองในลักษณะของนักธุรกิจว่า ผมยอมสูญเสียสิทธิบางประการ ถ้าผมเดินไปแล้วลูกหลานของผมหรือภรรยาของผม จะไม่ถูกระเบิด เพราะฉะนั้นถ้ามีความมั่นคงในส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ด้วยประการใดก็ตาม เป็นสิ่งที่นักธุรกิจเรานี้อยากจะได้รับความคุ้มครอง ถ้าเราจะดูจากประวัติต่าง ๆ ในเรื่องของกฎหมายความมั่นคงแล้ว กฎหมายความมั่นคงที่สำคัญ แล้วก็เรียกว่า พวกเรารู้จักกันมากที่สุดก็คือ พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ฉบับปี ๒๔๙๕ และแก้ไขเพิ่มเติมในปี ๒๕๑๒ แล้วเมื่อสงครามในเรื่องของคอมมิวนิสต์สิ้นสุดลง ในปี ๒๕๒๖ อันนี้ก็ดูตามประกาศของ ฯพณฯ อดีตนายกรัฐมนตรีในขณะนั้นก็คือ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ แล้วก็สงครามเย็นโซเวียตได้สิ้นสุดลงไป ล่มสลายไป ในปี ๒๕๓๒/๒๕๓๓ แล้วเราก็มายกเลิกกฎหมายพระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์ในปี ๒๕๔๓ แต่ว่าในขณะนั้นเข้าใจว่าวุฒิสภาเสนอทบทวนเฉพาะกาลให้ยืดไปอีก ๑ ปี แล้วในปี ๒๕๔๔ ก็มีความพยายามนำเสนอร่างพระราชบัญญัติพิทักษ์ปวงชนและรักษาความมั่นคงของรัฐ

แต่บังเอิญก็ตกลงไป ประเด็นก็คือในอดีตนั้น ที่ยกประเด็นนี้ขึ้นมาก็คือ เรามีภาพลบเกี่ยวกับในเรื่องของกฎหมายความมั่นคง โดยเฉพาะพระราชบัญญัติต่อต้านคอมมิวนิสต์นี่นะครับ ซึ่งจะเห็นว่าให้อำนาจมาก แล้วประชาชนทั่วไปก็ไม่มีส่วนในการที่จะให้ความเห็นในเรื่องของกฎหมายเกี่ยวกับความมั่นคง เพราะถือว่าเป็นเรื่องหน้าที่ของทหารบ้าง เป็นหน้าที่ของรัฐบ้าง ประชาชนไม่เกี่ยว แต่ปัจจุบันนี้ จริง ๆ ถ้าจะมองในแง่ดีของการที่มีการเสวนากันในสภาหรือนอกสภาก็ตามนี้ เป็นอีกมิติหนึ่ง ซึ่งผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ดี ผมไม่เคยมองผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ หรือมีความคิดเห็นว่า สิทธิประโยชน์ของประชาชนนั้น ถูกฉีกรอน แต่ผมกลับมองว่า สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นประเด็น เป็นเหตุผลในการที่จะยกขึ้นมา ในการที่เราจะมาพูดคุยกันว่า สิ่งที่เราจะไป คือกฎหมายฉบับนี้ต้องการไปนี้อะไรแน่ เป้าหมายของเราคืออะไรแน่ครับ ใช่ ๔ จังหวัดภาคใต้หรือไม่ หรือจะเป็นจังหวัดอื่น ๆ ผมอยากจะนำเรียนท่านประธานฯ ว่า สถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงในเวทีโลกนี้ ได้เปลี่ยนไปแล้ว จะเห็นว่าการก่อการร้ายต่าง ๆ ตอนนี้เปลี่ยนไป ไม่เลือกเวลา ไม่เลือกสถานที่ แล้วก็เลือกบุคคล อาจจะไปสอดคล้องกับสุภชาติจีนที่บอกว่า “ฆ่าหนึ่งคน เพื่อให้อีกหนึ่งพันคนกลัวในเรื่องนี้” ก็อาจจะเป็นไปได้ ในภาคใต้เราเห็นคนที่ไม่รู้จักกัน ยิงกันเปรี้ยงเดียวก็ตายไปแล้ว ซึ่งจริง ๆ แล้วเป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะโหดร้ายพอสมควร จุดนี้แสดงให้เห็นถึงว่าสถานการณ์ของการก่อการร้าย ซึ่งอาจจะเป็เป้าประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ในการที่จะออกมา เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้คงไม่ถึงการที่จะไปประกาศภาวะฉุกเฉิน หรือการที่จะประกาศกฎอัยการศึก ซึ่งเป็นสิ่งที่น่ากลัว และไม่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยว ส่งเสริมธุรกิจ แต่ประการใด เพราะฉะนั้นการที่มีกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งถ้าเราดูในต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นยูเอสแพทริออตแอกต์ (US Patriot Act) หรือ โฮมแลนด์ซีเคียวริตี้ (Home Land Security) ของอเมริกาก็ตาม ตรงนี้เขาดูในเรื่องนี้ค่อนข้างจะ

ดูเด็ดเด็ดเหลือเกิน -----

แม้กระทั่งพวกเราที่ไปเข้าประเทศของสหรัฐอเมริกาถูกเอ็กซ์เรย์ (X-ray) หมดเลยไม่ว่าจะเป็นสุภาพสตรี หรือสุภาพบุรุษละเมิดสิทธิส่วนบุคคลหรือเปล่าตรงนี้ก็ขึ้นอยู่กับข้อสงสัย นะครับเหตุการณ์ของอเมริกาในเรื่องของกวนตานาโม (Guantanamo) หรืออีกหลายแห่ง ก็เป็นข้อสงสัย ในออสเตรเลียเองผู้ที่ได้รับการแปลงสัญชาติแล้ว ปรากฏว่าพอเขาสงสัย กฎหมายฉบับเรื่องของความมั่นคงสามารถจับยึดเข้าไปที่ค่ายลี้ภัยได้เลย ทั้ง ๆ ที่เขาได้มี ใอดีการ์ด (ID Card) ของประเทศนั้นแล้วเป็นต้น เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ เรียกว่าในส่วนของความมั่นคงเขาถือเป็นอันดับหนึ่ง เพราะว่าถ้ารัฐไม่มั่นคงแล้วทุกสิ่ง ทุกอย่างก็หมดตามคำกล่าวของผู้รู้ชาวอเมริกันที่ผมได้นำเรียนท่านประธานฯ ตั้งแต่ต้น เพราะฉะนั้นในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงในส่วนของการก่อการร้าย หมายถึงการที่ได้พัฒนา ไปถึงระดับหนึ่ง เราจะไปบอกว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้จะจำกัดอยู่เฉพาะใน ๔ จังหวัด ภาคใต้ไม่มีใครพูดได้ เพราะจะไม่ขึ้นมาที่ภาคใหญ่ ไม่ขึ้นมาสงขลา ไม่ขึ้นมาที่กรุงเทพฯ หรือจะไม่ขึ้นไปจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งในประเทศไทยไม่มีใครบอกได้ในอนาคต เพราะ ขณะนี้ได้ผันแปรเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในโลก มีเหตุการณ์ที่เปลี่ยนไป จากคอมมิวนิสต์เปลี่ยนไปจากสิ่งที่เราเคยกลัวในอนาคตในสมัยที่เราเด็ก ๆ อีกมากมาย เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ผมกลับมามองในแง่บวกตรงที่ว่ากำลังมองไปถึงเรื่องอนาคต กำลังมาออกกฎหมายในลักษณะที่จะดูแลไปถึงอนาคตข้างหน้าว่า อนาคตข้างหน้าถ้าเรา เกิดมีปัญหาการก่อการร้ายไม่ว่าจะในจังหวัดใดก็ตาม การประกาศกฎอัยการศึก การประกาศฉุกเฉินฉุกเฉินขึ้นมาเป็นสิ่งที่ทำตามหรือไม่ แต่ถ้ามีกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งใน ต่างประเทศ ในหลายประเทศมีกฎหมายพวกนี้อยู่แล้วแสดงว่าโลกนี้ยอมรับในเรื่องของ กฎหมายความมั่นคง เพราะฉะนั้นการออกกฎหมายความมั่นคงสามารถให้รัฐในการที่จะ จัดการเรื่องใด ๆ ได้โดยทันที แล้วโดยทันที ตรงนั้นเป็นสิ่งที่นักธุรกิจทุกคนพึงประสงค์ แล้วประการสำคัญผมอยากจะนำเรียนท่านประธานฯ ว่า โดยพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ซึ่งได้รับการแก้ไขจาก ๓๘ มาตรา เหลือประมาณ ๒๕ มาตรา ผู้ที่เป็น ผอ.รมน. นั้น ไม่ใช่ท่านผู้บัญชาการทหารบกแล้วนะครับ เป็น ๆ พลฯ นายกรัฐมนตรี ซึ่งในอนาคต ข้างหน้าอาจจะมาจากการเลือกตั้ง เป็นที่มาจากในส่วนของใครก็ได้ที่ไม่ใช่มาจากทหาร

เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องของการต่อท่ออำนาจ ไม่ใช่เป็นเรื่องของการที่จะแสวงหาอำนาจอีกแล้ว เป็นเรื่องที่เรากำลังมองดูว่าเรากำลังดูแลความมั่นคงของประเทศอย่างจริงจัง และคิดไปถึงอนาคต เพราะฉะนั้นในส่วนของการก่อการร้าย ซึ่งเรากำลังจะไปสู่ความที่เราเรียกว่าอภิมหารุนแรงนะครับ อภิมหารุนแรง ก็คือว่าไม่ใช่เป็นเรื่องของความรุนแรงธรรมดา เป็นเรื่องของความรุนแรงที่ผิดปกติวิสัยมนุษย์ที่เขาจะทำได้ เรื่องเหล่านี้ท่านอยากจะให้เกิดในประเทศไทยของเราหรือครับ เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องที่คิดว่ากรณีการออกกฎหมายฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยของเรามากกว่าส่วนที่จะเสียแน่นอนครับ โดยเนื้อหาสาระของกฎหมายฉบับนี้ หรือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อาจจะต้องมีการแก้ไขในบางส่วนเพื่อจะให้ไปสู่เป้าหมายที่เราต้องการร่วมกัน อันนั้นเป็นเรื่องของกรรมาธิการที่จะพิจารณาในวาระต่อไปในชั้นกรรมาธิการ แต่โดยในชั้นรับหลักการแล้วผมมีความคิดเห็นว่าสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในเวทีระหว่างประเทศที่แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มความรุนแรงจากการก่อการร้ายที่มีมากขึ้น และขณะเดียวกันกฎหมายอาญาของไทยไม่ได้มีความผิดที่ครอบคลุมต่อการกระทำในลักษณะดังกล่าว เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องที่เราจะต้องคุยกันว่า หรือหารือกันว่าเรายอมรับหรือไม่ว่าการก่อการร้ายนั้นเป็นภัยคุกคามอันใหม่ ปัญหาก็คือว่ากฎหมายความมั่นคงถึงได้จำเป็นที่จะต้องมีนะครับ เพราะมีความแตกต่างไปจากกฎหมายอาญาที่เราคิดว่าพอเพียงแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องของกฎหมายความมั่นคง โดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร ผมคิดว่าไม่ใช่เป็นเรื่องเฉพาะ ๔ จังหวัดภาคใต้ แต่เป็นเรื่องความมั่นคงของทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นโดยหลักการเพื่อไม่ให้เป็นการเปลืองเวลานี้ซึ่งจะมีสมาชิกฯ อีกหลายที่จะอภิปรายต่อ ผมเห็นว่าควรจะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร ฉบับ พ.ศ. ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวิริยะครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภาิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมไม่รับหลักการกฎหมายฉบับนี้ด้วยเหตุผล ๓ ประการท่านประธานฯ ครับ เหตุผลที่ ๑ ผมไม่เชื่อว่ากฎหมายฉบับนี้จะรักษาความมั่นคงและป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่หลายท่านพูดมาได้ กฎหมายที่เอาผิดแฮกเกอร์ (Hacker) แต่คนที่ดูแลไม่มีคุณภาพเราก็เห็นปรากฏการณ์ต่าง ๆ ได้อยู่แล้ว ฉะนั้นเฉพาะเนื้อหากฎหมายผมไม่เชื่อหรือครับว่าจะดูแลรักษาความมั่นคงของประเทศเราได้ ถ้าแก้กฎหมายเขียนแบบนี้รักษาได้ ผมเชื่อว่าประเทศอื่นก็เขียน ๆ แล้วก็คงไม่มีปัญหาว่าวายนะครับ เพราะฉะนั้นความมั่นคงมีหลายปัจจัยนะครับ ผมเชื่อครับทุกคนอุทิศชีวิตเพื่อรักษาความมั่นคงของประเทศชาติได้ ผมเชื่อว่าหลายคนยินดี แต่ผมไม่เชื่อว่าเขียนกฎหมายแค่นี้แล้วเราคิดว่าจะรักษาความมั่นคงได้

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมไม่เห็นด้วย ผมถูกสอนมาอยู่เสมอครับท่านประธานฯ การให้อำนาจคน คนที่มีอำนาจต้องรับผิดชอบ คนจะรับผิดชอบได้ต้องมีการตรวจสอบ ถ้าตราบใดให้อำนาจคน โดยปราศจากการตรวจสอบในที่สุดก็จะมีการที่เราเรียกว่า อะบิวส์ (Abuse) คือการใช้อำนาจไปในทางที่ผิด อันนี้ผมถูกสั่งสอนมาโดยตลอด และผมก็ยังเชื่ออยู่ตลอดว่า การให้อำนาจใครก็ตามคนที่มีอำนาจต้องรับผิดชอบ แล้วคนจะรับผิดชอบได้ต้องมีการตรวจสอบ ผมยังไม่เคยเจอที่ไหนที่คนมีอำนาจแล้วไม่มีการตรวจสอบแล้วสามารถใช้อำนาจนั้นได้ตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย หรือการให้อำนาจนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าจะป้องกันคนที่มีอำนาจไม่ให้ใช้อำนาจไปในทางที่ผิดต้องมีระบบตรวจสอบครับท่านประธานฯ อันนี้ผมคิดว่าระบบตรวจสอบสำคัญครับ และที่ผมไม่รับร่างนี้ของรัฐบาล ท่านประธานฯ ผมเห็นด้วยว่าความมั่นคงของประเทศไทยหัวใจที่สำคัญก็คือความมั่นคงของกองทัพครับ แล้วความมั่นคงของกองทัพก็อยู่ที่ทหารชั้นผู้น้อยครับท่านประธานฯ ทหารชั้นผู้น้อยจะต้องได้รับการดูแลที่ดีครับ ไม่ใช่ทหารชั้นผู้น้อยได้รับเงินเดือนต่ำกว่าค่าแรงขั้นต่ำไปสู้รบพิการ ครอบครัวยากลำบากออกจากที่พักอาศัยเพราะไม่มีใครเป็นทหารอีกแล้วก็อยู่ต่อไม่ได้ การดูแลค่าตอบแทนก็ต่ำมาก แล้วกฎหมายนี้เขียนบอกว่าถ้าบาดเจ็บพิการจะได้รับค่าตอบแทนพิเศษ ผมเชื่อว่าไม่ได้อะไรเลยครับ เพราะว่าเวลาไปต่อรองกระทรวงการคลัง กระทรวงคลังบอกบจี้ ไม่มีสตางค์ก็คือไม่ได้อะไร

แต่กฎหมายที่เขียนที่จะให้สิทธิประโยชน์เหล่านี้อยู่ในกฎหมาย ๕ ฉบับ รัฐบาลไม่ได้เอาใจใส่เลยครับท่านประธานฯ กฎหมาย ๕ ฉบับนั้นที่จะเข้ามาดูแลทหารชั้นผู้น้อยให้มีรายได้ไม่ต่ำกว่าค่าแรงขั้นต่ำนะครับ ไปดูแลรักษาความมั่นคงของประเทศชาติควรจะได้รับการตอบแทนที่คุ้มค่าก็ไม่ได้รับการดูแล ผมพูดตั้งแต่สมัยพิจารณางบประมาณ ยันตั้งกระทู้กฎหมาย ๕ ฉบับนี้ก็ยังไม่เหมือนเต่า แล้วเราจะไปหวังอะไรครับท่านประธานฯ ว่ากฎหมายฉบับนี้เขียนแล้วว่า ถ้าคุณบาดเจ็บแล้วพิการคุณจะได้รับค่าตอบแทนพิเศษ ผมเชื่อว่าเป็นไปไม่ได้ ด้วยเหตุผลนี้ครับท่านประธานฯ ผมจึงไม่รับร่างกฎหมายฉบับนี้-----

- ๔๓/๑

ถ้าเราจะดูแลความมั่นคงของประเทศ เราก็ต้องดูแลความมั่นคงของทหารชั้นผู้น้อยเพราะว่าเขาเป็นคนปฏิบัติ ภาคใต้ใครครับไปตรวจระเบิด ใครครับที่โดนกับระเบิด ผมไม่เห็น นายพล โคนนะครับ ผมก็เจอแต่ทหารชั้นผู้น้อย โคน แล้วเขาได้รับการดูแลอะไรครับ แล้วบอกว่าอันนี้จะไปออกระเบียบ ขนาดเสนออกเป็นกฎหมายยังไม่ได้รับการดูแลให้มาเป็นกฎหมายเลขครับ ท่านประธานฯ แล้วบอกว่าให้ออกเป็นระเบียบก็เขียนไว้อย่างนั้นแหละครับ ถ้ารัฐบาลจริงใจก็ผลักดันกฎหมาย ๕ ฉบับมาให้ดูหน่อยสิครับ ฝ่ายค้านอยู่กับแต่แล้วก็ไร้อนาคตไม่รู้เป็นหมัน แท่งระหว่างทางหรือเปล่า แล้วกำลังใจของทหารชั้นผู้น้อยกับคนที่ไปสู้รบจะมีกำลังใจอย่างไร เพราะฉะนั้นผมจึงคิดว่าคนที่ทำงานต้องได้รับการดูแลที่ดีด้วย เพราะฉะนั้นผมจึงไม่รับร่างกฎหมายฉบับนี้ด้วยเหตุผล ๓ ประการดังกล่าวที่แล้วว่าทหารชั้นผู้น้อยไม่ได้รับการดูแล คนที่ไปสู้รบเสี่ยงชีวิตไม่ได้รับการดูแล ตาย พิการ ครอบครัวแตกสลายกฎหมายที่จะมาดูแลทหารชั้นผู้น้อยก็ย่ำอยู่กับที่ ขาดระบบตรวจสอบจะหวังได้อย่างไรว่าผู้มีอำนาจจะใช้อำนาจไปเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ไม่ไปเพื่อประโยชน์ของส่วนตนไม่มีหลักประกันและผมคิดว่าเนื้อหาแค่นี้ไม่สามารถที่จะรักษาความมั่นคงของประเทศได้ ขอบคุณมากครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญพลเอก องค์กร ครับ

พลเอก องค์กร ทองประสม : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม พลเอก องค์กร ทองประสม สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอกราบขอบพระคุณที่ท่านประธานฯ ได้กรุณาให้กระผมได้มีโอกาสชี้แจงในครั้งนี้ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร พ.ศ. กระผมเห็นด้วยและสนับสนุนให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว แต่ด้วยความคิดเห็นและความเคารพต่อข้อคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่ได้อภิปรายไปแล้ว การที่ผมจะอภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีใช้ว่ากระผมจะเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือไปอยู่ในสายเหยี่ยว เพียงแต่ว่ากระผมอยู่ในสถานะและมุมมองที่แตกต่างจากท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ทรรศนะและข้อคิดเห็นของกระผมจึงแตกต่างจากผู้อภิปรายไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ กระผมขออภิปรายในฐานะที่เคยเป็นผู้ปฏิบัติงานนับตั้งแต่ความมั่นคงของราชอาณาจักรถูกกระทบจากภัยคุกคามของลัทธิ

การปกครองที่แตกต่างกัน ภัยคุกคามจากประเทศที่มีอำนาจกำลังรบที่เหนือกว่าในห้วงเวลานั้น ในแต่ละปีได้มีการพระราชทานเพลิงศพเจ้าหน้าที่ที่เสียชีวิตจากการรบที่วัดพระศรีมหาธาตุบางเขนเป็นจำนวนปีละเกือบ ๑,๐๐๐ นายเศษ เป็นเวลาหลายปีจนกระทั่งสงครามเย็นได้สิ้นสุดลง กระทบขอข้ามการอภิปรายตามมาตราต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายไปแล้วครับ ผมขอกล่าวในมาตรา ๑๗ ซึ่งเป็นข้อกังวลของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติในเรื่องของผู้อำนวยความสะดวกโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจออกข้อกำหนดใน (๑) ถึง (๖) ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมกำลังจะชี้ให้เห็นว่าอำนาจการออกข้อกำหนดนั้นมาจากผู้อำนวยความสะดวกความมั่นคงภายใน ซึ่งก็คือฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ซึ่งผมเห็นว่า การออกข้อกำหนดดังกล่าว นั้น โดยสรุปเป็นความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีที่มาจากประชาชน หากสถานการณ์ไม่เลวร้ายจริง ๆ แล้วข้อกำหนดคงไม่ผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี กระทบขอตัวอย่างเหตุการณ์เกิดขึ้นที่บ้านเทเวศร์ รัฐบาลที่มาจากการแต่งตั้ง คณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติซึ่งเป็นทหารทั้งสิ้นมีอำนาจในการสั่งใช้กำลังและสั่งการได้อย่างชอบธรรมก็ยังไม่ได้มีการใช้อำนาจใด ๆ คงปล่อยให้ เป็นไปตามกระบวนการตามกฎหมาย-----

ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมเชื่อว่าการออกข้อกำหนดตามมาตรา ๑๗ นั้น หากสถานการณ์ไม่เลวร้ายจริง ๆ แล้ว ท่านนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีก็คงที่จะเลือกใช้หนทางปฏิบัติอื่น ๆ ที่ดีกว่านี้ เหตุร้ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศรัฐได้จัดให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตามกฎหมาย ดำเนินการป้องกันและปราบปรามให้เกิดความสงบเรียบร้อยอยู่แล้ว ในสถานการณ์ที่เกินขีดความสามารถของพนักงานและเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ หากมีความจำเป็นต้องใช้กำลังทหารก็จำเป็นที่จะต้องมีกฎหมายรองรับ ซึ่งในปัจจุบันนี้ ก็มีการประกาศกฎอัยการศึก ซึ่งใช้อยู่ในพื้นที่ตามแนวชายแดนและในบางพื้นที่โดยเฉพาะในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้นได้มีการประกาศใช้พระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉิน โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีซึ่งมีวาระใช้คราวละ ๓ เดือน กฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนี้ เมื่อกระทบปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้รับการต่อต้านเป็นอย่างมากว่าเป็นกฎหมายที่มีความรุนแรง เป็นกฎหมายที่ใช้อำนาจทางทหาร และเป็นกฎหมายของอำนาจเผด็จการ สถานการณ์โลกในปัจจุบันภัยคุกคามได้เกิดขึ้นหลายรูปแบบ ภัยคุกคามต่าง ๆ นั้นได้ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต เศรษฐกิจ และที่หนักที่สุดก็คือความมั่นคงของประเทศ เปรียบเสมือนโรคภัยที่เกาะกินและบั่นทอนสุขภาพชีวิตอยู่ทุกวัน เชื่อ โรคภัยมีการกลายพันธุ์ในหลาย ๆ รูปแบบ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการรักษาโรคในหลาย ๆ ขนาน ยาแรงไปก็ไม่ดี ยาอ่อนไปก็ไม่ดี ดังนั้นกระผมคิดว่าการมีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นหนทางหนึ่งที่จะใช้ในการป้องกันไม่ให้เกิดโรคภัย ยาเป็นเพียงแค่ว่าสามัญประจำบ้าน มิใช่เป็นยาแรงหรือเป็นยาที่ออกฤทธิ์นำกล้วอย่างที่คุณสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายไป เพราะฉะนั้นการยุติโรคภัยแต่เนิ่น ๆ ก่อนที่จะลุกลามไปสู่ร่างกายและระบบอื่น ๆ นั้น ซึ่งจะยากต่อการเยียวยา หากปล่อยให้ลุกลามไปแล้วแม้จะใช้ยาแรงก็มีหวังว่าจะสงบโรคภัยลงได้ ดังเช่นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ กระผมจะไม่กล่าวย้อนไปถึงอดีตในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เกิดขึ้นมายาวนาน ในปัจจุบันนี้หน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลสถานการณ์ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ก็คือกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า โดยมีท่านแม่ทัพภาคที่ ๔ เป็นผู้รับผิดชอบ มีกองบัญชาการพลเรือน

ตำรวจ ทหาร หรือที่เรียกว่า พตท. ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือ สอ.บต. เป็นหน่วยปฏิบัติ หน่วยทั้ง ๒ หน่วยนี้เกิดขึ้น โดยคำสั่งของสำนักนายกรัฐมนตรี ก่อนหน้าที่จะมี กอ.รมน. ภาค ๔ ซึ่งท่านแม่ทัพภาคที่ ๔ ปัจจุบันคุณแลนั้น มีกองอำนวยการ เสริมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งเคยมี พลโท องค์กร ทองประสม เป็นผู้อำนวยการของกองอำนวยการเสริมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ ก่อนหน้าที่จะมี กองอำนวยการเสริมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ ก็มีกองอำนวยการรักษา ความมั่นคงภายในภาค ๔ มี พตท. มี สอ.บต. โดยท่านแม่ทัพภาคที่ ๔ ในฐานะที่เป็น ผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาคที่ ๔ เป็นผู้อำนวยการ ท่านอดีตแม่ทัพภาคที่ ๔ ทุกท่านที่ผ่านมา ท่านเป็นผู้ที่มีคุณูปการ ระดมความคิด ระดมสรรพกำลังทั้งปวง ดำเนินจัดทำแผนงาน โครงการทั้งทางยุทธศาสตร์และทางยุทธวิธี จนสามารถที่จะควบคุม สถานการณ์ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ดีขึ้นในระดับหนึ่ง ที่ถามว่าดีขึ้นในระดับหนึ่ง ก็คือสถานการณ์ร้ายวันไม่ได้มีความรุนแรงและเลวร้ายอย่างเช่นทุกวันนี้ ต่อมาวันหนึ่ง ผู้นำได้รับการรายงานว่าสถานการณ์ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ลดลงจนถึงระดับปกติ เหตุการณ์ร้ายที่เกิดขึ้นเป็นเพียงโจรร้ายธรรมดาเท่านั้น จึงมีบัญชาให้ยุบเลิก พตท. สอ.บต. และลดบทบาทของ กอ.รมน. ภาค ๔ ลง สั่งย้ายทหารทั้งหมดออกจากพื้นที่ แม้กำลังของทหารพรานทั้งหมดที่มีผลงานปฏิบัติงานและสามารถควบคุมสถานการณ์ ในพื้นที่ได้ก็ถูกสั่งย้ายออกให้หมด กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน กองบัญชาการ พลเรือน ตำรวจ ทหาร และศูนย์อำนวยการบริหารงานจังหวัดชายแดนภาคใต้ จัดตั้งขึ้น ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี จะตั้งขึ้นเมื่อไรก็ได้ จะยุบเมื่อไรก็ได้ เมื่อผู้มีอำนาจจะ พอใจในการสั่งจัดตั้งและการสั่งยุบ นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมางานด้านการข่าวของ ทหารในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นศูนย์ แหล่งข่าวของทหารนั้นแตกกระสาน ษ่านเซ็น ล้มหายตายจาก ส่งผลกระทบมาถึงงานด้านการข่าวของทหารจนถึงทุกวันนี้ จึงมีคำถามว่าเหตุที่เกิดขึ้นใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นทหารรู้หรือไม่ นั่นคือ การถูกทำลายเครือข่ายตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน-----

ท่านประธานฯ ที่เคารพ ห้วงเวลาดังกล่าวนั้นเป็นนาทีทองอันยาวนานของผู้ก่อความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ บทบาทของ กอ.รมน. ภาค ๔ ที่ถูกลดลง การยุบ พตท. กี่ดี ศอ.บต. กี่ดี ก่อให้เกิดเสรีและโอกาสที่กลุ่มของผู้ก่อความไม่สงบได้มีการพัฒนาการจ้ององค์กร การพัฒนาในเรื่องของการปลุกระดมมวลชนและการจัดหากำลังพลในระยะเวลา นาน มีความเข้มแข็งขึ้นตามลำดับ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๗ ที่อำเภอเจาะไอร้อง จังหวัดนราธิวาส นั้น เปรียบเสมือนเสียงปืนแตกขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเคยแตกขึ้นหลาย ๆ ครั้ง ในห้วงเวลานั้นได้มีการยึดเอกสารที่บ้านของนายมะแซอูเซง ที่อำเภอเจาะไอร้อง จังหวัดนราธิวาส เอกสารฉบับหนึ่งนั่นก็คือ แผนการปฏิบัติซึ่งเป็นขั้นตอนของผู้ก่อความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เมื่อเห็นเอกสารตรงนั้น จึงทำให้เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายตื่นจากภวังค์ว่า อะไรกำลังจะเกิดขึ้น แผนการปฏิบัติในการแบ่งแยกดินแดน ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด ๗ ขั้นตอน ในวันนั้นถึงขั้นตอนที่ ๖ พร้อมทั้งจะชักธงขึ้นสู่ยอดเสา ถ้าเขาปฏิบัติสำเร็จในอีกไม่นานนัก ในห้วงเวลาดังกล่าว รัฐบาลได้จัดตั้งหน่วยงานเฉพาะกิจขึ้น คือ กองอำนวยการเสริมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้หรือเรียกว่า กอ.สสส.จชต. และในขณะเดียวกัน ก็ได้จัดตั้งหน่วยงานคือ กสชต. กสชต. ก็คือ คณะกรรมการนโยบายเสริมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีท่านรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการในส่วนนั้น งบประมาณมหาศาลนับพันล้าน จะว่าเป็นหมื่นล้านก็ได้ ถูกส่งลงในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เจ้ากระทรวงต่าง ๆ เดินทางลงพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นว่าเล่น ในช่วงเวลานั้นกระผมปฏิบัติหน้าที่เป็นรองแม่ทัพภาคที่ ๔ เฮลิคอปเตอร์ซึ่งมีอยู่สำหรับใช้งานทางด้านยุทธการก็ดี ชูการก็ดี บางครั้งหมดมือ เพียงเพื่อให้เจ้ากระทรวงที่จะลงไปตรวจงานในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ใช้งานในส่วนนั้น โครงการต่าง ๆ ผุดขึ้นราวกับดอกเห็ด งบประมาณเป็นจำนวนไม่ใช่น้อยถูกใช้ไปเพื่อการนี้ แล้วไม่ได้ส่งผลกลับมาในเรื่องของความมั่นคงในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ กล่าวโดยรวมความรับผิดชอบทั้งหมดได้กลับมาเป็นของฝ่ายทหาร โดยท่านแม่ทัพภาคที่ ๔ เป็นผู้รับผิดชอบ แต่เฉพาะพื้นที่ที่ประกาศกฏอัยการศึกเท่านั้น พื้นที่ใดที่ไม่มีได้ประกาศกฏอัยการศึก ทหารไม่มีอำนาจเข้าไปปฏิบัติงาน ซึ่งต่อมาก็ได้

มีการประกาศกฎอัยการศึกในพื้นที่ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา ที่ติดต่อกับ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้คือ อำเภอจะนะ อำเภอเทพา อำเภอสะบ้าย้อย และอำเภอนาทวี ขณะนั้นการปฏิบัติงานของฝ่ายทหารนั้น เริ่มต้นนับ ๑ ใหม่ หลังจากที่ได้ถอนทหารออกไปแล้วงานด้านการข่าวที่กระผมได้เรียนให้ทราบแล้วว่า เป็นศูนย์ แหล่งข่าวต่าง ๆ แยกกระสานซ่านเซ็น ล้มหายตายจากไป จึงทำให้งานด้านการข่าวนั้นจะต้องเริ่มต้นใหม่ แต่ขณะเดียวกันฝ่ายผู้ก่อความไม่สงบมีความต่อเนื่องในทุก ๆ ด้าน และยังมีที่สำคัญที่สุดก็คือ มีเสรีในการปฏิบัติตามสิทธิขั้นพื้นฐานที่จะถูกละเมิดมิได้ แม้ทัพบกที่ ๔ ในห้วงของปี ๒๕๔๗ - ๒๕๔๘ ถ้าจะเปรียบแล้ว ผมคิดว่าเปรียบเสมือนทีมนักกีฬาวิงผลัด ๔ คู่ณ ๑๐๐ ซึ่งมีสายตาคอนคูดอยู่มากมายมหาศาลว่า แม้ทัพบกท่านใดที่ถูกแต่งตั้งเข้าไปนั้นจะสามารถที่จะดำเนินการในพื้นที่ให้บังเกิดความสงบเรียบร้อยได้โดยเร็ว มีโค้ช (Coach) ที่คอยกำกับอยู่ไม่ทราบว่าถือนไม้เรียวอยู่ข้างหลังหรือไม่อย่างไร มีผู้หวังดี ผู้รู้มากมายให้คำแนะนำให้ข้อเสนอแนะ นักกีฬาทำไม้หล่นบ้าง รับไม้พลาดบ้าง ก็เป็นชะตากรรมของนักกีฬา เมื่อกระผมได้รับมอบหน้าที่ให้รับผิดชอบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ การปฏิบัติงานเพื่อให้ได้มาของผู้กระทำผิด จึงจะต้องมีการปิดล้อม ตรวจสอบและการเชิญตัวตามลำดับ การดำเนินการในลักษณะนั้นจะถูกกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ถามหาความชอบธรรม ทักท้วงว่าเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ไม่ยุติธรรม ขัดต่อหลักการต่าง ๆ ตามแต่ที่จะยกมากล่าวอ้าง การชุมนุมของกลุ่มบุคคลที่คลุมหน้าทีว่าเป็นสตรี แต่ภายใต้ผ้าคลุมนั้นหมวดเครารกรุงรัง กลุ่มบุคคลต่าง ๆ ปิดถนน ปิดการจราจร ก่อให้เกิดความเดือดร้อนกับประชาชนในพื้นที่ กดดันการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติการตามกฎหมายกลับไม่ได้รับการทักท้วงใด ๆ ทั้งสิ้น คล้ายกับการปฏิบัติการดังกล่าวเป็นความชอบธรรม จึงไม่มีความเคลื่อนไหวของกลุ่มบุคคลที่เรียกร้องความเป็นธรรม -----

เจ้าหน้าที่พลเรือน ตำรวจ ทหาร อาสาสมัคร บาดเจ็บล้มตายคนแล้วคนเล่า ถือเป็นหน้าที่
เกียรติยศที่ได้รับสูงสุดก็คือถูกคลุมด้วยธงชาติและถูกส่งกลับภูมิลำเนา ผมยอมรับได้ เพราะ
การเข้ามาของเจ้าหน้าที่นั้นเป็นการสมัครใจที่จะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ แต่สิ่งที่ยอมรับไม่ได้
และเกิดความเจ็บปวดทุกครั้งเมื่อเกิดเหตุการณ์ เมื่อครูซึ่งเป็นแม่พิมพ์ของชาติ พ่อแม่พี่น้อง
ประชาชนทุกเชื้อชาติศาสนา ทุกเพศ ทุกวัย นักบวชในศาสนาถูกกระทำคนแล้วคนเล่า
ผมถามหากลุ่มบุคคลที่กล่าวอ้างถึงความชอบธรรมว่าท่านเหล่านั้นได้ทนดูตายอยู่ได้อย่างไร
วันก่อนเมื่อกระผมเป็นรองแม่ทัพภาคที่ ๔ ท่านพลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์ กระผม
ขออนุญาตที่เอียนาม ขณะนั้นท่านปฏิบัติงานในกองทัพบก ท่านลงในพื้นที่ ท่านเล่าให้ผม
ฟังว่าท่านถามเด็กตัวน้อย ๆ ว่า ใครเป็นคนโรยตะปูเรือใบ ใครเป็นคนฉีดยาพิษเปรี้ยวบนพื้น
ถนน ใครเป็นคนทำลายสัญลักษณ์ของชาติ เด็ก ๆ ตอบว่าทหาร ตำรวจ เป็นคนทำ วันนี้เมื่อ
วันศุกร์ที่ ๒ ที่ผ่านมา ได้เกิดเหตุระเบิดที่เชียงใหม่ในตลาดสดเทศบาลเมืองยะลา ตำรวจ
ได้รับบาดเจ็บ ๓ คน ราษฎร ๗ คน และเมื่อวันอังคารที่ ๖ พฤศจิกายน เกิดเหตุระเบิดที่
ตลาดสดเทศบาลที่เดียวกัน ในพื้นที่ที่ใกล้เคียงกัน มีราษฎรล้วน ๆ บาดเจ็บ ๒๓ คน
เมื่อวันพุธที่ ๗ พฤศจิกายน ได้เกิดเหตุระเบิดบนถนน ในเขตอำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา
ทำให้ทหารเสียชีวิตไป ๑ คน บาดเจ็บ ๓ คน และราษฎรบาดเจ็บ ๓ คน ในจำนวนนี้เป็นเด็ก
อายุ ๓ ขวบ ๑ คน ไม่มีใครลงไปถามว่าใครเป็นคนทำ สูดท้ายแววตาของผู้บริสุทธิ์ทั้งทุก
เชื้อชาติ ทุกศาสนา ทุกเพศ ทุกวัย กำลังรอกหาความชอบธรรมที่จะมีสิทธิเสรีภาพในการมี
ชีวิต สิทธิเสรีภาพในการดำรงชีวิต คุณครูในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตื่นมาตอนเช้า
จะเดินทางไปสอนนักเรียนที่โรงเรียน คิดว่าจะถึงโรงเรียนใหม่ เมื่อสอนเสร็จแล้วจะเดินทาง
กลับบ้าน คิดว่าจะกลับถึงบ้านใหม่ แต่ก็ต้องไปเพราะหน้าที่ ชาวบ้านคิดว่าจะออกจากบ้าน
ไปกรีดยาง ไปทำธุระ จะถูกยิงระหว่างทางหรือไม่ ถ้าไปตลาดแล้วจะถูกกระโดดหรือไม่
สิทธิเสรีภาพที่เอื้อต่อผู้ก่อความไม่สงบ และได้ลดทอนความชอบธรรมของผู้บริสุทธิ์โดย
ไม่มีผู้เรียกร้อง ท่านประธานฯ ที่เคารพ ที่กระผมกล่าวมาทั้งหมดนั้นเป็นมุมมองของผู้ที่
ปฏิบัติในพื้นที่ กระผมมั่นใจว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้จะทำให้การปฏิบัติงานของ
ข้าราชการในพื้นที่ ของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาคต่าง ๆ หน่วยงานที่จัดตั้ง
ขึ้นภายใต้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้แก่นัชั้นต้นก็คือ กองบัญชาการพลเรือน ตำรวจ

ทหาร ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ จะยังคงอยู่ตามมาตรา ๑๖ และบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๒๕ ซึ่งจะทำให้มีการปฏิบัติโดยต่อเนื่องในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ มิได้ยุบตามอำนาจหรือตามอำเภอใจของผู้หนึ่งผู้ใด และมีได้เป็นการจัดตั้งหน่วยงานซึ่งแตกแยกหรือผิดแปลกไปจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อใช้เงินและงบประมาณโดยมิได้ก่อให้เกิดผลประโยชน์และความมั่นคงของประเทศแต่อย่างใด กระผมคิดเล่น ๆ ว่า ในปี ๒๕๔๒ เมื่อมีการยกเลิกพระราชบัญญัติการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์แล้ว แล้วให้มีพระราชบัญญัติความมั่นคงทดแทนตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา สถานการณ์ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังคงจะเป็นอยู่เช่นนี้หรือ-----

- ๔๓/๑

กระผมขอเรียกร้องนะครับว่าอาจจะมียางมาตราที่เพื่อนสมาชิกฯทุกท่านเป็นกังวล แม้กระทั่งมาตรา ๒๒ นั้นกระผมเองก็เคยทักท้วงข้อความในมาตรา ๒๒ ว่าน่าจะมีการปรับแก้ไข แล้วอาจจะมีในอีกหลายมาตรา แต่อย่างไรก็ตาม กระผมขอยืนยันนะครับว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความจำเป็นต่อความมั่นคงของประเทศโดยเฉพาะปัจจุบันนั้นในพื้นที่ของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ แล้วอาจจะมีอีกหลายพื้นที่ที่นะครับ ทั้งนี้เพื่อความต่อเนื่องของหน่วยงานที่จะลงมาทำงานในพื้นที่แล้วก็คุ้มค่าต้องงบประมาณที่เสียไปครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณสุริชัยครับ

นายสุริชัย หวันแก้ว : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม สุริชัย หวันแก้ว กระผมคิดว่าวันนี้เป็น โอกาสที่ได้พิจารณาเรื่องที่มีความสำคัญและได้เรียนรู้เรื่องที่สำคัญต่อความเป็นไปของเราทั้งหลายร่วมกันเป็นอย่างดี กระผมคิดว่าเรื่องที่สำคัญเช่นนี้ไม่ควรจะได้รับการมองเพียงด้านใดด้านหนึ่ง ควรจะร่วมช่วยกันมองทุกด้านเท่าที่จะมองกันได้ เพื่อให้เกิดความรัดกุมในการตัดสินใจในเรื่องที่มีความสำคัญและเป็นสัญญาณบ่งบอกทิศทางข้างหน้าที่เราคิดต่อการช่วยเหลือให้บ้านเมืองมีความมั่นคงยิ่งขึ้นต่อไป หลายท่านอภิปรายว่ารัฐมีไว้ทำไมถ้ารัฐไม่ได้สร้างความมั่นคง หลายท่านมีคำอภิปรายว่าภัยใหม่เป็นอย่างไรกันแน่ ยังไม่ค่อยชัดเจนนะครับ ผมคิดว่าสาระสำคัญของคำอภิปรายเหล่านี้โจทย์เหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง แต่เราคงจะไม่สามารถจะใช้เวลากันได้มากนักในประเด็นทุก ๆ ประเด็นได้ ผมเพียงแต่จะขอเริ่มต้นด้วยการปรารภว่าทั้ง ๆ ที่รัฐได้มีการเปลี่ยนแปลงอำนาจเมื่อปีเศษที่ผ่านมาคือ ๑๕ กันยายนจนถึงปัจจุบัน ได้มีการเปลี่ยนแปลงอำนาจทางการเมืองแล้ว อำนาจทางการบริหารดูแลประเทศแล้วนี้ก็ตาม แต่ภาวะอันไม่ปกติอันนั้นก็ต่อเนื่องมาจนปัจจุบันนี้ รัฐมีอยู่แล้ว เข้มแข็งอยู่แล้ว แต่เหตุใดความมั่นคงที่เราทั้งหลายพึงปรารถนา จึงไม่เกิดขึ้นทั้ง ๆ ที่รัฐมีอำนาจที่เข้มแข็งและมีกฎหมายอยู่ในมือตั้งหลายฉบับ สภาพการณ์เช่นนี้เตือนให้เป็นการถามว่าเราควรจะต้องออกกฎหมายเพิ่มขึ้นอีกเพื่อจะให้ใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือสร้างแต่ความมั่นคงกระนั้นหรือนะครับ กระผมจึงคิดว่าเราต้องมีการทบทวน

๒ - ๓ เรื่องต่อไปนี้

เรื่องแรก ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง เราไม่อาจปฏิเสธได้เลยว่าในการดูแลความมั่นคงของประเทศนั้นมีคนี่เสี่ยงเป็นเสี่ยงตาย มีคนที่ทำงานหนัก ผมได้ทราบ ทุกท่านก็ทราบดีว่าแทบทุกวันเราจะมีคนที่ถูกระเบิด ถ้าพูดถึง ๓ จังหวัดภาคใต้ แล้วนี่คงจะมีน้อยคนนักที่จะไม่รับทราบถึงความเสี่ยงภัยเสี่ยงตายของคนที่ทำหน้าที่เหล่านั้น ด้วยเหตุนี้เอง ประเด็นแรกที่ผมจะกราบเรียนก็คือว่า เราไม่เพียงมีข้อกังขาใด ๆ ต่อความบริสุทธิ์ใจในการพิจารณาความจำเป็นของกฎหมายฉบับนี้ ความจำเป็นของการที่ต้องมีกฎหมายรองรับให้ผู้ที่ทำงานต้องทำงานได้นั้นย่อมเป็นสิ่งจำเป็น ความจำเป็นที่จะต้องมิให้องค์กรที่ทำงานนั้นมีสถานภาพแน่นอน แล้วก็มีการดูแลซึ่งอาจจะรวมจากที่สำคัญอย่างที่สุดก็อย่างที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติอาจารย์วิริยะได้ปรารภถึง คลุมไปถึงทหาร ตำรวจชั้นผู้น้อยต่าง ๆ ที่ปฏิบัติงานรวมทั้งทหารพรานทั้งหลาย ชรบ. ทั้งหลาย เป็นต้น แต่ปัจจุบันนี้สถานการณ์ในข้อ ๑ ที่ผมอยากจะกราบเรียนนี้ การที่เราพูดถึงเรื่องกฎหมายรองรับกับผู้ปฏิบัติงานปัจจุบันถ้าหากเป็นสถานการณ์ ๓ จังหวัดภาคใต้ซึ่งร้ายแรงและเห็นชัดเจน อันนี้ไม่มีความน่าสงสัย ไม่มีความน่าจะต้องอภิปรายกันมากนัก -----

ในประเด็นที่ ๑ นี้ผมจึงคิดว่าการพิจารณาประเด็นแรกนี้จึงเป็นการพิจารณาเพื่อจะให้น้ำหนักกับบทบาทของทหาร และผู้ที่ทำงานทางด้านความมั่นคงและการยอมรับว่าจะต้องมีกฎหมายรองรับในการปฏิบัติงาน แต่ตรงจุดนี้เองกระผมจึงมีข้อสงสัยต่อเนื่องมาในประเด็นที่ ๒ ว่าการปฏิบัติงานในขอบเขตเช่น ๓ จังหวัดภาคใต้ที่มีปัญหาตอนนี้เป็น ๔ จังหวัดและ ๕ จังหวัด เราต้องการกฎหมายรองรับซึ่งครั้งหนึ่งเราต้องการกฎหมายดูแล ศอ.บต. แต่จนบัดนี้เรื่องนี้ก็นำมาสู่การพิจารณากฎหมายฉบับปัจจุบัน แต่ในกฎหมายฉบับปัจจุบันนี้มีข้อความ ๒ ส่วน ซึ่ง ๑. ก็คือ เราต้องการรองรับองค์กรที่เรียกว่า กอ.รมน. ๒. ก็คือต้องการการดูแลอำนาจหน้าที่ที่กว้างขวางเพื่อจะดูแลภัยสมัยใหม่ ภัยวิบัติใหม่ทั้งหลาย ๒ เรื่องนี้จะไม่สอดคล้องกัน ๒ เรื่องนี้จึงเป็นเรื่องที่เป็นไปไกลกว่าภัยในกรณีของ ๓ - ๔ จังหวัดภาคใต้ที่เราพิจารณากันอยู่มาก ด้วยเหตุนี้เองกระผมจึงขอเรียนว่า ในประเด็นแรกจึงถือว่าโดยหลักการของการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ถึงแม้ผมจะเห็นด้วยกับความจำเป็นของกฎหมายต้องรองรับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ซึ่งปัจจุบันก็ยังไม่ได้ออกเท่าที่ควรนี้ แต่กฎหมายฉบับนี้โดยหลักการแล้วกลับไปพูดถึงอำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวางครอบคลุม ประเด็นนี้จึงนำไปสู่ประเด็นที่ ๒ ที่ผมจะกราบเรียน ประเด็นที่ ๒ ที่ว่า คำนิยามเรื่องความมั่นคงใหม่ คำนิยามเรื่องภัยคุกคามใหม่ที่กฎหมายฉบับนี้ถือว่าเป็นเหตุผลสำคัญของการต้องมีองค์กร การนิยามในเรื่องนี้ผมขออนุญาตอ้างอิงถึงความเห็นของหลายท่านที่ได้อภิปรายไปว่า ต่างประเทศใคร ๆ เขาก็มีกฎหมายแบบนี้ทั้งนั้น การที่ต่างประเทศใคร ๆ เขาก็มีกฎหมายแบบนี้ทั้งนั้น ถ้าหากเราพิจารณาคู่มือหาสาระจริง ๆ เราเองพบว่าในกรณีของกฎหมาย บางท่านได้ร่วมอภิปรายไปบ้างแล้วว่า การที่ต่างประเทศมีกฎหมายเหล่านี้ไม่ได้มีสาระคล้ายคลึงของเราอย่างที่เรารู้สึกอย่างนั้นแต่อย่างใด โดยเฉพาะผมได้ลองพิจารณาอย่างเช่นกฎหมายล่าสุดกรณีของประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งมีกฎหมายฉบับใหม่ออกมาเมื่อเดือนมีนาคมปีนี้อเอง โดยมีชื่อว่ากฎหมายความมั่นคงมนุษย์ ค.ศ. ๒๐๐๗ กฎหมายฉบับนี้มีประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนเป็นประเด็นสำคัญก็คือว่า มีการนิยามภัยคุกคามใหม่อย่างชัดเจน ไม่ได้นิยามภัยคุกคามใหม่อย่างครอบคลุมอย่างที่เป็นอย่างอยู่ในกฎหมายฉบับปัจจุบันที่เราวางกันอยู่ กรณีในฉบับนี้ภัยคุกคามใหม่ที่เน้น

สนช. ๖๓ เป็นพิเศษ

ถัดด้วย ๔๘/๒

ชัดเจนก็คือกฤษฎีกาแห่งการรื้อถอนโบราณวัตถุและศิลปกรรม ซึ่งออกกฎหมาย ชื่อความมั่นคง
ของมนุษย์ แต่กฤษฎีกาใหม่นั้นใช้คำว่า กฤษฎีกาแห่งการรื้อถอน -----

- ๔๕/๑

ซึ่งอันนี้แหละสิ่งที่เราทั้งหลายก็เห็นว่าเป็นเรื่องใหญ่ของประเทศ แล้วก็สงสัยต้องมีกฎหมายกันจริง ๆ แล้วก็ต้องจัดกระบวนกันใหม่จริง ๆ ในฟิลิปปินส์กฎหมายฉบับดังกล่าวมีรายละเอียดหลายอย่างที่เราน่าจะได้พิจารณากันดู แต่ผมเพียงจะกราบเรียนว่าคำนิยามนี้รวมไปถึงเรื่องโจรสลัด กบฏ การก่อรัฐประหาร การลักพาตัว เหล่านี้เป็นต้น มี ๖ อย่ าง นะครับ ด้วยเหตุที่ไม่ต้องเผชิญภัยคุกคามใหม่เหล่านี้ เขาจึงได้เสนอว่าจะต้องมีการปรับปรุงหลายอย่าง เช่น ข้าราชการ สมรรถนะองค์กรที่เคยทำงานทางด้านความมั่นคงให้ทันสมัยขึ้นเป็นอาชีวะมากขึ้นนะครับ ไม่เหมือนองค์กรทางด้านความมั่นคง บางครั้งซึ่งก็มีข้อหา มีข่าวคราวเรื่องการจับกุมคนทำงานความมั่นคงในเรื่องยาเสพติดบ้าง เรื่องการเอาอำนาจไปคุกคามคนอื่นบ้างต้องทำให้ทันสมัยขึ้น ปรับปรุงองค์กรให้ทันสมัย ขยายบทบาทความร่วมมือกับองค์กรอื่น ได้ อย่างนี้เป็นต้นนะครับ ด้วยเหตุนี้เองผมจึงกราบเรียนว่า ถ้าหากเราอ้างอิงบทเรียนจากต่างประเทศเป็นองค์ความรู้ประกอบกันไปจึงจำเป็นจะต้องอ้างอิงไกลไปกว่าการอ้างว่า เขามีกฎหมายกันทั้งนั้น สารสำคัญเราดูเพียงฟิลิปปินส์ซึ่งไม่ได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่ก้าวหน้ามากมายนักในเชิงของประชาธิปไตย หรือในเชิงการพัฒนาเศรษฐกิจนะครับ แต่เป็นประเทศที่ก็ยอมรับกันได้ว่า เป็นเพื่อนบ้านของอาเซียนด้วยกัน

ประเด็นที่ ๓ ที่ผมจะกราบก็คือว่า กระผมคิดว่าความเร่งรัดที่ต้องมีกฎหมายต้องมีเครื่องมือในการดูแลแก้ไขปัญหาสถานการณ์ภาคใต้ และสถานการณ์ความเกี่ยวข้องในเรื่องภัยพิบัติใหม่ ๆ เหล่านี้มีประการใดบ้าง ถ้าพูดถึงสถานการณ์ภาคใต้หลายคนก็เห็นความรู้สึกเร่งรัด แต่ถ้าหากเราพูดถึงเรื่องภัยพิบัติใหม่ ๆ ดังที่กฎหมายมิได้เอ่ยถึงอย่างกว้างขวางครอบคลุมไปถึงแรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมายปัจจุบันก็น่าห่วงใยเหมือนกันนะครับว่า แรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมายที่ไม่จดทะเบียนบ้านเราก็มีเกิน ๑ ล้านคน หรืออาจจะ ๒ ล้านคนเสียด้วยซ้ำกระมัง ทำให้การบริหารบ้านเมืองบางจังหวัดก็ลำบากพอสมควรว่าอย่างที่เกิดข่าว ผู้ว่าฯ บางจังหวัดก็เป็นห่วงก็เลยห้ามไม่ให้เขาจัดงานพิธีศาสนา หรือทางด้านวัฒนธรรม เพราะว่าเดี๋ยวจะกลายเป็นการขัดแย้งทางวัฒนธรรมกับท้องถิ่น อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งสถานการณ์เช่นนี้เป็นความขัดแย้งใหม่เป็นภัยคุกคามใหม่จริง แต่ไม่อาจจะสามารถนิยามเป็นภัยพิบัติที่มากุกคามโดยการมองมิติมุมมองตัวอย่างง่าย ๆ

เป็นศัตรูแห่งชาติ และศัตรูแห่งรัฐจึงต้องกำจัดหรือว่าจับไปส่งที่ทะเลหลายแสนคนหรือว่าเป็นล้านกว่าคนดังกล่าวนั้นได้ สภาพการณ์อย่างนี้สิ่งที่ผมจะกราบเรียนก็คือว่า ความเร่งรัดคืบขันที่ต้องมีกฎหมายนี้มีจริง ในบางสถานการณ์ของความขัดแย้งใหม่ เช่น ท้องถิ่นบางจังหวัดที่มีแรงงานต่างด้าว อันนี้ตัวอย่างนะครับ แต่ว่าจะใช้กฎหมายฉบับปัจจุบันนี้ออกมาแล้วเป็นเครื่องมือแก้ปัญหาจะไหวหรือครับ ความขัดแย้งใหม่ในเรื่อง เช่น ความขัดแย้งทางวัฒนธรรมระหว่างแรงงานต่างด้าวกับคนไทยในท้องถิ่นนี้จะแก้ปัญหาด้วยกฎหมายความมั่นคงแบบนี้ได้หรือครับ เรายังไม่ได้นิยามร่วมกันเลยว่า ความไม่ขัดแย้งใหม่เหล่านี้คลุมไปถึงเรื่องประเภทนี้ได้แล้วควรจะแก้ด้วยอำนาจขององค์กรร่วมศูนย์อาจจะในกรณีนี้ เช่น กอ.รมน. ไม่ได้มีความไม่ศรัทธาในความสามารถขององค์กร แต่ผมคิดว่าเวลาพูดถึงแรงงานต่างด้าวก็มีหลายชาติ หลายภาษา มีหลายท้องถิ่น หลายภูมิภาค บางที่ก็ติดชายแดน บางที่ก็ไม่ติดชายแดน ความซับซ้อนเหล่านี้มีความจำเป็นจะต้องโยงไปถึงเรื่องปัญหาระหว่างวัฒนธรรม ปัญหาสาธารณสุข ปัญหาด้านอื่นด้วย ด้วยเหตุนี้ผมคิดว่าเหตุผลเรื่องที่ ๓ ผมคิดว่าเป็นเรื่องลำบากที่จะเห็นด้วยกับหลักการของกฎหมายฉบับนี้ก็ถือว่า ทั้ง ๆ ที่เรามีความคืบขัน มีความเร่งรัดต้องออกกฎหมาย แต่เครื่องมือคือกฎหมายฉบับนี้ยังไม่ได้ช่วยนิยามอะไรร่วมกันให้ชัดเจนเลย แต่กลับจะชวนให้ออกกฎหมายกัน โดยเร็วอาจจะไปรวมเรื่องอื่น ๆ ซึ่งในคำกล่าวในฉบับนี้ไม่ได้ให้คำนิยามไว้ก็ยังทำให้เกิดความหวั่นไหวว่า เราจะใช้วิธีการอำนาจไปนิยามปัญหา โดยที่ไม่คำนึงถึงสภาพความเป็นจริงของความสัมพันธ์ในท้องถิ่นในการทำงานต่าง ๆ หรือไม่นะครับ

ประเด็นสุดท้าย กระผมคิดว่าสิ่งที่เราพิจารณาเรื่องกฎหมายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในเวลานี้ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ แล้วก็ยังมีที่บ่งบอกถึงทิศทาง การเมืองในปัจจุบันด้วย กระผมยอมรับว่า ๒ - ๓ วันมานี้สภาพการณ์ที่คิดเรื่องนี้ทำให้ กระผม ซึ่งมีประสบการณ์อย่างจำกัดนี้ยอมรับว่านอนไม่หลับ จะรับว่าเราจะเลือกเห็นด้วย โดยหลักการ และเราค่อยไปคิดแก้ทีหลังดีไหม หรือว่าเรามาพูดหลักการกันให้ชัดเจนว่า เราหมายถึงอะไรกันแน่ เรื่องภัยคุกคามใหม่ ภัยแบบใหม่ ซึ่งบางทีก็ครอบคลุมเกินไป มิหนำซ้ำหลักการซึ่งโยงกับการใช้อำนาจก็ครอบคลุมเสียจนไม่คำนึงถึงหลักนิติธรรม และมีโอกาสขัดรัฐธรรมนูญได้มาก ตั้งหลายมาตราเช่นนี้กระผมจึงคิดว่ามีความลำบากใจ เป็นอย่างยิ่งที่จะยอมรับหลักการของกฎหมายฉบับนี้ กระผมกราบเรียนเป็นประเด็นสุดท้าย ว่า ถ้าหากเราจะมีความเห็นตรงกันเรื่องความจำเป็นเรื่องกฎหมายรองรับองค์กร กอ.รมน. เราก็พึงพิจารณาเรื่องนี้โดยตรงไปเลย ชื่อกฎหมายก็ควรจะตรงไปตรงมาไปเลย แทนที่จะมา พูดถึงภัยพิบัติใหม่ ภัยคุกคามใหม่ ภัยความมั่นคงอย่างใหม่ ซึ่งก็ยังไม่ได้ร่วมกันนิยาม อย่างชัดเจน และครอบคลุม แล้วก็ค่อยไปถกกันในการทำงานวาระต่อ ๆ ไป ซึ่งอันนี้ กลับจะเป็นการสร้างความเสี่ยงอันตราย และสร้างความหวั่นไหวต่อทิศทางทางการเมือง ปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นในสภาพการณ์ทางการเมืองปัจจุบันนี้ ซึ่งเราทั้งหลายอยู่ในช่วง สุดท้ายของการเตรียมตัวไปสู่การเลือกตั้ง ท่านทั้งหลายก็ทราบดีนะครับว่า ไม่น่าจะใคร่ ครั้นเลือกตั้งจะชวนให้เราได้รับความหวังมากมายแค่ไหน รัฐสภาที่เราอยู่ร่วมกันตรงนี้ จะมี ส่วนใดบ้างที่จะช่วยให้ทิศทางทางการเมืองมีความมั่นใจว่า เราจะไม่ได้สร้าง จะไม่ได้ดูกฎหมาย เพียงเพื่อให้ผ่านพ้นไป เสร็จแล้วเราก็สร้างบรรยากาศการเมืองให้กระแसानาจนิยม หรือกระแสซึ่งไม่มั่นใจในหลักการ ซึ่งยังไม่ได้ออกกันให้ตกฟากให้ลงไปนี่ กลายเป็น ประเด็นปัญหาภายหลัง ผมเกรงว่าถ้าหากเรารีบร้อนลงคะแนนเสียง ซึ่งก็เชื่อว่าทุก ๆ ท่าน จะใช้ดุลพินิจอย่างมั่นคงแน่นอน แต่กระผมเป็นกังวลว่านิยามยังไม่ชัดเจน หลักการยังไม่ได้ออกกันให้ตกไป รู้แต่ว่าปัญหาคับขันต้องรีบแก้ รู้แต่ว่าต้องการเครื่องมือ แต่เครื่องมือที่เรา เรียกชื่อจากกฎหมายฉบับนี้ดูจะกว้างใหญ่ไพศาลกว่าเครื่องมือที่จะรองรับว่าองค์กรการ แก้ไขปัญหาที่องค์กรที่เรียกว่า กอ.รมน. ถ้านัยบางส่วน นัยไปถึงขั้นที่จะใช้ หรือไม่ใช้ ก็แล้วแต่ แต่ว่ากฎหมายให้อำนาจชัดเจนว่า เช่น ผู้บังคับ เขาเรียกว่า แม่ทัพภาค โดยปริยาย

โดยกฎหมายก็สามารถจะเป็น ผอ.กอ.รมน. ภาค ซึ่งจะดูแลงานทางด้านทุกด้านแทนหน่วยราชการอื่น ๆ ได้โดยปริยายตามกฎหมายฉบับนี้ เป็นต้น สภาพการณ์เหล่านี้จะเป็นสัญญาณที่ไม่ดีเลยสำหรับการเตรียมตัวก่อนการเลือกตั้งของประเทศ ผมจึงอยากจะวิงวอนว่ารัฐบาล ซึ่งมีความรับผิดชอบต่อการเตรียมการต่อการเลือกตั้ง ต่อการสร้างบรรยากาศที่มีความหวังต่อประชาธิปไตย ต่อการสร้างความมั่นใจต่อระบบประชาธิปไตยที่เราสถาปนาร่วมกัน รวมทั้งการผ่านรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันไปนี้ น่าจะช่วยสร้างบรรยากาศต่อไปโดยการดึงหรือถอนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไป หรือไม่ก็ชวนให้มีการศึกษาอย่างถ่องแท้ถึงประเด็นซึ่งมีนัยขัดต่อรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ด้วย ทำเช่นนั้นน่าจะเป็นแนวทางการสร้างความเห็นพ้องต้องกัน ได้มากขึ้น กระผมเห็นความจำเป็นหลายประการสำหรับผู้ทำงานทางความมั่นคง แต่เราก็ไม่อาจจะยอมรับร่างกฎหมายฉบับนี้ ทั้งในทางหลักการ

ที่ยังไม่ได้เสาะแสวงหาให้เป็นสัดส่วนกับอำนาจ แล้วก็กลับปัญหาที่เราเผชิญอยู่อย่างเหมาะสมขอขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินการถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณสมเกียรติครับ
นายสมเกียรติ อ่อนวิมล : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม สมเกียรติ
อ่อนวิมล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ ผมจะไม่รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ไม่ใช่ด้วยเหตุผลของเนื้อหาสาระหรือแม้กระทั่งคำนิยามนะครับว่ามันมั่นคงหรือไม่มั่นคง
ในประเด็นไหน ในมิติใด อย่างไร แล้วก็มีความจำเป็นหรือไม่ประการใด แต่ว่าที่สะอึกใจ
ผมมาก ๆ โดยหลักการก็คือว่า ในเรื่องที่เป็นอรรถกถาหรือว่าบทนำ ที่บอกว่า
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญถึง ๑๐ มาตรา
ด้วยกัน ไม่ว่าท่านจะออกกฎหมายอะไรออกมาจะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวันนี้ พูดถึง
กฎหมายฉบับนี้ จะจำกัดสิทธิของประชาชนหรือพลเมืองชาวไทยทุกคนตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๑
มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๖๓ อันนี้ผมว่าที่จริงมาตราเดียวก็มากเกินไปแล้วนะครับ
แม้ว่ามาตรา ๒๕ จะอนุญาตให้มีการออกกฎหมายจำกัดสิทธิเสรีภาพได้ แต่ว่าท่านก็จะไป
จำกัดสิทธิเสรีภาพที่สำคัญทั้งหมดเลยของความเป็นมนุษย์ในสังคมไทย ผมจะไปเร็ว ๆ
นะครับ คืออย่างมาตรา ๓๒ นี้ บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย
กฎหมายฉบับนี้จะทำให้ท่านจำกัด ละเมิด หรือปิดกั้นเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของผม
และพลเมืองไทยทุกคนด้วย รวมทั้งการทรมาน การทารุณกรรม การจับ การคุมขัง
ส่วนมาตรา ๓๓ เป็นเรื่องเสรีภาพในเคหสถาน เพราะฉะนั้นท่านก็จะเข้าไปตรวจค้น
บ้านผม บ้านใคร ได้โดยอาศัยกฎหมายฉบับนี้ มาตรา ๓๔ เป็นเรื่องเสรีภาพในการเดินทาง
การเลือกถิ่นที่อยู่อาศัยภายในประเทศของผม ท่านก็จะมาจำกัด ปิดกั้น และทำลายสิทธิ
พื้นฐาน ที่ผมเกิดมา ๕๕ ปี ก็มาเจอวันนี้ครับ มาตรา ๓๖ ที่ท่านจะปิดกั้นเสรีภาพของผม
เป็นเรื่องของการสื่อสารถึงกันผ่านทางที่ชอบด้วยกฎหมาย แปลว่าท่านจะดักฟังโทรศัพท์
อีเมล (E-mail) ของผมแน่นอนเลย ถ้าท่านสงสัยว่าผมจะมีส่วนในการที่จะทำให้เกิด
ความไม่มั่นคงภายในราชอาณาจักร มาตรา ๔๑ สิทธิในทรัพย์สินของผม ปกติได้รับความ
คุ้มครอง ตอนนี้ท่านจะไม่คุ้มครองแล้ว อาจจะเข้ามาตรวจสอบบัญชีหรือว่าจะมาอายัด

ทรัพย์สินของผม โดยอาจจะไม่มีเหตุอื่นใด นอกจากท่านเข้าใจผิดก็ได้ มาตรา ๔๓

สนช. ๖๓ เป็นพิเศษ

นิกานต์ ๕๑/๒

เป็นเรื่องเสรีภาพในการประกอบกิจการและอาชีพและการแข่งขันอย่างเสรี ท่านก็จะละเมิด ปิดกั้น และทำให้ชีวิตผมขาดสิทธิพื้นฐานอันนี้ มาตรา ๔๕ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา การสื่อความหมายโดยวิธีอื่น อันนี้เท่ากับทำลายชีวิตผมทั้งชีวิตเลยครับที่สร้างมา เพราะกฎหมายที่ท่านกำลังจะขอร้องให้ผมอนุมัติในสภานี้ และสุดท้ายมาตรา ๖๓ นะครับ ที่ท่านจะปิดกั้นและละเมิด ก็เป็นเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ท่านก็ไม่ให้หรือครับ เฉพาะ ๑๐ มาตรานี้ ท่านอาจจะถือว่าไม่ได้ละเมิดรัฐธรรมนูญนะครับ แต่อาศัยช่องที่เปิดให้ไว้ในรัฐธรรมนูญว่าจะมีกฎหมายบัญญัติให้มีการจำกัดสิทธิเสรีภาพได้ แต่ว่าถ้าจะทำอย่างนี้นะครับ ในสังคมประชาธิปไตยในเมืองไทยหรือว่าในโลกมนุษย์นี้ ไม่มีพลเมืองใดในประเทศใดครับ ที่จะให้ตัวแทนของเขามายกกฎหมายเพื่อปิดกั้น จำกัด และห้ามมิให้เขามีเสรีภาพที่เขาควรจะได้มาตั้งแต่เกิด แล้วรัฐธรรมนูญบัญญัติเอาไว้ให้ของมนุษยชาติทั้งโลกนั้นมีอยู่นะครับ ไม่มีประชาชนคนไทยจะยอมให้ผู้แทนของเขาในสภาแห่งนี้ หรือสภาแบบนี้พรากสิทธิเสรีภาพเหล่านี้ไปอย่างหน้าขึ้นตาบาน เพราะฉะนั้นไม่มีใครทำหรือครับ ถ้าเป็นรัฐบาลที่มาจากประชาธิปไตยโดยแท้ มาจากปวงชน แล้วก็มีผู้แทนราษฎร ยิ่งเราด้วยแล้วนะครับ สภาแห่งนี้ รัฐบาลก็ดี ท่านรัฐมนตรีก็ดี ผมก็ดี สมาชิกฯ ทุกคนก็ดี ไม่ได้เป็นตัวแทนของประชาชน สิทธิในการที่จะโหวตแทนประชาชนนั้น ที่จริงไม่มีเลยครับ เราเพียงแต่อนุโลมเอาว่าเราจะพยายามทำหน้าที่ให้ดีที่สุดตามกฎหมายอื่น ๆ ที่จะทำให้สังคมนี้มั่นคงหรือดีขึ้น แต่เราไม่สามารถที่จะลงมติเพื่อที่จะทำลายสิทธิเสรีภาพของประชาชนถึง ๑๐ มาตรา และเป็นมาตราพื้นฐานของความเป็นมนุษย์บนโลกนี้ทั้งนั้นเลย กฎหมายความมั่นคงนี้ จะเขียนแบบนี้หรือจะเขียนแบบไหน อาจจะจำเป็นต้องมีก็ได้ ผมก็เห็นใจท่านนายทหารทั้งหลายนะครับที่ท่านมีความห่วงใยในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุประสิทธิภาพของการเป็นทหาร รวมทั้งตำรวจด้วย แต่ผมอยากจะขออย่างเดียวครับ คือว่าต้องชะลอพระราชบัญญัติฉบับนี้อาไว้ แล้วให้ประชาชนเป็นคนตัดสินใจ รัฐบาลหน้า ผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาสบายหน้าเป็นคนตัดสินใจว่าพวกเขาจะพราก จะจำกัด จะปิดกั้นสิทธิเสรีภาพประชาชนที่เลือกเขา มาถึง ๑๐ มาตรา เขาจะทำได้ลงคอไหม

สนช. ๖๓ เป็นพิเศษ

นิกานต์ ๕๑/๓

ถ้าเขาทำได้ ให้เขาทำไปนะครับ ส่วนผมก็จะคอยค้ำรัฐบาลหน้าด้วยถ้าจะทำอย่างนี้
ส่วนรัฐบาลนี้ผมค้ำแน่นอนครับ ขอบพระคุณครับ

- ๕๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณ โสภณครับ
นาย โสภณ สุภาพงษ์ : เรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ ผม โสภณ
สุภาพงษ์ ขอบคุณที่ให้ผมมีโอกาสได้พูด ผมตั้งใจที่จะพูดสั้น ๆ แล้วพูดในเรื่องรูปธรรม
แล้วก็คิดว่าจะไม่ซ้ำกับทุกท่านที่ได้ออกความเห็นมาแล้ว ผมเรียนด้วยว่าผมคิดว่า
กฎหมายฉบับนี้มาจากความตั้งใจดีของคน แล้วผมก็คิดว่าทุกคนในสภาที่รู้ปัญหา
วิกฤติของบ้านเมือง ปัญหาเหลืออยู่ที่ว่าวิธีคิดด้วยความตั้งใจดีเพื่อจะแก้ปัญหานั้น
เรารอบคอบพอหรือยัง แล้วแทนที่เราอาจจะแก้ปัญหานั้นเราจะกลายเป็นสร้างปัญหา
มากขึ้นหรือไม่ เราถึงต้องการความรอบคอบสิ่งนั้น ในกฎหมายฉบับนี้ในประการแรกนี้
ผมอยากจะเรียนว่า ในมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ เป็นมาตราที่น่าห่วงใยที่สุด เพราะว่า
กฎหมายฉบับนี้ได้มีการให้อำนาจที่ลงไปถึงพื้นที่ที่จะกระทำการต่าง ๆ และในมาตรา ๒๑
นี้ได้พูดว่าการกระทำตามหมวดนี้ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายด้วยวิธีปฏิบัติราชการ
ทางปกครอง และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและพิจารณาคดีปกครอง
อันนี้ก็จะเห็นได้ว่าประชาชนก็จะหมดที่พึ่ง ในมาตรา ๒๒ ได้บอกว่า พนักงานเจ้าหน้าที่
ไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย ถ้าได้กระทำตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
แน่นอนครับมีคนคิดจำนวนมาก เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติ ทหาร ๕๐,๐๐๐ คน ข้าราชการเป็นแสน
แต่เจ้าหน้าที่ที่ไม่ดีเราก็ต้องยอมรับว่ามี ถ้าเกิดผิดพลาดสิ่งที่เราตั้งใจจะดีก็เสียหาย
ได้มีประเด็นที่พูดถึงเรื่องว่า เรามีกฎหมายแต่ก็ปรากฏว่ามีแฮกเกอร์ เข้ามาแฮก
กระทรวงไอซีที (ICT) เข้ามาแฮกที่รัฐบาล เราอย่าไปใช้ป้องกัน กระทบอยากจะเรียนว่า
แฮกเกอร์กำลังจะมาใช้กฎหมายนี้ในข้างหน้าที่ได้ เราก็ต้องระวังนะครับ ครับผมคิดว่า
กฎหมายฉบับนี้ถ้าตัดมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ ออกแล้วให้ กอ.รมน. นี้ได้รับมอบอำนาจ
เป็นครั้งคราวตาม พ.ร.บ. สถานการณ์ฉุกเฉินน่าจะเหมาะสมกว่า เพราะฉะนั้น โดยสรุป
ในประเด็นแรกผมอยากจะเรียนว่า ถ้ารัฐบาลจะถอนกฎหมายนี้แล้วไปดูมาตรา ๒๑
มาตรา ๒๒ เสียให้ดี มาตราอื่นผมคิดว่าผมรับได้ อยากให้ กอ.รมน. แข็งแรง แต่อยากจะ
ให้เป็นประโยชน์จริง ๆ นะครับ เพราะเราได้รับพระราชทานเรื่องการเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา

ความเสียหายเกิดจากการไปพัฒนาโดยไม่เข้าใจไม่เข้าถึง ความเสียหายเกิดจากการ
สนช. ๖๓ เป็นพิเศษ รุจิรา ๕๒/๒

ไม่เข้าใจความจริงแล้วไม่เข้าถึงความถึงความจริงแท้ของที่นั่น ๆ ในเรื่องต่าง ๆ
เป็นปัญหามาก แล้วเกิดความเสียหายต่อความมั่นคง กฎหมายนี้มีโอกาสจะสร้าง
ความเสียหายต่อความมั่นคงทีเดียวถ้าไม่รอบคอบพอนะครับ

- ๕๓/๑

ที่นี้ในประเด็นที่ ๒ ที่ผมอยากจะพูดว่า เป็นรูปธรรมเลยนี้ ผมอยากจะพูดถึง ปัญหาภาคใต้ อยากจะหยิบปัญหานี้มาอย่างรูปธรรมเลย เพราะว่าผมเองก็อยู่ใน กอศ. ก็เป็นเวลาปีกว่า เกือบ ๒ ปี แต่จริง ๆ แล้วผมก็อยู่ในภาคใต้ใช้เวลา ๑ ใน ๓ ในช่วง ๔ ปีที่แล้ว ในหมู่บ้านในสวนในภาคใต้ได้รับความยากลำบากของชาวบ้าน ของทหารที่นั่น เห็นใจ นะครับ แต่เราต้องรับรู้ว่ามีรัฐบาลที่แล้วได้ใช้อำนาจอย่างไม่มีขอบเขตกับเรื่องปัญหาภาคใต้ ไม่ได้ใช้เรื่องความจริง พบว่าปัญหาภาคใต้รุนแรงขึ้น โจรแฉ่งรุนแรงขึ้น การกระทำแทนที่จะ ไปปราบ โจรกลับไปช่วยโจรให้แฉ่งรุนแรงขึ้นด้วยซ้ำไป เพราะไม่รู้ความจริง และเมื่อไม่รู้ ความจริงแทนที่จะหาเครื่องมือที่จะหาความจริง กลับไปหาเครื่องมือที่เพิ่มอำนาจ ยิ่งทำให้ ห่างจากความจริงไปเรื่อย ๆ รัฐบาลที่แล้วก็ได้ใช้กฎหมายการศึกษา ได้ใช้กฎหมายสถานการณ์ ฉุกเฉินแต่การอุ้มฆ่าทรมานก็เป็นจุดเริ่มต้นของการที่เร่ง แล้วเป็นจุดเริ่มต้นที่การไปส่งเสริม ให้กระบวนการของโจรแฉ่งรุนแรงขึ้น เพราะความไม่รู้ ผมรู้สึกชื่นชมนะครับกับกองทัพและ ทหารในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมาทิศทางถูกต้องครับ อาจจะมีการกระทำพลาดบ้าง แต่ความตั้งใจ และทิศทางถูกต้อง แต่ความจริงในพื้นที่ก็ยังเรียกว่าห่างไกลนะครับ เรายังไม่มีความหวัง ที่จะเห็นอะไรในเร็ว ๆ นี้เลย แล้วผมก็ยืนยันไม่ต่ำกว่า ๑๐ ปีหรือครับ แต่ถ้าเราไม่เริ่มต้น อย่างถูกต้องเราจะไม่มีวันได้เห็นอีกเลยด้วยซ้ำไป ผมอยากจะบอกว่า องค์กรหรือจะเรียก กระบวนการอาร์เคเค (RKK) คือวิธีการรบที่เกิดขึ้นในภาคใต้นี้ ไม่มีอะไรที่ต่อเชื่อมแท้จริง กับกระบวนการเดิมครับ อันนี้เป็นที่รู้กัน ไม่ว่าจะเอ็นพีพี บีไอทีพี บีอาร์เอ็น โคออร์ดิเนต กองเกรส พลูโล นิวพลูโล เบอร์ซาตู หรือแม้แต่จีเอ็มไอพีอะไรก็ตาม ไม่ต่อเนื่องครับ ไม่ใช่เป็นกระบวนการต่อเนื่อง กระบวนการนี้เป็นกระบวนการเยาวชนด้วยความคิดใหม่ เป็นรุ่นใหม่ เพราะว่าปรากฏการณ์ของการฆ่าตัดหัวด้วยมีดสั้น การฆ่าคนบริสุทธิ์ การฆ่ามุสลิมด้วยกัน เพิ่งเริ่มปรากฏในช่วง ๓ ปีนี้ นะครับ ไม่ใช่รูปแบบของกระบวนการ เดิม เหตุการณ์ในภาคใต้ไทยมุสลิมตายมากกว่าไทยพุทธนะครับ แล้วก็การฆ่าคนบริสุทธิ์ ก็ทำอย่างไม่นับนับยัง เรียกได้ว่าเป็นโจรที่โหดร้ายทีเดียว แต่ถ้าเราไม่เข้าใจเราจะแก้ ปัญหาผิดนะครับ ผมจะลงไปถึงว่าความจริงในเรื่องนี้เป็นอย่างไร แล้วก็กฎหมายนี้จะช่วย หรือจะทำให้เกิดความอ่อนแอ อยากจะยกูปธรรมนี้เลยนะครับ

ในประเด็นที่ ๓ ก็คือว่า โจรในภาคใต้ยึดเยาเวาชนเป็นยุทธศาสตร์ อันนี้ชัดเจน ยึดมานานแล้วด้วยครับ แล้วเริ่มเกิดผล ยึดเยาเวาชนเป็นยุทธศาสตร์ครับ แล้วเขายึดอะไรครับ การชนะ ชัดเจนครับ ผมคุยกับเยาเวาชนที่นั่น คุยกับหลายคนที่นั่น อยู่กับที่นั่น เขาไม่ได้วัด การชนะด้วยว่าใครตายมากกว่ากัน อันนี้ชัดเจน ไม่ได้วัดการชนะว่าใครมีพื้นที่มากกว่ากัน วัดการชนะว่าได้ทำให้ชาวบ้านมุสลิมในพื้นที่เกลียดชังรัฐไทยได้มากขึ้นไหม เกลียดชังมากขึ้นไหมต่อรัฐไทย ถ้าทุกการกระทำที่ทำให้เกลียดชังมากขึ้น ชนะ -----

- ๕๔/๑

ทำให้คน ๖๓ จังหวัด เกือบครึ่งคน ๓ จังหวัดมากขึ้นได้ไหม ถ้ามากขึ้นชนะ วัดที่
ความเกลียดชังในจิตใจจะครบ และความหวังสำคัญคือ จะทำอะไรให้สามารถต่อกับ
องค์การก่อการร้ายนอกประเทศได้ เพราะในขณะนี้ยังไม่มีหลักฐานอะไรเลยที่บ่งบอกว่า
องค์การก่อการร้ายในประเทศ ต่างประเทศเข้ามาเกี่ยวข้องกับนะครับ แต่นั่นเป็นความหวังที่เขา
อยากจะทำเรื่อง อยากให้เกิดการกระทำซึ่งทำให้สามารถเกี่ยวข้อง เราต้องระวังอันนั้น
ตอนนี้ถามว่าเยาวชนในภาคใต้ส่วนใหญ่กำลังคิดอะไร และทำไมบางส่วนถึงเข้าไป
ในกระบวนการและเป็นความหวังสูงสุดของกระบวนการ ผมลงไปที่นี่ผมอยากจะพูดว่า
นี่คือประเด็นที่ ๔ เยาวชนในภาคใต้โดยเฉพาะผู้ที่มีการศึกษาดีหรือเรียนมาจาก
ตะวันออกกลางถือหนังสือ ไซอิศกูศูสมายส โคนเดินอ่านนะครับ ผมอยากจะเรียนว่า
โจรในภาคใต้ยึดถือหรือลอกแบบวิถีคิดจากมุสลิมบราเทอร์ฮูด (Muslim brother hood)
แต่มีประสบการณ์และการปฏิบัติจากการได้ไปร่วมรบและร่วมตายในอัฟกานิสถาน
เมื่อ ๒๕ ปีก่อน ได้ไปปฏิบัติกับนักรบจากทั่วโลกที่นั่นเหมือนกับว่ามีเอ็กซ์พลีซิท (Explicit)
จากตะวันออกกลาง แต่มีทาชิต (Tacit) มาจากการเข้าไปร่วมรบในอัฟกานิสถานเมื่อ ๒๐ ปี
ถึง ๒๕ ปีก่อนที่เข้าไปร่วมก่อการร้ายเพื่อล้มรัฐบาลที่นิยมโซเวียตและจับไล่ทหารโซเวียต
ออกจากอัฟกานิสถานและชนะด้วย วิธีการที่เขาใช้เท่าที่ผมดูมี ๒๔ วิธี ได้ใช้แล้ว
ในประเทศไทย ๒๑ วิธี เหลือ ๓ วิธีที่ยังไม่ได้ทำ ผมอยากจะพูดไว้วันนี้ครับ ยังเหลือ
การระเบิดโรงภาพยนตร์ โรงไฟฟ้า และยิงสายการบินในประเทศยังไม่ได้ทำ อีก ๒๑ วิธี
ทำหมดแล้วครับ เขายังคิดอย่างไรในมุสลิมบราเทอร์ฮูด ถ้าเข้าใจวิถีคิดเขาเครื่องมือที่เราใช้นี้
เราจะใช้ได้ถูกต้องนะครับ ทุกท่านทราบดีครับมุสลิมบราเทอร์ฮูดเป็นกระบวนการ
ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อ ค.ศ. ๑๙๒๘ คือประมาณ ๘๐ ปีที่แล้วในตะวันออกกลางของเยาวชนมุสลิม
เป็นกระบวนการที่ต่อสู้กับมหาอำนาจที่เข้าไปล่าอาณานิคมและฆ่าฟันคนอาหรับ
ในตะวันออกกลางและครอบครองคลองซูเอซ กระบวนการมุสลิมบราเทอร์ฮูดนี้ตั้งโดย
คนชื่อบันนาเป็นครูโรงเรียน กลางวันสอนเด็ก กลางคืนสอนพ่อแม่เด็ก อายุ ๒๑ ปี
มุสลิมบราเทอร์ฮูดวันนี้มี ส.ส. ในสภาอีก ๘๐ คน เป็นรัฐบาลฮามาซด้วย มีสมาชิก

อยู่ ๔๕ ประเทศทั่วโลก รวมทั้งในอเมริกาด้วย รวมทั้งในมาเลเซีย อินโดนีเซียและ
ฟิลิปปินส์ กระบวนการมุสลิมบราเทอร์ฮูดไม่ใช่กระบวนการก่อการร้ายนะครับ
สนช. ๖๓ เป็นพิเศษ

วรนุช ๕๔/๒

เป็นกระบวนการต่อสู้กับผู้ร้ายที่เข้าไปยึดครองดินแดนเขา เป็นกระบวนการซึ่งอยู่ในหัวใจ
ของเยาวชนมากกว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ของมุสลิมทั่วโลกครับ รวมทั้งภาคใต้ประเทศไทยด้วย
กระบวนการนี้มีปณิธาน ๕ ประการนะครับ ๑. อัลเลาะห์เป็นวัตถุประสงค์ ๒. อัลกุรอาน
เป็นธรรมนูญสูงสุด ๓. พระนาบีเป็นผู้ผู้นำ ๔. จิฮาดเป็นหนทางของเรา และ ๕. ความตาย
ในหนทางพระเจ้าเป็นความปรารถนาสูงสุดของเรา ความปรารถนาสูงสุดคือความตาย
นายบันนาถูกรัฐบาลฆ่าตาย แต่ปรากฏว่ามีนายไซอิศกูตูลจากนอร์ธโคโลราโด
กลับมาแล้วถูกจับเขียนหนังสือชื่อมายส โตน เลยถูกรัฐบาลจับไปแขวนคอเมื่อ ๕๐ ปีที่แล้ว
อยู่ในหัวใจของมุสลิมทั่วโลก -----

- ๕๕/๑

ประเด็นตรงนี้ที่ผมคิดว่าอยากจะพูดประเด็นสักหนึ่ง ผมคงใช้เวลาอีกสัก ๕ นาทีเท่านั้น
แหละครับ นายไซฮิส กูตุส ไม่ได้บอกแต่ว่าเป้าหมายคือความตายเป็นความปรารถนาสูงสุด
ของมุสลิม นายไซฮิส กูตุส บอกว่าทรมุสลิม (True Muslim) มุสลิมที่แท้จริงนั้นจะต้อง
เตรียมตัวถึงความตายด้วยความยากจน ความสับสน ความทุกข์ทรมาน การเสียดสี
และได้ตายอย่างเจ็บปวดในน้ำมือของศัตรู กฎหมายของอเมริกา อำนาจของอเมริกา
ที่จะทำลายเขากลายเป็นรางวัลของเยาวชนมุสลิมที่กำลังรออยู่นะครับ เซลล์ (Cell) ที่ต่อสู้
กับมหาอำนาจขณะนี้ถึงขยายตัวอย่างไม่มีวันสิ้นสุด เพราะอำนาจที่มหาอำนาจกำลังจะใช้
ทำร้ายเขานั้นเป็นรางวัลครับ ยุทธศาสตร์ของเขาได้เปลี่ยนไปสู่สิ่งนั้น นายไซฮิส กูตุส
ได้บอกว่ามุสลิมจะต้องนอบน้อมและบูชาต่อพระเจ้า การบูชาต่อประธานาธิบดี รัฐธรรมนูญ
เจ้าหน้าที่รัฐ เจ้าหน้าที่สภาไม่ใช่ศาสนา การยึดถือเป็นอย่างนั้นครับ ปัญหาก็คือว่าเยาวชน
ในภาคใต้ตลอด ๓๐ - ๔๐ ปี ไปเรียนในตะวันออกกลาง ความคิดนี้เต็มตะวันออกกลาง
แต่เป็นคนละประเด็นกับประเทศไทย เขากำลังสู้กับคนที่ไปครอบครองดินแดน ไปรุกราน
แต่อยู่ในกลางความคิดนั้นครับ นักศึกษาหรือเยาวชนที่อยู่ในตะวันออกกลางขณะนี้
๕,๐๐๐ คน ต่อปี จบปีละ ๑,๐๐๐ คน เป็นอย่างนี้มา ๒๐ ปี กลับมาสอนที่ปอเนาะ ตาดิกา
แต่เป็นกระบวนการที่ต่อสู้เพื่อความตาย และหนทางที่จะไปสู่ความตายด้วย มันอยู่ในใจ
ครับ แต่เมื่อ ๒๕ ปีก่อนโซเวียตเข้าไปรุกรอกัฟกานิสถาน เป็นที่รู้จักกันนะครับอเมริกัน
หลอกให้เข้าไปอาจารย์ของนายบิน ลาเดน ชื่ออัซซามอยู่ที่มหาวิทยาลัยคิงอับดุลลาอาซิส
ก็ไปที่อัฟกานิสถานบอกมุสลิมผู้ใดต้องการจะมาตายเพื่อศาสนาให้มาที่นี่ ก็ปรากฏว่ามากัน
๓๕,๐๐๐ คน จาก ๔๑ ประเทศ เขาไปร่วมรบกับมูจาฮิดีน ๒ แสนคนในอัฟกานิสถาน
มีนักรบจากประเทศไทยไปด้วยครับ นายฟาตะ นายฮาฟิส ไปด้วย นายนอร์ สาลี
นายนัสแซะ ซานิน ก็เป็นนักรบจากประเทศไทยไป ที่ไปเจอกับที่เรียกว่าจิชัยญ์เน็ตเวิร์ค
อินเตอร์เนชันแนล (Jihad Network International) ทั่วโลกจากที่นั่นเป็นเพื่อนกัน อันนี้
แหละครับที่ต่อกลับมาถึงภาคใต้ของประเทศไทย ไปปฏิบัติที่นั่นครับ รบกันอยู่เกือบ ๑๐ ปี
ชนะด้วย แล้วก็กลับมา ผู้ที่กลับมานี้ก็กลับมาอยู่ในกระบวนการที่เรียกว่าเจไอ (JI)
กระบวนการที่เรียกว่าอาบูซายาฟ เรียกว่าโมโล เอ็มไอแอลเอ็ม (MILM) ที่อยู่ในฟิลิปปินส์
อาบูซายาฟฆ่าตัดคอครับ เรียกค่าไถ่ เจไอไม่ได้ทำนะครับ เราจะพบว่ากระบวนการเหล่านี้

เป็นการฝึกฝนโดยการเรียนจากตะวันออกกลางและปฏิบัติแท้จริงในออฟฟิศสถานพร้อมกับ
เยาวชนภาคใต้ของประเทศไทย เขาเป็นเพื่อนกัน เราจะเห็นว่าเยาวชนกำลังอยู่ตรงไหน
เยาวชนเป็นยุทธศาสตร์สำคัญ การเข้าใจความจริง การถูกดึงเข้าไปสู่อารมณ์ที่ขมขื่น คับแค้น
เป็นปัญหาใหญ่ ผมจะสรุปใน ๓ – ๔ นาทีนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรุณาสรุปให้เข้าประเด็น
ของกฎหมายครับ

นายโสภณ สุภาพงษ์ : ๒ ประเด็นครับ เยาวชนในภาคใต้เป็นยุทธศาสตร์
เราจะพบว่าการศึกษาที่เข้าสู่เยาวชน การให้ความจริง ศาสนาที่บริสุทธิ์ที่ได้บอกว่า
สิ่งที่ทำนั้นไม่ใช่จัญญ์ ไม่ใช่ซาฮิต เป็นอาชญากรรมและโจร การเข้าถึงสิ่งนี้ต่างหาก
ที่จะแก้ปัญหภาคใต้ เพราะว่ายิ่งทำให้เกิดความเกลียดชังเท่าไรเขาก็ยิ่งชนะและสามารถ
จะต่อกับองค์การก่อการร้ายนอกประเทศได้ -----

มีผู้นำพูล(PULO) ที่พูดในต่างประเทศที่สวีเดนบอกด้วยความน้อยใจว่า บินลาเคนไม่เคยพูดเรื่องภาคใต้ประเทศไทย เพราะเราไม่ได้เข้าเงื่อนไขนั้น เราไม่ใช่สงครามศาสนา แต่ภาคใต้ประเทศไทยพยายามจุดด้วยเรื่องของเชื้อชาติมาตุภูมิ แล้วจุดไม่ติด ก็ใช้ประเด็นศาสนา ซึ่งเป็นประเด็นสุดท้าย แต่อ้างเรื่องอื่น ๆ ตามเข้ามา แต่ที่แน่นอนก็มาจากการใช้อำนาจที่เกินขอบเขตของบางคน แล้วก็ทำให้เจ้าหน้าที่ที่บริสุทธิ์ต้องรับเคราะห์ นำเอกสารเจ้าหน้าที่ในภาคใต้ต้องมารับเคราะห์กับเรื่องเก่า ๆ เพราะฉะนั้น ถ้ามีอำนาจที่ไม่มีขอบเขต โจรจะชอบและเขาจะใช้มันแทนครับ แล้วก็บอกว่าเจ้าหน้าที่ทำเยาวชนเหล่านี้จะเข้าไปสู่กระบวนการหมด ผมว่าตรงนี้ต้องระมัดระวัง ผมจะยกตัวอย่างอันหนึ่งที่ย้าย ๆ ตัวอย่างอย่างเช่น คำว่า อาบูชாயาฟ กระบวนการนี้ตั้งชื่อ อาบูชாயาฟที่จริงแล้วเขาประทับใจในราชูชாயาฟ ซึ่งเป็นประธานมูลนิธิดินในอัฟกานิสถาน เยาวชนภาคใต้ก็เป็นอย่างนั้นครับ อยากจะต่อเหลือเกิน เพราะฉะนั้นปัญหาในภาคใต้ บอกเราว่าการหาความจริงสำคัญกว่าการใช้อำนาจ ซึ่งรัฐบาลนี้ก็มาถูกครับว่า ยุติธรรมเป็นต้นทางของปัญหาทำให้คนมาเชื่อกฎหมาย ผมยังอยากจะให้กำลังใจแม่ทัพภาค ๔ กระบวนการที่ทำที่สุราษฎร์ฯ ท่านตั้งใจ ไม่ว่าจะผิดจะพลาดอะไร แต่เราใช้กฎหมายกันทั้งหมด แล้วเขาก็รู้สึกว่าเขาฟังกฎหมายได้ ไม่ว่าจะชอบหรือไม่ชอบ กระบวนการนี้ต่างหากที่ถูกต้อง แต่กระบวนการซึ่งทำให้ไม่ใช้กฎหมายนั้นแหละจะทำให้พลาดพลั้ง ผมจึงคิดว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้มีส่วนที่ดีที่ทำให้ กอ.รมน. แข็งแรง แต่อย่าให้เลยกฎหมายครับ เพราะจะเป็นจุดอันตรายจะเข้าทางโจรภาคใต้ที่เดียวผมยืนยัน เยาวชนที่นั่นเรียกผมว่าลุง ลุงโสภณ ผมไม่ได้แสวงหาแล้ว ผมไม่ได้เรียนรู้ ผมกำลังต่อสู้ เยาวชนกำลังอยู่บนนี้ ผมคิดว่าถ้าไม่มีมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ กฎหมายนี้จะรอบคอบมากทีเดียว แล้วใช้อำนาจตาม พ.ร.บ. อันเป็นครั้งคราวก็ได้ แล้วเราก็จะรอบคอบในการแก้ปัญหภาคใต้ได้ถึงแม้จะใช้เวลายาวนานเท่าไร เราก็ต้องเอาเยาวชนเหล่านี้กลับมาให้ได้ด้วยกระบวนการยุติธรรมและความเที่ยงธรรม ขอบพระคุณครับที่ให้เวลาผม ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล

กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญ พลอากาศเอก วีรวิท

พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอเสนอประเด็นในเรื่องของหลักการและเหตุผลของร่าง พ.ร.บ. การรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร ซึ่งผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกฯ หลายท่านได้อภิปรายในสาระ แต่คงไม่ได้มองในเรื่องของหลักการและเหตุผล สิ่งที่น่าจะดูก็คือว่า เหตุผลในเรื่องของปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายมีความรุนแรงรวดเร็วจนขยายตัวออกเป็นผลกระทบในวงกว้างและมีความสลับซับซ้อน ท่านประธานฯ ครับ ผมได้เรียนให้ที่ประชุมแห่งนี้ทราบไปแล้วเมื่อวันที่แล้วจากผลการรายงานของคณะกรรมการการปกครองเกี่ยวกับการแก้ปัญหาคกรปกครองในเขตชายแดน ซึ่งมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับแนวคิดตรงนี้เป็นเอกสารเล่มสีเลือดหมู แต่เมื่อสัปดาห์ที่แล้วมีหลายท่านมีสมาชิกฯ อยู่ในจำนวนจำกัด เพราะฉะนั้นอาจจะไม่เข้าใจแล้วก็มองภาพที่เกิดขึ้น สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า ขณะนี้ประเทศไทยเรากำลังเจอในลักษณะใด มีเพื่อนสมาชิกฯ ได้อภิปรายก่อนหน้าผมได้พูดถึงประเด็นปัญหานี้ แต่ยังไม่ได้อธิบายถึงสาเหตุที่แท้จริงที่เกิดขึ้น ถ้าเรามองดูการต่อสู้ของมนุษย์เราที่เรียกว่าสงครามนั้น ในยุคแรกเราคงจะมองถึงสงครามการต่อสู้ด้วยกำลังคน อย่างเช่น สงครามในยุโรปหรือในจีน ในสมัยก่อนที่ใช้กำลังคนเข้าสู้กัน อันนั้นเป็นสงครามในยุคที่ ๑ ในช่วงต่อมามนุษย์ได้พัฒนาอาวุธหลักก็คืออาวุธปืนในการที่จะยิงและก็เข้ามาสู่ยุคที่ ๒ ในการที่มีหน้าแถวแนวปืนและใช้อำนาจการยิงเข้ามาทำห้ำหั่นกัน ความชัดเจนของเส้นทางในการที่จะปะทะกันก็มีมาก พอต่อมาเทคโนโลยีและการเคลื่อนย้ายกำลังคนได้มีมากขึ้น เครื่องบินและอาวุธนำวิถีได้มีผลขึ้นมา ก็เข้ามาสู่ยุคที่ ๓ ยุคที่ ๓ ก็เป็นการใช้ไลน์แอนด์แบตเทิล (Line and battle) คือแนวการรบที่ชัดเจนแล้วก็มีอำนาจการยิงที่ร้ายแรง โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาทำให้ยาวขึ้น แต่สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกฯ ว่า หลักจากที่ยุติสงครามในยุคที่ ๓ แล้วนักยุทธศาสตร์ความมั่นคงได้เริ่มมองสิ่งปรากฏการณ์ใหม่ที่เกิดขึ้น ซึ่งตั้งแต่ทศวรรษ ๑๙๘๐ ในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงในสงครามอิสลามในประเทศอิหร่าน ซึ่งลักษณะการเปลี่ยนแปลงอันนี้นักประวัติศาสตร์หรือนักรัฐศาสตร์ไม่สามารถจะอธิบาย

สนช. ๖๓ เป็นพิเศษ

พินิตา ๕๖/๓

ปรากฏการณ์นี้ได้ ก็มีนักรัฐศาสตร์กลุ่มหนึ่งที่ท่านพยายามอธิบายเหตุการณ์นี้ด้วยแนวคิด
ที่เรียกว่า ทฤษฎีภูเขาน้ำแข็งหรือไอซ์เบิร์กทฤษฎี (Ice berg theory) -----

- ๕๓/๑

สนช. ๖๓ เป็นพิเศษ

ทฤษฎีอันนี้พยายามจะอธิบายว่าคนในสังคมยุคใหม่นั้นเป็นการอยู่กันในขณะที่คล้ายกับ
ภูเขาน้ำแข็งที่มีความสวยงามในระดับบน แต่สิ่งที่เราเห็นในเชิงประจักษ์นั้นจะมีเพียงแค่
๓๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น แต่ส่วนที่อยู่ข้างใต้คืออีก ๗๐ เปอร์เซ็นต์นั้นคือความที่ไม่สวยงาม
และการที่ไม่เห็น แต่สิ่งอันนี้แหละคือสิ่งที่ทำให้เกิดปัญหาในโลกในสังคมใหม่
นักรัฐศาสตร์ได้พยายามอธิบายว่า สิ่งอันนี้เกิดจากรื่องความเชื่อ ค่านิยม ทักษะคติที่
แตกต่างกัน สิ่งอันนี้แหละครับคือทำให้เกิดปัญหาความวุ่นวายในโลกจนกระทั่งถึงวันนี้
และนำเข้ามาสู่ในสังคมในยุคที่ ๔ ที่เรียกว่า สงครามอสมมาตรหรือออโตเมติกวอร์
(Automatic war) เป็นสงครามที่มีคนที่มพลังมากกว่าแล้วพยายามที่จะมีการกระทำ
ที่ทำให้เกิดกลุ่มคนที่มีอำนาจต่ำกว่า คนที่มีอำนาจต่ำกว่าไม่มีทางสู้ด้วยกำลังปกติก็จะใช้
วิธีการในลักษณะต่าง ๆ ที่เราเห็นกัน จะเป็นเรื่องของการประท้วง การดำเนินการในลักษณะ
ที่คนไม่มีทางสู้มาทำ และมีความรุนแรงมากขึ้นจนกระทั่งถึงเรื่องการก่อการร้าย แล้วก็เรื่อง
ของการใช้ระเบิดพลีชีพ และจนกระทั่งเกิดการกระทำต่าง ๆ ลักษณะสงครามในยุคที่ ๔ นั้น
เป็นสงครามของอารมณ์และความรู้สึกซึ่งยากที่จะอธิบายได้ บางอย่างนั้นเรามองดูว่า
บุคคลกลุ่มนี้ไม่น่าจะคิดอย่างนี้แต่เขาก็คิด ลักษณะของภัยในสงครามยุคที่ ๔ นั้น
จะมีลักษณะอะไรบ้าง ผมขออนุญาตใช้เวลาอธิบายให้ฟังนิดหนึ่งว่า ลักษณะแรกจะเป็น
ภัยคุกคามที่ไม่มีมิติที่แน่นอน ไม่ทราบว่าจะเกิดเมื่อไร และไม่ทราบว่าจะความรุนแรง
จะเกิดที่ใด แต่สิ่งที่จะทำคือว่าผู้ที่มีศักยภาพด้อยกว่า มีศักดิ์สงครามต่ำกว่าเขาก็จะ
พยายามทำลายจุดอ่อนของคนที่มีอำนาจสูงกว่า ซึ่งอำนาจสูงกว่านั้นบางครั้งก็อธิบายได้
ตามที่เพื่อนสมาชิกฯ ได้อธิบายว่า สิ่งนี้คืออำนาจรัฐก็มีส่วนหนึ่งเหมือนกันที่จะทำให้เกิด
ปัญหาความไม่เป็นธรรมและการตอบโต้ก็ออกมาจากในลักษณะที่มาสู่จุดอ่อนของเรา
ลักษณะที่ ๒ เขาเห็นว่า ผู้ที่มีศักยภาพสูงนั้นมีความพร้อมที่จะทำลายเขาทำได้ในทุกขณะ
เพราะฉะนั้นบุคคลที่ด้อยกว่าก็จะพยายามทำในสิ่งที่เป็นจุดอ่อนหรือทำให้ไม่รู้ตัว
ลักษณะที่ ๓ คือพยายามสร้างสถานการณ์ที่มีจุดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นพร้อม ๆ กันหลายจุด
สิ่งอันนี้เพื่อให้ฝ่ายที่มีศักยภาพสูงนั้นแต่ขาดการเตรียมการไม่สามารถที่จะแก้ไข
ปัญหาบริหารจัดการสถานการณ์ได้ทัน ถ้าถามว่าสิ่งนี้เคยเกิดขึ้นในประเทศไทยไหม
ผมเชื่อว่าใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ตลอด ๔ ปีเศษที่ผ่านมาอันคงจะเป็นภาพที่ชัดเจน
สนช. ๖๓ เป็นพิเศษ

ในลักษณะที่ผมได้นำเสนอว่า ๓ รูปแบบของสงครามในยุคที่ ๔ แต่ถ้าถามว่าในกรุงเทพฯ เคยมีไหม ก็คงจะบอกได้ว่าเมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ เราเกิดระเบิดขึ้นเป็นการชิมलग ๑๐ จุด และจนกระทั่งบัดนี้เวลาล่วงเลยมา ๑ ปี เรายังไม่สามารถจะพิสูจน์ทราบได้ว่า สิ่งนี้คืออะไร และสิ่งนี้จะแก้ไขอย่างไร สิ่งที่เราเกิดอีกลักษณะหนึ่งก็คือความกดดันจาก บุคคลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ในกรุงเทพฯ ที่ค่อนข้างจะเป็นปรากฏการณ์ที่เราไม่ค่อยได้เห็น ในประเทศไทยมากนัก คือเหตุการณ์เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ที่มีกลุ่มคน พยายามแสดงพลังแล้วดำเนินการจนกระทั่งไปที่บ้านสี่เสาเทเวศร์ พวกเราคงทราบดีว่า สิ่งอันนั้นคือสิ่งที่เกิดด้วยอารมณ์ ความรู้สึก และยากที่จะควบคุม ยากที่จะคิดว่าเหตุการณ์ จะเกิดขึ้น -----

- ๕๘/๑

ปัญหาที่เป็นคำถามอยู่จนถึงปัจจุบันก็คือการแก้ปัญหาของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อสถานการณ์ที่มีความหลากหลายในมิติในยุคที่ ๔ นั้น เราจะเตรียมการอย่างไร สิ่งนี้ก็จะต้องมี การปรับบทบาททางทหาร ซึ่งแต่เดิมนั้นเป็นสงครามในยุคที่ ๓ ที่เป็นแนวรบที่ชัดเจน แล้วใช้อำนาจมายิงเข้ามาข่มขู่กันมาสู่แนวคิดหนึ่งในพระราชบัญญัติของการจัดระเบียบ ส่วนราชการของกระทรวงกลาโหมก็มี คือภารกิจการปฏิบัติทางทหารที่ไม่ใช่สงคราม หรือมิลิทารีโอเพอเรชั่นอาเธอร์แซนอว์ (Military operation other than war) ซึ่งอันนี้ก็จะอยู่ในร่างที่พิจารณา ก็จะมีการปรับกระบวนการในการทำงานของทหารเพื่อต่อสู้กับภัยคุกคาม ในรูปแบบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น สิ่งนี้ล่ะครับ คือสิ่งที่ผมจะกราบเรียนว่าพวกเรามองมิติของ ความมั่นคงในรูปแบบใหม่นั้นเป็นอย่างไร คือมีความหลากหลาย มีเกิดขึ้นได้หลายแห่ง แล้วการกระทำนั้นเป็นสิ่งที่เกิดจากความเชื่อ ทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกที่ยากที่จะควบคุม เราไม่สามารถจะอธิบายได้ว่าทำไมเขาคิดอย่างนั้น ทำไมเขาทำอย่างนั้น แล้วก็โชคดีที่เมื่อ วันที่ ๒๒ กรกฎาคมนั้น ผู้ก่อการได้ถอดใจหรืออ่อนใจเสียก่อน แล้วก็เลยทำให้สถานการณ์ของเราไม่รุนแรงมากจนถึงขนาดนั้น ทีนี้นำมาสู่ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ จะแก้ปัญหาก็ได้ กราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกฯ ได้หรือไม่ เพื่อนสมาชิกฯ หลายท่านได้ กล่าวว่าคุณลักษณะ พ.ร.บ. ฉบับนี้ เหมือนกับเช็กเปล่า ถูกต้องครับ ลักษณะที่ร่างมานั้น ผมอ่านแล้วผมก็มีความรู้สึกว่าคุณลักษณะ ๆ อย่างนั้น เพราะว่าจะกำหนดเหตุการณ์ที่ค่อนข้าง ยืดหยุ่นตัว เพราะเราไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในแต่ละสถานการณ์ แต่สิ่งที่กำกับแนวทาง ในการดำเนินงานอันนั้น คือทุกขั้นตอนในการดำเนินงานจะต้องมีมติ ครม. เป็นตัวหลัก ในการกระทำ ไม่ได้หมายความว่า กอ.รมน. หรือหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบนั้นจะเป็น คนที่ทำอะไรได้ตามอำเภอใจหรือละเมิดสิทธิมนุษยชนตามที่พวกเราได้ว่า เพราะว่าถ้าเมื่อ ดูแล้วตั้งแต่มาตรา ๕ ที่เราได้มีขึ้นก็คือว่าวิธีในวรรคสอง จะบอกตรงกลางวรรคว่าโดยมี วิธีการปฏิบัติราชการ การบริหารงานการจัดโครงสร้าง การแบ่งส่วนราชการ อำนาจหน้าที่ ของส่วนราชการตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด อันนี้หมายถึงว่าการออกแบบวิธีการทำงาน และโครงสร้างและการดำเนินการต่าง ๆ นั้น ก็จะดำเนินการในลักษณะที่เป็นรูปแบบ ที่ออกแบบโดยเฉพาะในแต่ละสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ในขณะที่เดียวกันถ้าเพื่อนท่านประธานฯ กรุณาพลิกไปดูในเรื่องของในมาตรา ๖ ใน (๒) ก็ได้มีการพูดว่าเมื่อคณะรัฐมนตรีได้

มอบหมายแล้ว ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่จะต้องเสนอแผนและแนวทางการปฏิบัติงานต่อ คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบอีกครั้งหนึ่ง อันนี้หมายความว่าอย่างไรรับ หมายความว่าแผนตรงนี้คงไม่ใช่แผนอย่างที่เราเห็น ๆ กัน แต่ในภาษาในแผนทางทหาร ยุคใหม่เขาเรียกว่าแผนการยุทธ์ หรือแคมเปญแพลน (Campaign plan) ซึ่งจะต้องระบุขั้นตอน ในการปฏิบัติแต่ละขั้นตอนในการดำเนินการกิจการทหารในแต่ละสถานการณ์ซึ่งมีการ ออกแบบและมีการทบทวนอย่างชัดเจนเข้ามาในมาตรา ๖ หลังจากนั้นแล้วการกระทำ ทุกอย่าง ซึ่งผมคิดว่าในความเห็นผมเอง ในมาตรา ๑๔ ซึ่งกำหนดนั้น ได้ให้เงื่อนไขของการ ที่จะกำหนดขึ้นมาในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔ อยู่ ๔ ประการ ประการแรกก็คือว่าเหตุการณ์ ความมั่นคงนั้นยังไม่มีสภาพจำเป็นที่ต้องประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามกฎหมายที่ว่า ในเงื่อนไขที่ ๒ เหตุการณ์นั้นจะต้องมีแนวโน้มว่าจะอยู่ต่อไปเป็นเวลานาน ทั้งนี้ อยู่ใน อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานหลายหน่วย อันนี้คือประการที่ ๓ -----

และประการสุดท้าย คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้ กอ.รมน. เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ
ภารกิจที่เกิดขึ้น จะเห็นว่าการใช้กำลังหรือใช้การปฏิบัติสถานการณ์ต่าง ๆ นั้น
จะต้องเป็นไปตามที่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาอย่างรอบคอบครบ
และในมาตรา ๑๕ ก็จะกำหนดเช่นเดียวกันว่า ในมาตรา ๑๔ นั้น ใน (๒) ได้บอก
การจัดทำแผนตามข้อ ๑ นั้น ให้เสนอต่อคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงภายใน
ซึ่งมีความชัดเจนว่าไม่ได้ใช้อำนาจตามอำเภอใจ และคนที่ได้รับมอบนั้นอาจจะไม่ใช่ทหาร
ก็ได้ อาจจะเป็นภาครัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานอันนั้น แต่ในกรอบของ
กอ.รมน. ที่มีชื่อตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ ในสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนที่เป็นห่วงกัน
ในมาตรา ๑๗ ก็เช่นเดียวกัน ไม่ได้หมายความว่า จะละเมิดหมดทุกด้าน เป็นแต่เพียงว่า
ในแต่ละสถานการณ์นั้นอาจจะละเมิดในข้อใดข้อหนึ่ง ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และเหตุการณ์
ซึ่งผมอยากจะกราบเรียนว่า ในขั้นปฏิบัติฉันขอเสนอว่า แผนต่าง ๆ นั้นจะต้องทำ
ในลักษณะที่เป็นแผนเผชิญเหตุหรือคอนทินเจนซีแพลน (Contingency Plan) ที่จะมองว่า
ในแต่ละสถานการณ์นั้น กอ.รมน. จะทำอะไรในแต่ละเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละบางส่วน
ในมาตรา ๑๘ ก็ได้บอกไว้อย่างชัดเจนอีกว่าการใช้อำนาจนั้นจะต้องร่วมกัน เพราะฉะนั้น
ที่เพื่อนสมาชิก เป็นห่วงว่าในกรณีที่ทำแล้วส่วนราชการก็จะมีดำเนินการอย่างอื่น
ผมคิดว่าในกรณีที่ตามร่าง พ.ร.บ. อันนี้จะไม่เกิดขึ้น เพราะทุกสิ่งทุกอย่างจะเป็นลักษณะของ
แผนเผชิญเหตุ แล้วก็มีการเตรียมการ มีการประสานงาน และที่สำคัญก็คือ จะต้องมีการ
ฝึกซ้อม สิ่งที่ผมคงจะเป็นข้อกังวลที่จะเรียนต่อคณะรัฐบาล คงจะไม่ใช้รัฐบาลชุดนี้
เพราะกว่า พ.ร.บ. อันนี้ออกมาใช้นั้นก็เป็นที่ของคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ที่จะดำเนินการ
ในการทำ สิ่งที่ผมอยากจะให้เป็นข้อกังวลบันทึกไว้ในสภาแห่งนี้ว่า คณะรัฐมนตรี
จะต้องบอกและมีการประเมินสถานการณ์ที่ชัดเจนว่าจะให้ทหารทำอะไร จะให้หน่วยงาน
ต่าง ๆ ทำอะไร เพราะภายใต้สถานการณ์อันซับซ้อนและยุ่งยากขณะนี้ เราไม่สามารถจะ
ดำเนินการได้ในเวลาอันจำกัด จะต้องมีการเตรียมล่วงหน้า ในกิจการทหาร
ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกว่า สิ่งที่ต้อง
เตรียม อันแรกจะต้องเตรียมหลักนิยม หลักนิยมหรือวิธีการทำงานในแต่ละสถานการณ์
ที่จะเกิดขึ้น สิ่งที่ ๒ จะต้องมีการเตรียมคน นั่นคือ ฝึกคนให้สามารถทำได้ตามวิธีการอันนั้น

ประการที่ ๓ จะต้องมีการเตรียมอาวุธยุทธโศปกรณ์ที่เหมาะสม และประการสุดท้ายก็คือ จะต้องมีการฝึกปฏิบัติจนแน่ใจว่าเราสามารถจะทำได้ในแต่ละสถานการณ์ หลาย ๆ เหตุการณ์ที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นพระราชกำหนด ไม่ว่าจะเป็นส่วนใดต่าง ๆ นั้น เราไม่สามารถที่จะ กำหนดบทบาทหน้าที่ของทหารได้อย่างชัดเจน ความผิดพลาดหรือข้อบกพร่องก็เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นในอนาคตนั้นผมว่าเพื่อความรอบคอบนั้นน่าจะเอาคณะผู้บัญชาการทหาร ที่อยู่ใน พ.ร.บ. การจัดระเบียบส่วนราชการของกระทรวงกลาโหมเข้ามาโยงในอันนี้ เพื่อให้แน่ใจว่าคณะผู้บัญชาการทหารนั้นได้รู้ศักยภาพและการเตรียมกำลังรบ ซึ่งอยู่ใน พ.ร.บ. อีกฉบับหนึ่ง และนำมาเชื่อมโยงกับการใช้ พ.ร.บ. นี้ นะครับ ในประเด็นสุดท้าย ที่ผมอยากกราบเรียนก็คือ ที่หลายท่านเป็นห่วงในมาตรา ๒๒ นั้น ผมอยากจะเรียนว่า คำว่า คำสั่งผู้บังคับบัญชา ตรงนี้ นะครับ ในหลักการของทหารก็คือ เป็นไปตามแผน คำสั่ง คู่มือ แนวทางการปฏิบัติในแต่ละขั้นตอน ในแต่ละสิ่งที่เกิดขึ้น ผมขออนุญาตยกตัวอย่าง ให้ท่านประธานฯ ได้ฟังว่า อันนี้เป็นการปฏิบัติสากล ผมเคยเป็นนักบินขับไล่สกัดกั้น เพื่อป้องกันพื้นที่ประเทศไทย จะมีขั้นตอนในการกำหนดที่ชัดเจนว่า ผมจะต้องดำเนินการ ในขั้นที่ ๑ คือ มีการออกวิทยุบอกว่าท่านล่าถอยแดนประเทศไทยแล้ว ขั้นที่ ๒ ผมจะต้อง บินผ่านเข้าไปใกล้แล้วก็มี การ โคร่งปีก หรือมีการติดไฟสัญญาณ ถ้าเป็นเวลากลางคืน แล้วขั้นต่อไปก็ต้องมีการบินผ่านหน้าแล้วก็ต้องมีการกางฐานว่าผมจะพาท่านไปลง ะไรต่าง ๆ อย่างนี้ นะครับ โดยปกติก็จะมี ๖ ขั้นตอน ขั้นตอนสุดท้ายถ้าไม่ปฏิบัติแล้วยังขึ้น บินตรงเข้ามาสู่ดินแดนของเราอีกก็จะต้องมีการใช้อาวุธ อันนี้ก็จะ เป็น ขั้นตอนที่เป็น นานาชาติ ท่านประธานฯ คงจะนึกถึงเหตุการณ์ที่โคเรียนแอร์ ๐๐๗ ได้ถูกยิงโดยเครื่องบิน รัสเซีย เมื่อหลายปีก่อนก็เช่นเดียวกัน สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่าโคเรียนแอร์ ๐๐๗ ไม่ได้ดำเนินการ ตามขั้นตอนที่เป็นกฎสากลในเรื่องของแนวทางการปฏิบัติร่วมกัน และเมื่อถูกยิงนั้น นักบินของรัสเซียที่ยิงก็ไม่ต้องผินะครับ แต่สิ่งที่ออกมาก็คือว่า แนวทางในการปฏิบัติ นั้น จะต้องมีผู้รับผิดชอบก็คือ รัฐบาลรัสเซียจะต้องเป็นผู้ดำเนินการ-----

ในกรณีนี้ก็เช่นเดียวกัน ในกรณีท่านข้าราชการของรัฐเราคงจะต้องให้เขามีความเชื่อมั่นว่าถ้าเขาตัดสินใจถึงแม้จะมีข้อผิดพลาดนั้นนี้หรือขั้นตอนที่เขาได้ทำตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาแล้วมีข้อผิดพลาดขึ้น แต่ผู้บังคับบัญชาจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งอันนี้นัยของมาตรา ๒๒ ก็คงเป็นเช่นนั้น เพราะฉะนั้นในตอนท้ายของมาตรา ๒๒ นั้นก็จะบอกว่าเป็นการไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายในการที่จะเรียกร้องในเรื่องของความรับผิดชอบละเมิด ซึ่งอันนี้ก็คงจะต้องมีการตรวจสอบว่าข้าราชการของรัฐผู้นั้นได้กระทำผิดโดยทุจริตหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือไม่ ซึ่งอันนี้ก็จะเป็นไปตามกฎหมายอยู่แล้ว คงไม่ต้องกังวลว่าข้าราชการของรัฐจะไปทำอะไรตามอำเภอใจ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนของแผน คำสั่ง คู่มือและการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน อันนี้คือสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานฯ ไปสู่เพื่อนสมาชิกฯ แล้วก็ประชาชนทั่วไปได้เข้าใจว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ไม่ได้น่ากลัวอย่างที่คิด สิ่งที่ออกแบบนั้นอาจจะเป็นรูปแบบของกฎหมายใหม่ที่จะต้องมีการกำหนดรายละเอียดในการปฏิบัติภายหลัง ซึ่งเป็นไปตามขั้นตอนของเหตุการณ์และของสถานการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นแล้ว แล้วก็ดำเนินการอย่างรวดเร็ว ถ้ายกตัวอย่างอีกครั้งหนึ่งก็คือเมื่อกรณีที่มีการอพยพคนไทยในกัมพูชาเมื่อ ๔ - ๕ ปีก่อนนั้นนี้ทางทหารก็ใช้วิธีการทำลักษณะเช่นนี้เหมือนกัน แต่กรณีนั้นเป็นแผนเร่งด่วนที่เราดำเนินการแล้วอพยพคนไทยจากกัมพูชากลับเข้ามา อันนี้ก็จะเป็นแนวทางที่ผมอยากจะให้ท่านประธานฯ และเพื่อนสมาชิกฯ ได้มีความเชื่อมั่นว่าการทำงานของทหารนั้นคงไม่ใช่วิธีการที่เราจะต้องไปกังวลใจว่าทหารนั้นไม่ได้ดำเนินการในสิ่งที่ถูกต้อง ใช้อารมณ์และความรู้สึกเข้ามา เพราะทหารยุคใหม่เราจะต้องทำงานด้วยความรู้และก็ทำงานด้วยสิ่งที่ประสพการณ์ที่สั่งสมกันมาแล้วก็สอนกันแล้วก็สู่แนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน โดยสรุปแล้วผมอยากจะสรุปใน ๓ ประเด็นว่า ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้นั้นหลายท่านบอกว่าไม่มีกระบวนการตรวจสอบ แต่ผมอยากจะเรียนว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้มีกระบวนการตรวจสอบทั้งหมด และการตั้งการนั้นจะเป็นเรื่องเป็นมติ ครม. ในทุกขั้นตอนนั้นหมายถึงว่าผู้ที่มาจากการเลือกตั้งนั้นแหละเป็นคนที่จะตั้ง ถ้าไม่มีการสั่งการหรือไม่มี การกำหนดหรือไม่ยินยอมให้ข้าราชการของรัฐที่จะอยู่ใน กอ.รมน. นั้นนี้ซึ่งคงไม่ใช่เป็นทหารอย่างเดียว ก็สามารถจะดำเนินการได้อย่างชัดเจน ประการที่ ๒ ในกฎหมายฉบับนี้

ได้มีการจัดทำแผนและมีการเตรียมการ เพราะฉะนั้นในการปฏิบัติงานที่มีความต้องการ คนที่มีความรู้และใช้ประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาในแต่ละจุดนั้นก็ก็จะสามารถทำได้ อย่างชัดเจน และสิ่งสำคัญคือกฎหมายฉบับนี้ได้สร้างความมั่นใจให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่จะต้องปฏิบัติชีวิตทุกคน ทุกคนรักครับ แต่ในเมื่อเขาจะต้องไปต่อสู้กับสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะหมายถึงชีวิตเขานั้นนี่เราจะไม่ให้ความรู้เขาหรือครับ เราจะไม่ให้ความคิดเขา และสิ่งหนึ่งซึ่งเราจะต้องให้เขามากที่สุดก็คือว่า ถ้าเขามีข้อผิดพลาดภายใต้กรอบความคิด ของผู้บังคับบัญชาที่ได้มอบหมายเขา ได้สั่งสอนเขา ได้มอบหมายหน้าที่ไปให้เขาแล้วนี้ ถ้าเขาผิดพลาดขึ้นมาเราจะต้องถึงกับเอาเขาจนตายหรือครับ ผมเห็นข้าราชการทหาร หลายคน หรือข้าราชการตำรวจหลายคนผิดพลาดจากการทำงานปกติมันนี่ต้องขึ้นคดี ขึ้นศาลอยู่หลายครั้ง แล้วก็มีความทรนทานนะครับสำหรับคนที่ไม่เคยขึ้นศาล แต่ถามว่า สิ่งอันนั้นเขาทำในสิ่งที่ตั้งใจแล้วหรือไม่ แต่ถ้าเขามีข้อผิดพลาดจากความตั้งใจเขานั้นนี่ เราจะไม่มีใครที่จะช่วยดูแลเขาหรือครับ ซึ่งเรื่องนี้จะอยู่ใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ ซึ่งผู้บังคับบัญชา ท่านคงจะต้องดูแลด้วยการกำหนดแผนงาน คู่มือแล้วก็วิธีการปฏิบัติที่ชัดเจนตลอดจน มีการฝึก ผมอยากจะฝากทุกท่านไว้ว่า ในกรณีของการใช้ลูกน้องไปทำงานนั้นนี่ท่านจะต้อง สอนเขา ฝึกเขา แล้วใช้เขาให้ถูกต้อง อย่าใช้เขาโดยที่ไม่มีการฝึกมีการสอน แล้วเมื่อเขา เสียชีวิตขึ้นมาเราจะต้องมานั่งเสียดายว่าสิ่งอันนี้เกิดขึ้นได้อย่างไรนะครับ -----

โดยสรุปผมอยากจะเรียนว่า ความขัดแย้งระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ นั้นคงจะไม่ค่อยมีความสัมพันธ์ของหน่วยต่าง ๆ จะมีความชัดเจนขึ้น เพราะว่าทุกอย่างจะมีการทำในลักษณะที่วางแผนล่วงหน้าและมีการฝึกซ้อมการปฏิบัติที่ชัดเจน การแตกความสามัคคีนั่นคงไม่มีหรือครับ เพราะว่าเรามีส่วนร่วมและการยอมรับซึ่งกันและกัน

ในประการสุดท้าย คือความเข้าใจของต่างประเทศที่หลายคนเป็นห่วงนั้น ผมอยากจะกราบเรียนว่า การดำเนินการอันนี้เป็นมาตรฐานความมั่นคงใหม่ของโลก ซึ่งทุกฝ่ายนั้นสามารถจะอธิบายและชี้แจงได้ ผมคิดว่าฝ่ายความมั่นคงทุกคนคงจะอธิบายได้ชี้แจงได้ในทุกเวทีว่า สิ่งอันนี้คืออะไร แล้วเราทำอย่างไร ผมอยากจะเรียนว่า หลักการและเหตุผลในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ในสากลโลกนะครับ และสิ่งที่สำคัญก็คือว่า เราจะต้องมาช่วยกันคิดว่าสาระภายในนั้นทำอย่างไรที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของการที่จะต่อสู้กับภัยใหม่ที่เกิดขึ้น ภัยในสงครามยุคที่ ๔ ที่เราเองไม่สามารถจะระบุได้ชัดเจนว่า อะไรคือสิ่งที่เราจะเกิดขึ้น และในบางครั้งเราก็จะไม่เข้าใจ เพราะสิ่งอันนั้นเป็นเรื่องของความเชื่อ ค่านิยม ทศนคติ และสถานะที่มีความแตกต่างกันจนยากที่จะเข้าใจ

ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมิชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้กลับมามีขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรี

(นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตหารือ

ท่านประธานฯ ครับ คือก่อนหน้าจะมีการประสานงานกันภายในว่าจะมีการพูด ๔ ท่าน ท่านแรก คือท่านสมเกียรติ ท่านที่ ๒ เป็นท่านโสภณ ท่านที่ ๓ เป็นผมและท่านวีรวิท คนสุดท้ายครับ คือเมื่อท่านประธานฯ เรียกท่านวีรวิทผมก็ไม่ท้วงนะครับ ที่นี้ผมขออนุญาตท่านรัฐมนตรี ขออภิปรายก่อนได้ไหมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ให้ท่านรัฐมนตรีพูดก่อน แล้วเดี๋ยวค่อยพูดก็ได้ ให้ท่านรัฐมนตรีพูดก่อน

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ไม่ตัดสิทธิ์ผมนะครับท่านประธานฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เดี่ยวค่อยพูด

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ก็อย่างนี้ ครับท่านประธานฯ ผมต้องทวงครับ เพราะเมื่อสักครู่นี้เราประสานกันภายในนะครับ หม่อมกำลูนเทพมาศและที่วางระบบ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เดี่ยวได้พูด

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ขอบคุณครับ

นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ ผมก็คงใช้เวลาอภิปรายไม่มากนักครับ เป็นแต่เพียงต้องการจะชี้แจงในบางประเด็นที่ท่านสมาชิกฯ ยังสงสัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมายฉบับนี้นะครับ

ประการแรกสุดก่อนอื่นเลยนะครับ ท่านผู้อภิปรายท่านแรก ท่านได้ให้ข้อสังเกตที่ว่าทำไมผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงฝ่ายรัฐบาลไม่ได้มาร่วมชี้แจงด้วยนี้นะครับ ก็ขอกราบเรียนว่า ท่านรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายความมั่นคง ท่านพลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน ท่านเดินทางไปราชการต่างประเทศที่ประเทศบรูไน ก็จะเดินทางกลับในวันพรุ่งนี้นะครับ

ในประเด็นที่ ๒ นี้ที่ท่านสมาชิกฯ ได้ถามถึงเรื่องของภัยว่า ภัยที่วานี้หมายถึงอะไร ท่านสมาชิกฯ ท่านล่าสุด ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านพลอากาศเอก วีรวิท ท่านได้อภิปรายชี้แจงในเรื่องของภัยให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้นกว่าที่ผมจะอภิปรายด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นผมก็คงไม่จำเป็นที่จะต้องอภิปรายซ้ำในประเด็นนี้นะครับ เพียงแต่จะเพิ่มเติมก็คือว่า ภัยนี้ก็มีทั้งในสิ่งที่มนุษย์เป็นผู้กระทำ และก็ในสิ่งที่ธรรมชาติเป็นผู้กระทำ และภัยในโลกปัจจุบันและอนาคตนั้นก็เป็ภัยที่ไม่อาจจะคาดการณ์ได้

เพราะฉะนั้นการเตรียมความพร้อมในกลไกต่าง ๆ ที่จะรองรับภัยในการแก้ไขปัญหา
นี้ นะครับ เราจึงจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ไว้ล่วงหน้าครับ เพราะไม่อย่างนั้นแล้วเราก็จะ
ไม่สามารถรองรับภัยที่อาจจะเป็นอภิมหาโกลาหลตามทฤษฎีเคออสเธียรี (CHAOS Theory)
นี่ นะครับที่อาจจะเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ เพราะฉะนั้นไม่อย่างนั้นสหรัฐอเมริกาคงไม่ออก
กฎหมายใหม่เมื่อเกิดกรณี 9/11 ก็คือโฮมแลนด์ซีเคียวริตีแอคท์ (Homeland Security Act)
ค.ศ. ๒๐๐๒ ทั้ง ๆ ที่อเมริกาเองก็มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกาศภาวะฉุกเฉินตั้งแต่ปี
ค.ศ. ๑๙๗๖ แต่เมื่อเกิดเหตุการณ์เมื่อวันที่ ๙ เดือนกันยายนหลายปีมาแล้วนี่ นะครับ จึงมีการ
ออกกฎหมายโฮมแลนด์ซีเคียวริตีแอคท์ขึ้นมา และมีการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ที่เรียกกันว่าดิ
พาร์ทเมนต์ออฟโฮมแลนด์ซีเคียวริตี (Department of Homeland Security) หรือดีเอชเอส
(DHS) แล้วก็โอนอำนาจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรักษาความมั่นคงที่สังกัดกระทรวง
ทบวง กรมต่าง ๆ นี่ นะครับ มาขึ้นตรงกับดีเอชเอส ตรงนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ นะครับ เพราะว่า
เป็นกรณีใหม่ที่เกิดขึ้น ซึ่งเงื่อนไขของการใช้อำนาจตามกฎหมายของสหรัฐอเมริกานั้นก็คือ
เป็นเหตุการณ์ฉุกเฉินซึ่งครอบคลุมทั้งภัยพิบัติทางธรรมชาติ การก่อการร้ายแล้วก็การก่อ
ความไม่สงบต่าง ๆ ไม่ใช่เฉพาะสหรัฐอเมริกาเท่านั้น นะครับ ก็ยังมีหลายประเทศที่มี
กฎหมายดังกล่าวนี้ออกมา ไม่ว่าจะเป็นสหราชอาณาจักรหรืออังกฤษนี้ออกมาเมื่อปี ค.ศ.
๒๐๐๔ ซึ่งก็เช่นเดียวกัน มีเงื่อนไขของการใช้อำนาจก็คือเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ฉุกเฉิน
แล้วก็มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะป้องกัน ควบคุมหรือหลีกเลี่ยงผลกระทบจากสถานการณ์
นั้น ประเทศออสเตรเลียนี้มีกฎหมายดังกล่าวนี้มาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๗๕ นะครับ ซึ่งก็มี
การประมวล วิเคราะห์ ประเมินสถานการณ์ที่จะก่อให้เกิดปัญหาทางด้านความมั่นคงและ
รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเป็นระยะ ๆ ไป นะครับ ซึ่งก็จะมีอำนาจต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นดักฟัง
การสื่อสารตรวจค้นพัสดุไปรษณีย์ การใช้เครื่องติดตามสะกดรอย การเข้าถึงข้อมูลทาง
คอมพิวเตอร์การเข้าตรวจค้นสถานที่ส่วนบุคคล นะครับ แต่ก็ต้องได้รับอนุญาตจากอัยการ
สูงสุดก่อน อย่างนี้เป็นต้น ประเทศฝรั่งเศสได้ออกมาเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๕ ซึ่งก็อยู่ใน
ทำนองเดียวกัน แล้วก็ยังมีประเทศในเอเชียก็คือฟิลิปปินส์ซึ่งมีท่านสมาชิกฯ
ได้อภิปรายไปแล้ว ที่เน้นในเรื่องของความผิดฐานการก่อการร้าย แล้วก็ประเทศมาเลเซียและ
สิงคโปร์ซึ่งมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายทางด้านความมั่นคงใหม่ครับ

ที่เรียกกันว่าอินเทอร์เน็ตซีเคียวริตี้ (Internal security) เมื่อปี ค.ศ. ๒๐๐๗ นะครับ
 ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่หลายประเทศมีเครื่องมือในการรองรับสถานการณ์พิเศษ
 ดังกล่าวนี้นี้ ของเรามีคำถามว่ากฎหมายที่มีอยู่ในขณะนี้เพียงพอแล้วหรือไม่ อย่างไร กฎหมาย
 ที่มีอยู่ก็มีเพื่อใช้ในระดับที่มีความแตกต่างของสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ในกรณีของ
 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินซึ่งออกเมื่อปี ๒๕๔๘ ก็ดี หรือว่า
 พระราชบัญญัติกฎอัยการศึกก็ดีซึ่งออกมานานแล้วตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระ
 พระมงกุฎเกล้าฯ ก็ดีนั้นเป็นสถานการณ์ที่เกิดเหตุการณ์แล้ว แล้วก็เกิดเหตุการณ์ที่รุนแรง
 ในขณะที่สถานการณ์หรือภัยที่อยู่ในระดับปานกลางไปถึงค่อนข้างสูงนี้ยังไม่มีความหมายที่จะ
 มีประสิทธิภาพเพียงพอ และนอกจากนั้นยังจำเป็นต้องสนธิการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ
 เข้าด้วยกัน ที่เรียกกันว่าอินเตอร์อะเจนซี (Inter agency) มีลักษณะที่ผสมผสานกันระหว่าง
 พลเรือนก็ดี ทหารก็ดี ตำรวจก็ดี แล้วก็รวมถึงประชาชนที่จะเข้าร่วมกันในการแก้ไข
 ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่บอกว่าทำไมจึงจำเป็นต้องออกนี่ยะครับ
 ผมก็ขออธิบายว่าจำเป็นอย่างไร แล้วถามว่าออกมาแล้วนี้รัฐบาลได้อะไร รัฐบาลนี้คง
 ไม่ได้ต้องการอำนาจครับ ที่มีท่านสมาชิกฯ อภิปรายว่าขออำนาจอีก ถามว่าเราจะไปใช้อะไร
 ครับ ในช่วงระยะเวลาที่เหลือนี้อะไรก็เดือนกว่ากฎหมายฉบับนี้จะผ่านสภามาบังคับใช้ได้
 นี้อย่างเร็วที่สุดผมก็คิดว่าปลาย ๆ ที่รัฐบาลนี้คงจะหมดอายุไปโดยผลของการเลือกตั้งแล้วก็
 รัฐธรรมนูญอยู่แล้วครับ เพราะฉะนั้นเครื่องมือนี้เป็นเครื่องมือที่รัฐบาลในอนาคตที่จะ
 นำมาใช้ แล้วก็ก็เป็นรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง ไม่ใช่รัฐบาลนี้แน่นอน-----

เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมจึงอยากให้เข้าใจว่า ไม่ใช่รัฐบาลมาขออำนาจเพื่อตัวเอง เพราะไม่อย่างนั้นแล้วจะเกิดความเข้าใจผิดว่า การเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้มีเหตุผลทางการเมืองหรือไม่ ไม่จำเป็น เพราะว่าในช่วงปลาย ๆ แบบนี้ ถ้าจะพูดไปแล้วการออกกฎหมายที่เราคิดว่าเป็นประโยชน์ ผมคิดว่าออกตอนไหนก็เหมือนกัน จะออกตอนที่เรามีสภาแต่งตั้งในลักษณะนี้หรือว่าจะเป็นสภาเลือกตั้งก็ได้เนาะครับ ออกตอนไหนก็ได้ ถ้าออกได้เร็วก็จะยิ่งดี สิ่งที่สำคัญที่เป็นคำถามต่อไปก็คือว่า กระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนหรือไม่ อันนี้ผมคิดว่าทุกฝ่ายเห็นประเด็นนี้เป็นประเด็นที่สำคัญอย่างยิ่งเนาะครับ ท่านสมาชิกฯ อภิปรายถึงการจำกัดเสรีภาพตามกฎหมายนี้ถึง ๑๐ มาตรา ผมขอให้กรุณาย้อนกลับไปดูพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พุทธศักราช ๒๕๔๘ ซึ่งออกในสมัยรัฐบาลเลือกตั้งและออกเป็นพระราชกำหนด ๑๐ มาตรา เหมือนกันครับ ความจริงไม่ใช่ประเด็นที่จะมาเปรียบเทียบ แต่แน่นอนการออกกฎหมายดังกล่าวนี้ย่อมมีโอกาสที่จะกระทบสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างแน่นอน แต่ผมคิดว่าตรงนี้เป็นประเด็นที่เราจะต้องวางหลักประกันในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในทุกระดับที่จะต้องไม่ไปเกิดปัญหาดังกล่าวนี้ครับ และรวมไปถึงว่าเมื่อเกิดแล้วจะมีหลักการของการเยียวยาและชดเชยอย่างไรเนาะครับ ผมคิดว่ามีคำถามที่ท่านสมาชิกฯ บางท่านอาจจะสงสัยอยู่ ๔ – ๕ คำถาม ซึ่งผมจะขอความกรุณาตอบอย่างรวบรัด ก็คือ

ประการที่ ๑ ที่บอกว่า มีความกังวลว่าการปฏิบัติงานของ กอ.รมน. จะส่งผลให้ทหารมีอำนาจเหนือรัฐบาลพลเรือนในอนาคตหรือไม่ ก็กราบเรียนว่าตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ซึ่งกำหนดให้ กอ.รมน. เป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีครับ ขึ้นตรงต่อการบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี โดยมีการจัดโครงสร้างการแบ่งส่วนงานและอำนาจหน้าที่ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ดังนั้น กอ.รมน. จึงมิใช่หน่วยงานทหาร โปรดอย่าเข้าใจผิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องทหารเท่านั้น กอ.รมน. เป็นหน่วยงานที่มีลักษณะของการที่จะต้องพัฒนาการและผสมผสานอย่างที่ท่านสมาชิกฯ หลายท่านได้อภิปรายไว้ถึงภารกิจในอนาคตที่จำเป็นที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างส่วนงานและอำนาจหน้าที่ต่อไป นอกจากนั้นการใช้อำนาจในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงของ กอ.รมน. ก็จะสามารถดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อ

ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและมีอำนาจในการปฏิบัติงานเท่าที่ได้รับมอบจาก
คณะรัฐมนตรี

ประการที่ ๒ ข้อกังวลเกี่ยวกับการบัญญัติอำนาจไว้ในกฎหมายที่เห็นว่า
จะเป็นอำนาจเบ็ดเสร็จ ก็ขอกราบเรียนชี้แจงอย่างนี้ครับว่า การใช้อำนาจในการป้องกัน
และแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงของ กอ.รมน. นั้นจะสามารถดำเนินการได้เฉพาะ
ประการที่ ๑ นะครับ ในพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดให้ กอ.รมน. รับผิดชอบในการ
แก้ปัญหา นอกจากนี้ข้อกำหนดที่ให้อำนาจแก่ กอ.รมน. เป็นกรณีพิเศษที่อาจกระทบ
ต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน เช่น การห้ามออกนอกเขตสถานกักกัน การห้าม
การใช้เส้นทางคมนาคมที่ดี หรือการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติการหรืองดเว้น
การปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด อำนาจดังกล่าวนี้ ผอ.รมน. จะสามารถออกข้อกำหนด
เพื่อใช้บังคับได้ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน และการปฏิบัติงานของ
กอ.รมน. ก็จะต้องมีการจัดทำแผนงานเพื่อขออนุมัติต่อคณะกรรมการรักษาความมั่นคงใน
ราชอาณาจักร ซึ่งประกอบไปด้วยข้าราชการทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายข้าราชการประจำ
ที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงของประเทศ -----

การดำเนินการแก้ไขปัญหของ กอ.รมน. จึงไม่ใช่เป็นการดำเนินการแบบเบ็ดเสร็จของ กอ.รมน. เพียงลำพังหน่วยงานเดียว

ประเด็นที่ ๓ ข้อกังวลว่ากฎหมายฉบับนี้จะเป็นการทำลายระบบศาลในการฟ้องร้องบังคับคดี ซึ่งอย่างที่ท่านสมาชิกฯ ได้อภิปราย ก็ขอกราบเรียนอย่างนี้ครับว่าการที่ในร่าง พ.ร.บ. กำหนดให้ข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่งไม่อยู่ในบังคับของศาลปกครองนั้นก็เป็นการบัญญัติไว้เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในภารกิจด้านการรักษาความมั่นคงของรัฐ เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวมีแนวโน้มที่อาจจะกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ดังนั้นเพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติการได้อย่างมีประสิทธิภาพและป้องกันมิให้เกิดปัญหาความไม่ไว้วางใจของประชาชนต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงมีความจำเป็นครับที่จะต้องให้ข้อกำหนด ประกาศและคำสั่งตามพระราชบัญญัติไม่อยู่ในบังคับของศาลปกครองที่มีอำนาจในการออกคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวในระหว่างการพิจารณาคดี แต่อย่างไรก็ตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หากส่งผลกระทบต่อประชาชนก็สามารถนำคดีขึ้นสู่ศาลยุติธรรมได้ ซึ่งแนวทางนี้ก็เป็นแนวทางเดียวกับพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่มีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน จึงไม่ถือว่าเป็นการแทรกแซงอำนาจของฝ่ายยุติธรรม แล้วนอกจากนั้นแล้วการที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัยนั้นมีเงื่อนไขอยู่ ๓ - ๔ ประการด้วยกัน คือประการที่ ๑ ต้องกระทำตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา โดยมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ประการที่ ๒ ก็คือเป็นการกระทำที่ได้กระทำไปโดยสุจริต ประการที่ ๓ คือไม่เลือกปฏิบัติ แล้วก็ประการที่ ๔ ก็คือพอสมควรแก่เหตุ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ได้รับความเสียหายที่จะเรียกร้องค่าเสียหายจากทางราชการ ในประเด็นดังกล่าวนี้ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิกฯ ว่าการกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญาและทางวินัยนั้น ซึ่งก็เป็นกรณีของหลักกฎหมายปกติที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานโดยชอบด้วยกฎหมายหรือบำบัดป้องกันภัยอันตรายไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ซึ่งอันนี้ก็เป็นไปตามมาตรา ๔๔๕

แล้วก็ตามตรา ๔๕๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และพระราชบัญญัติว่าด้วย
สนช. ๖๓ เป็นพิเศษ

จิตติมา ๖๔/๒

ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พุทธศักราช ๒๕๓๕ และไม่ต้องรับผิดชอบทางอาญา
ถ้าเป็นการกระทำด้วยความจำเป็นและการกระทำเพื่อป้องกัน ก็เป็นไปตามมาตรา ๖๓
แล้วก็ตามตรา ๖๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา รวมทั้งเป็นกรณีที่บัญญัติอยู่ในกฎหมายต่าง ๆ
ที่ผ่านมาแล้ว เช่น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือก
เมื่อปี ๒๕๔๑ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็มีบทบัญญัติในทำนองเดียวกันนี้ ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ ผมคิดว่า
ในประเด็นต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกฯ ได้อภิปราย ล้วนแต่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการที่จะทำ
ให้ร่างกฎหมายฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และพร้อมกันนี้นะครับ ผมก็คิดว่าเครื่องมือ
ที่สำคัญในการที่จะทำให้การแก้ไขปัญหาทางด้านความมั่นคงหรือภัยที่จะเกิดขึ้น เราจำเป็น
อาจจะต้องเริ่มต้นในจุดในจุดหนึ่ง และต้องอาศัยการพัฒนาการให้เกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
ๆ ขึ้นต่อไป เพราะฉะนั้นในโอกาสนี้ผมจึงขอฝากทางท่านสมาชิกฯ ครับเพื่อได้โปรด
พิจารณารับหลักการในร่างกฎหมายนี้ด้วยครับ ขอบพระคุณท่านครับ

- ๖๕/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกฯ ครับ ขออีกสัก ๒ คน
นะครับ คุณวัลลภ แล้วก็ท่านทูต เชิญคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมต้อง
ขอภัยท่านประธานฯ ที่เสียมารยาทเมื่อสักครู่ แต่ประสบการณ์ใน ๑๑ ปีมันสอนผมครับ
สอนว่ามีพฤติกรรมบางอย่างที่ส่อไปในทางที่ไม่น่าไว้วางใจ คือที่พูดเช่นนี้พูดด้วย
ความเคารพจริง ๆ ว่าสมาชิกฯ ใช้สิทธิในการอภิปราย ถ้าสมาชิกฯ ถูกกีดกัน สิทธิประชาชน
จะเหลืออะไร ผมทักท้วงในประเด็นนี้ครับ ด้วยความเคารพ เพราะประสบการณ์
มีสัญญาณแปลก ๆ เพราะมีบางท่านเดินมากระซิบบอกผมว่าเดี๋ยวจะลุกขึ้นยกมือขอปิด
อภิปราย ผมบอก อย่าทำเลยสถานะนี้เป็นที่พูดกัน ท่านก็เข้าใจ ถัดมาก็บอกว่ามีตัวเลข ๔ ท่าน
ที่เหลือบอกสำรวจให้แน่ชัดนะว่าเหลือแค่ ๔ ท่าน ผมไม่คิดใจก็คุยกันได้ด้วยเวลาที่กระชั้น
ที่สุดเท่าที่จะกระชั้นได้ ก็ดูรายชื่อเรียงกัน เราก็นั่งรอกันด้วยจังหวะเวลา พอท่าน โสภณ
พูดเสร็จก็เป็นคิวของผมแล้วครับ ท่านรองประธานฯ ก็ชี้ให้ท่าน พลอากาศเอก วีรวิท
ผมก็คิดว่าท่านอาจจะมองข้ามผมก็ไม่ว่าอะไร พอท่านประธานฯ ลุกขึ้นมานั่งบ๊ีบ
ท่านก็สั่งรัฐมนตรีเชษฐัฐมนตรีชี้แจง ถ้าผมไม่รีบทักท้วงผมว่าท่านก็คงขอมติไปแล้วละครับ
เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตท่านประธานฯ นิดเดียวใช้เวลาตรงนี้แหละครับ ว่าที่ทักท้วงไป
เป็นเรื่องสิทธิของสมาชิกฯ ในขณะที่ยังไม่มีความหมายฉบับนี้ในรัฐสภาแห่งนี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณวัลลภครับ ถ้าคุณจะถูกคุณก็พูด
ในเรื่องกฎหมายนี้

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : กำลังจะพูดครับ ผมว่ากฎหมายฉบับนี้ครับ
ท่านประธานฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เพราะว่าที่คุณพูดเมื่อสักครู่นี้ออกจะ
ไปไกล การที่คุณจะได้พูดหรือไม่ได้พูดก็ขึ้นอยู่กับประธานฯ จะชี้หรือไม่ชี้ แล้วเมื่อ
ประธานฯ ยังไม่ได้มีสัญญาณอะไรว่าจะชี้หรือไม่ชี้ การที่คุณคาดการณ์ไปเองจึงเป็นการ
คาดการณ์ของคุณ ประสบการณ์ ๑๑ ปีของคุณอาจจะได้ประสบการณ์จากที่ไหนมา
ผมไม่ทราบ แต่ไม่ใช่ประสบการณ์ที่นี้ เมื่อไรที่นี้จะปิดการอภิปรายประธานฯ จะถาม

ที่ประชุมว่าจะสมควรปิดอภิปรายหรือยัง ถ้าที่ประชุมส่วนใหญ่บอกว่าปิดก็ปิด ถ้ามาเปิดก็เปิดเพราะฉะนั้นเรวกันไปตามมติ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ครับ ผมเข้าใจครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อภิปรายต่อไปตามเรื่องที่คุณจะอภิปราย

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ผมก็เลยขออนุญาตท่านประธานฯ พุดครับ และไม่ได้พูดว่าท่านประธานฯ แม่น้อยเลยครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายฉบับหนึ่งที่เดิมผมก็ไม่ได้คาดคิดว่าจะเข้ามาสู่รัฐสภาแห่งนี้ ผมหวังใยกฎหมายทั้งหมด ๓ ฉบับ ที่กลัวว่าจะเข้ามาสู่สภาแห่งนี้ในช่วงสมัยที่พวกเราทำหน้าที่ในรัฐสภา กฎหมายฉบับที่ ๑ คือกฎหมายห่วย ซึ่งตอนนั้นผมอภิปรายว่าเป็นการเข้าสู่ทาง ๒ แพร่ง ระหว่างการเลือกศีลธรรมหรือการเลือกการพนันขั้นต่อ ซึ่งกฎหมายฉบับนั้นก็ผ่านสภาไปแล้ว ก็เคารพเสียงข้างมากครับ กฎหมายฉบับที่ ๒ ที่แม้ว่าจะมีเจตนาที่ดีก็คือกฎหมายตำรวจ ผมก็คิดว่าไม่น่าจะเข้าในสภานี้ เพราะน่าจะเป็นกฎหมายใหญ่ที่ให้รัฐสภาที่มาจากกรเลือกตั้งเขาได้ใช้สิทธิอันนั้นในการพิจารณา และฉบับที่ ๓ คือฉบับนี้ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ก็คือกฎหมายความมั่นคงในราชอาณาจักร ผมเกริ่นนำเช่นนี้เพราะว่าผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ ท่านรัฐมนตรีตอบเมื่อสักครู่นี้แล้วก็ชื่นใจ แต่ท่านบอกว่ากฎหมายฉบับนี้รัฐบาลไม่ได้ใช้อำนาจ ผมว่าท่านพูดถูก กฎหมายฉบับนี้รัฐบาลไม่ได้ใช้หรอกครับ แต่ก็มีคำถามซ้อนเข้ามาว่าเมื่อกฎหมายนี้รัฐบาลไม่ได้ใช้เราเร่งรีบไปทำไม ผมคิดว่าผมก็คาดการณ์เองครับ ว่าเหตุที่ต้องเร่งรีบนี้ถ้าพูดภาษาชาวบ้านก็คือว่าจะได้ใช้กับอำนาจเก่าที่กำลังจะกลับมานั่นเอง สำหรับคนที่ยังอยู่ผิดถูกก็ต้องกราบขออภัย ซึ่งคิดอย่างนี้ไม่ผิดครับ เป็นผมก็ต้องทำ ผมต้องทำแน่ พอรัฐบาลไปผมยังอยู่ ผมยังอยู่คือหมายถึง กลุ่มคนที่ใช้อำนาจยังอยู่ครับ ต้องการกฎหมายคุ้มกันตัวเองแน่ ผมไม่เถียงครับ แล้วผมก็คิดว่าเป็นเรื่องที่ท่านคิดถูก ฉะนั้นคำตอบท่านรัฐมนตรีตอบถูกครับ ว่ารัฐบาลไม่ได้ใช้แน่นอนครับ แต่คนที่อยู่ในเชิงอำนาจต้องใช้ต่อไป เพราะฉะนั้นประเด็นนี้

สนช. ๖๓ เป็นพิเศษ

กาหลง ๖๕/๓

ผมน้อมท่านด้วยความเคารพครับ ถ้าตอบกันตรง ๆ ผมกคให้เลย เห็นด้วย ถ้าตอบตรง ๆ
แบบนี้ เพราะจำเป็นต้องใช้

- ๖๖/๑

ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ถ้าไม่ตอบตรง ๆ แบบนี้ผมคิดว่าผมมีสาระที่จำเป็นต้องคัดค้านอยู่ ๒ - ๓ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ไหลเข้ามาในบรรยากาศที่กำลังโยยหาประชาธิปไตย การร่างรัฐธรรมนูญที่ผ่านมาในช่วงนั้นประชาชนตื่นตัวพอสมควรแล้วพยายามใส่มิติของความร่วมมือ มิติชุมชน มิติประชาธิปไตยเข้าไปในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน นัยที่ ๒ คือว่า ได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศวันเลือกตั้งคือวันที่ ๒๓ ธันวาคม ซึ่งเป็นบรรยากาศของประชาธิปไตยที่กำลังจะเดินทางมาถึง หลายคนขันอาสาลงสมัครทั้งระบบบัญชีรายชื่อหรือสัดส่วน แล้วก็เขตเลือกตั้ง ประชาชนกำลังตื่นตัวเรื่องการเลือกตั้งและโยยหาประชาธิปไตย กฎหมายฉบับนี้เข้ามาในช่วงนี้พอดีก็ต้องยอมรับจริง ๆ ว่า มุมหนึ่งในขณะที่เราโยยหาประชาธิปไตย มุมหนึ่งเราก็หวาดกลัวอำนาจบางอย่างเหมือนกัน กฎหมายฉบับนี้เข้ามาตอกล้มความกลัวเข้าไป ถามว่าความกลัวนี้กลัวได้ไหม กลัวได้ครับ ใครไม่กลัวมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ บ้าง กลัวครับ ผมก็กลัว บางท่านอาจจะบอกว่าทำความคิด ทำความถูกต้องกลัวอะไร กลัวครับ กลัวการใช้อำนาจที่ไม่ถูกต้องนั่นเองจากคนที่มีอำนาจอยู่ในมือ ฉะนั้นประเด็นที่ ๑ ผมคัดค้านก็คือว่า มาในช่วงเวลาที่ไม่เหมาะสมไม่สอดคล้องกับบรรยากาศของความเป็นประชาธิปไตยและบรรยากาศที่กำลังจะมีการเลือกตั้งในวันที่ ๒๓ ธันวาคมที่จะถึงนี้ แล้วน่าตกใจคือว่ามาในรัฐบาลที่รัฐมนตรีท่านเป็นอาจารย์สอนคณะรัฐศาสตร์ น่าเสียใจ น่าเสียใจจริง ๆ เพราะเราจะลุกขึ้นสอนลูกศิษย์เราได้อย่างไร ว่าประชาธิปไตยในกลไกทางรัฐศาสตร์จะสอนอย่างไร ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ถ้าอ่านไล่เรียงเป็นรายมาตราเหมือนท่าน พลอากาศเอก วีรวิท ท่านอ่านทีละมาตรา ๆ ผมอ่านเหมือนท่านครับ อาจจะขยับไม่เท่าท่าน ความละเอียดอาจจะใกล้เคียงกันหน่อย ประสิทธิภาพน้อยกว่าท่านเพราะอายุมากกว่า อ่านไล่ทีละมาตราที่สมเหตุสมผล นายฯ มาดูแล กลไกกระจายไปยังภาคให้ประชาชนมีส่วนร่วม ๓๕ คน ถึง ๕๐ คน ความ แต่มาเริ่มสะดุดตั้งแต่มาตรา ๑๗ เป็นต้นไป มันเหมือนน้ำไหลแล้วสะดุด มาตรา ๑๗ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันปราบปราม ระวังยับยั้งและแก้ไขบรรเทาเหตุการณ์ภายในพื้นที่ตามมาตรา ๑๔ ให้ผู้อำนวยการ โดยความเห็นชอบของ กรม. มีอำนาจ

ออกข้อกำหนดดังต่อไปนี้ แน่นอนครับต้องผ่าน ครม. อันนี้ผมก็ขอบคุณที่จะให้ผ่าน ครม. แต่อำนาจทั้งหลายตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) ห้ามโน้นห้ามนี้ ๆ เริ่มกดดันให้เราเริ่มกลัวแล้ว แล้วมาสะกดแรง ๆ ก็คือมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ ที่สมาชิกฯ หลายท่านอภิปรายไปแล้ว ผมไม่ใช่เวลามาก ตรงนี้เข้ามาสู่ประเด็นที่ ๓ ครับ เมื่ออ่านสะกดแบบนี้เรามานั่งนึกว่าภายใต้ ปัจจุบันนี้ที่เรามีพระราชกำหนดภาวะฉุกเฉินที่ท่านว่า เรามีกฎอัยการศึก เรามีการประกาศ ภาวะฉุกเฉินได้มากมายก่ายกอง เรายังจัดการอะไรบางอย่างไม่ได้ แน่นอนลัทธิ การก่อการร้ายถ้าท่านออกกฎหมายดูแลเรื่องลัทธิการก่อการร้ายอย่างเดียวผมให้เลย แต่ปัจจุบันนี้กฎหมายถ้าใช้ไม่ดีจะจัดการคนก่อการคดีด้วย ดังในข้อที่ ๓ ที่ผมฉงนครับ เมื่อไล่เป็นรายมาตราแล้วสะกดในมาตรา ๑๗ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ แล้ว ประเด็นก็คือว่า ถ้าเป็นพี ๆ ทหารนั่งในห้องนี้ผมยกมือไหว้ได้สนิทใจว่าท่านมีอำนาจอยู่ในมือแบบนี้ ท่านใช้ได้ถูกแน่ แม้กระทั่ง ครม. ปัจจุบันก็ใช้ผมก็เคารพว่าท่านใช้ได้ถูก ผมไม่เถียงเลย แต่ปัญหาก็คือว่า กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้บังคับเขียนว่า ให้เฉพาะรัฐบาลชุดนี้และพี ๆ ทหาร ในห้องนี้ใช้เท่านั้นนะครับ เป็นกฎหมายที่บังคับใช้ออกไปแล้วนี้อยู่ไปตลอดตราบใดที่ไม่มีการแก้ไข-----

คำถามก็คือว่า อำนาจแบบนี้ถ้าไปอยู่ในมือของคนที่ไม่ถูกต้องกับเรา ถ้าพูดภาษาชาวบ้าน ไม่ถูกต้องกับเรา เขาก็ยอมใช้มาตรการนี้มาจัดการกับเราได้เหมือนกัน ตรงนี้เป็นประเด็นนะครับ ประเด็นก็คือว่า เราออกมาลุกขึ้นรับรองว่าเราเป็นคนที่ไม่ใช้อำนาจผิดทำนองคลองธรรม เราไม่ใช้อำนาจเกินกฎหมาย พอฟังหน้าคนพูด เออจริง เห็นด้วย แต่วันข้างหน้าคนอื่น เป็นคนใช้นะครับ กฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่ถ้าดูในภาพรวม ผมไม่คิดใจเลย แต่ตรง รายละเอียดที่ผมว่ามาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ ยิ่งบางท่านเสนอผมว่าน่าสนใจ ตัดออกได้ หรือไม่ ซึ่งแน่นอนก็แล้วแต่กรรมวิธีการที่ไปนั่งกันอยู่ว่าจะตัดออกหรือไม่ตัดออก เป็นดุลยพินิจของกรรมการ ผมไม่ถึง แต่เจตนาของการยื่นหยัดในฐานะ ครม. ที่มีท่านรัฐมนตรีเป็นตัวแทน ท่านเห็นอย่างไรกับมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ ที่สมาชิกฯ บางท่านเสนอ ถ้าผมเสนอได้ นะครับท่านประธานฯ ครับ ข้อบังคับฯ ข้อที่ ๑๑๐ ของสภา แห่งนี้ ยังสามารถให้เราตั้งกรรมการวิสามัญศึกษา ก่อนรับหลักการด้วยซ้ำไป ซึ่งน่าจะ เป็นทางออกหนึ่งด้วยซ้ำไป ถ้ากลัวว่าไม่ทันก็ศึกษาสักอาทิตย์หนึ่ง อาจารย์โคทมข้องใจ ประเด็นอะไร อาจารย์สุริชัยข้องใจประเด็นอะไร คุณ โสภณหรือผมข้องใจประเด็นอะไร ก็มาถกกันให้พอ แล้วก็เข้ามารับหลักการด้วยความสง่าผ่าเผยก็ได้ นี่ก็เป็นหนทางหนึ่ง ที่ทำได้ กระนั้นก็ตาม ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ด้วยเหตุแบบนี้ ด้วยบรรยากาศที่เป็น ประชาธิปไตย กฎหมายที่ไหลมาช้ำแบบนี้ น่าจะไม่ค่อยสอดคล้องต้องกัน แล้วถ้าออก โดยรัฐบาลหน้า น่าจะสง่ากว่านี้ อันนี้ประเด็นที่ ๑ นะครับ ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า แต่ละ มาตราในที่ประชุมก็ได้มีประเด็นเสนอตรงกัน ก็คือมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ เราเกรงว่า จะมีการใช้อำนาจโดยพรั้าเพรื่อ โดยคนที่ไม่ได้มีศีลธรรมอยู่ในใจและใช้อำนาจดังที่เรา เจอการใช้อำนาจมาแล้วในรัฐบาลที่แล้วมิใช่หรือ ทั้งที่รัฐบาลที่แล้วใช้กฎหมายที่มีอยู่ถึง ไม่รุนแรงเท่าฉบับนี้นะครับ สื่อทั้งหลายโดนกดจนไม่รู้จะทำอย่างไร คนจำนวนมาก โดนชักซ้อมย้ายกันขนาดไหน จนพี ๆ ทั้งหลายต้องลุกขึ้นมาปฏิวัติรัฐประหาร อย่างนั้น มิใช่หรือ กฎหมายนี้ก็เหมือนกันครับ ที่ผมรับหลักการไม่ได้ด้วยความเคารพพี ๆ ทั้งหมด เลยนะครับว่า ถ้ากฎหมายฉบับนี้เขียนมาเพื่อให้รัฐบาลนี้ใช้เท่านั้น หรือพี ๆ ทั้งหมด ใช้เท่านั้น ผมกดให้เลยครับ แต่นี้เป็นกฎหมายที่เป็นของประเทศไทย ใช้กับคนทุกคน

ผมคิดว่าเป็นเรื่องใหญ่ถ้าจะประนีประนอมกันสำหรับผม ผมยินดีที่จะตั้งกรรมการศึกษา
สัก ๑๐ วัน หรือ ๘ วันก่อนรับหลักการนี้ผมยินดีนะครับ เพราะอย่างไรเสียกฎหมาย
ความมั่นคงก็ยังจำเป็น แต่ถ้าให้มติโหวตกัน ผ่านไปวันนี้ก็จะไม่สบายใจอยู่
ด้วยความเคารพท่านประธานฯ ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวิทย์ครับ

นายวิทย์ รายนานนท์ : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ เดิมที
ผมคิดว่าจะพูดประมาณ ๕ นาที แต่เห็นว่าเราใช้เวลาเรื่องนี้มาพอสมควรแล้ว ขอพูดเพียงแค่
นาทีเดียว ขอพูดด้วยใจเป็นกลาง เข้าใจทุกฝ่ายอยู่บนความจริงและหลักการมากกว่า
รายละเอียด แล้วคงจะไม่ใช้ภาษาการทูต

ประการแรก ที่มีการยกประเด็นที่ว่าเคยมีกฎหมายในลักษณะนี้มาแล้ว
และนานาประเทศเขาก็มีกัน มิใช่เป็นประเด็นหลัก ประเด็นที่ควรสนใจก็คือ ถ้าจำเป็น
ต้องมีก็มี แต่มีขณะนี้หรือเมื่อใดเป็นอีกประเด็นหนึ่ง เพราะถ้าไม่มีเจ้าหน้าที่เขาก็ไม่มี
เครื่องมือ เราก็ต้องโทษตัวเราที่ไม่ให้เครื่องมือแก่เขา แต่ถ้าให้ไปแล้วเขาทำไม่สำเร็จ
เราตำหนิเขาได้เต็มที่ เขาต้องรับผิดชอบและยากที่เขาจะแก้ตัว แต่นะครับ ข้อหนึ่งถ้ามี
ก็ควรกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนให้น้อยที่สุด อย่าให้มีคนเข้าใจผิด
หรือตำหนิได้ว่ามีลัทธิรัฐเทต (Military state) อันนี้ไม่ใช่เป็นความเห็นของผม แต่มี
คนเขาพูดผ่านมา ผมก็อยากจะเอามาฝาก อย่างไรก็ตามอย่าถึงกับให้เจ้าหน้าที่ท้อแท้หรือขาด
ประสิทธิภาพในการทำงาน เพราะเครื่องมือไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร

ประเด็นที่ ๒ ถ้ามีก็ต้องการยกเลิกกฎอัยการศึกและพระราชกำหนด
ในสถานการณ์ฉุกเฉิน เพราะ ๒ ฉบับนี้ หมดความจำเป็นและไม่เป็นผลดีต่อภาพพจน์
ของประเทศ

ประเด็นที่ ๓ ถ้ามีก็ควรนำแนวปฏิบัติของสากลมาปรับใช้ด้วย โดยเฉพาะ
สิ่งที่เรียกกันว่า ขอใช้ภาษาอังกฤษนะครับ ซีวิลียนคอนโทรล (Civilian control) ซึ่งในที่นี้
หมายความว่า ท่านนายกรัฐมนตรีรับผิดชอบในฐานะเป็นประมุขฝ่ายบริหารต่อสภา

อีกประเด็นหนึ่งคือ แอคเคาน์ทอะเบิลทูเดอะพับลิก (Accountable to the
public) ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงกระบวนการยุติธรรมและความเป็นธรรมให้มากที่สุด

อีกประเด็นหนึ่ง ถ้ามีก็ควรมีการประเมินผลเป็นระยะเพื่อพิจารณาปรับปรุง
หรือยกเลิกพระราชบัญญัติเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงหรือหมดความจำเป็น

อีกประเด็นหนึ่ง กฎหมายนั้นมีความสำคัญ ขณะเดียวกันผู้ปฏิบัติ
ก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นควรทำความเข้าใจและฝึกอบรมให้เจ้าหน้าที่
คำนึงถึงความรู้สึกของประชาชนที่จะได้รับผลกระทบเป็นสำคัญ เพราะการทำงานของ
เจ้าหน้าที่ ประเด็นสำคัญต้องการความสนับสนุนของประชาชน การชดเชย
เป็นการแก้ปัญหาปลายเหตุ

ประเด็นสุดท้าย ถ้ารัฐบาลคิดว่าประเด็นที่ผมกล่าวมานี้ เป็นสิ่งสำคัญ
และท่านสามารถยืนยันในที่ประชุมแห่งนี้ได้ว่าท่านรับไป ผมคิดว่าเพื่อนสมาชิก
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ และประชาชนซึ่งกำลังรับฟังการอภิปรายอยู่นี้ นอกจาก
จะไม่ทักท้วงแล้วยังสนับสนุนให้มีพระราชบัญญัติความมั่นคงอีกด้วย หรือถ้าจะใช้
แนวทางข้อเสนอแนะที่ประนีประนอมของท่านกรรมาธิการวิสามัญหรือครูหยุยของเราก็ได้
ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกฯ ครับ เราพูดกันเรื่องนี้
เรื่องเดียวมาเป็นเวลา ๖ ชั่วโมงแล้วครับ จะหาหรือว่าจะสมควรปิดอภิปรายหรือยัง มีท่านผู้ใด
เห็นควรเปิดอภิปรายไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันว่าปิดอภิปราย
ผมก็จะขอมติในวาระที่ ๑ นะครับ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
กรุณาจุดมุ่น เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่รับหลักการกรุณาจุดมุ่น ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ
เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๐ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เห็นควรรับหลักการ ๑๐๑
ไม่รับหลักการ ๒๐ งดออกเสียง ๒ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการ คณะกรรมาธิการครับ
เชิญคณะรัฐมนตรี

นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ คณะรัฐมนตรีขอเสนอ
คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคง
ในราชอาณาจักร พ.ศ. จำนวน ๒๔ คน ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรีเสนอใช้กรรมาธิการ
วิสามัญจำนวน ๒๔ ท่าน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีเชิญคณะรัฐมนตรีเสนอสัดส่วน
ของคณะรัฐมนตรี

นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานฯ ครับ สักส่วนของคณะรัฐมนตรีเสนอ ๔ ท่านครับ ขอเสนอแนะครับ
ท่านที่ ๑ รองศาสตราจารย์ประธาน วัฒนวานิช ท่านที่ ๒ นายอนุสิทธิ์ คุณากร ท่านที่ ๓
นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง ท่านที่ ๔ รองศาสตราจารย์ปณิธาน วัฒนายากร ขอบพระคุณครับ
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณดำรงครับ

นายดำรง สุมาลยศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่เคารพ กระผม นายดำรง สุมาลยศักดิ์ สมาชิกฯ เลขที่ ๔๕ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร พ.ศ.
ในสักส่วนของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๒๐ คน ดังรายนามต่อไปนี้ครับ

๑. พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ
๒. พลเอก ไชยชัย หงส์ทอง
๓. นายสมโภชน์ กาญจนารักษ์
๔. นายพงศ์ไพรม วาสุทธิ
๕. นายประกิจ ประจวบปัจฉิม
๖. นายสมหมาย ปาริฉัตร
๗. นายปรีชา วัชรภักย์
๘. นายวัลลภ ตังคณานุก์
๙. นายวิษณุ เครืองาม
๑๐. พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์
๑๑. พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม
๑๒. นายสมชาย แสวงการ
๑๓. พลตำรวจโท สมศักดิ์ แขวงโสภา
๑๔. พลเรือเอก วิชัย ชูนางกูร
๑๕. คุณหญิงสุชาดา กิระนันท์
๑๖. นายโคทม อาริยา
๑๗. นายชัยอนันต์ สมุทวณิช

๑๘. นายเชนทร์ วิวัฒน์บวรวงศ์

๑๙. พลตำรวจเอก พัชรวาท วงษ์สุวรรณ และ

๒๐. พลเอก ปานเทพ กวนารณรุักษ์

ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านผู้ใดจะเสนอ
ท่านอื่นอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ เชิญท่านเลขาธิการ
อ่านรายชื่อ

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร
พ.ศ. จำนวน ๒๔ ท่าน

๑. นายประธาน วัฒนวานิช

๒. นายอนุสิทธิ์ คุณากร

๓. นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง

๔. นายปณิธาน วัฒนายากร

๕. พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ

๖. พลเอก โชคชัย หงส์ทอง

๗. นายสมโภชน์ กาญจนภรณ์

๘. นายพงศ์โพยม วาศภูติ

๙. นายประกิจ ประจันปัจจนึก

๑๐. นายสมหมาย ปาริจฉัตต์

๑๑. นายปรีชา วัชรากัย

๑๒. นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
๑๓. นายวิษณุ เครืองาม
๑๔. พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์
๑๕. พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม
๑๖. นายสมชาย แสวงการ
๑๗. พลตำรวจโท สมศักดิ์ แขวงโสภา
๑๘. พลเรือเอก วิชัย ยวนนางกูร
๑๙. คุณหญิงสุชาดา กีระนันท์
๒๐. นายโคทม อารียา
๒๑. นายชัยอนันต์ สมุทวณิช
๒๒. นายเชนทร์ วิวัฒน์บวรวงศ์
๒๓. พลตำรวจเอก พัชรวาท วงษ์สุวรรณ และ
๒๔. พลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กำหนดการแปรญัตติครับ

คณะรัฐมนตรีจะเสนอเท่าไรครับ

นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ คณะรัฐมนตรีเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับฯ ๗ วันครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็เป็นไปตามนั้นนะครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ เราก็ประชุมทั้งวันนี้ครับ จะประชุมต่อไปก็คงจะลำบาก ขออนุญาต

เรื่อง ๒ เรื่องที่ค้างอยู่ที่จะต้องทำให้เสร็จก็คือเรื่องที่คุณเดือนใจขอขยายระยะเวลาใน

คณะกรรมการวิสามัญแก้ปัญหาการไร้สถานะทางกฎหมาย ขอขยายเวลาต่อไปอีก ๔๐ วัน

นับตั้งแต่วันที่ ๕ พฤศจิกายน เป็นต้นไป มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

LIART

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ อีกเรื่องหนึ่งคือคุณโคทม
ขอตั้งกรรมการเพิ่มเติม จะเสนอใครครับ เชิญ

นายโคทม อาริยา : ท่านประธานฯ ครับ สืบเนื่องจากการลาออกของ
นายอรรถพล สรสุชาติ นะครับ ทำให้จำนวนกรรมการสามัญการมีส่วนร่วมของ
ประชาชนขาดองค์ประกอบไป และได้เรียนทบทวนคุณโสภณ สุภาพงษ์ ขอกราบเรียน
เสนอคุณโสภณ สุภาพงษ์ เป็นกรรมการสามัญการมีส่วนร่วมของประชาชน ขอบพระคุณ
ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ได้เป็นกรรมการสามัญ
ชุดอื่นอยู่ไหนครับ มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก้อนุมัติไปตามนั้นนะครับ

อีกเรื่องหนึ่งนะครับ คือเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองมีหนังสือแจ้งว่า
กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภา คือ นายธีระ บุญจริง
และ พลโท เฉลิมพันธ์ รวงรัตน์ จะพ้นวาระการดำรงตำแหน่ง ๒ ปีพร้อมกันในวันที่
๑๖ ธันวาคม ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดี
ปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครอง
ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้รับเลือกจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แล้วเสร็จก่อนที่กรรมการตุลาการ
ศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๒ ท่านจะพ้นจากตำแหน่งต่างวาระ สำนักงานศาลปกครอง
จึงขอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาดำเนินการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครอง
ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๒๖ (๓) ของรัฐธรรมนูญ ประกอบกับมาตรา ๓๗
แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ในการ
ที่เราจะคัดเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองนั้น กฎหมายกำหนดให้ตั้งคณะกรรมการ
อีกคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรเป็นกรรมการตุลาการ
ศาลปกครอง จำนวน ๖ คน เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อเลือกเป็นตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ
จำนวน ๒ คนนะครับ ดังนั้นสภาของเราก็จะต้องตั้งกรรมการขึ้นเพื่อไปดำเนินการ
คัดเลือก เชิญเสนอรายชื่อกรรมการได้ครับ เชิญคุณประภัทร์ครับ เอาจำนวนก่อน

นายประภัทร์ ศรีลัมพ์ : รายชื่อคณะกรรมการ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาจำนวนก่อน จำนวนกี่คนครับ

นายประภัทร์ ศรีลัมพ์ : จำนวน ๑๑ คนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ๑๑ คน มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ เชิญเสนอครับ

นายประภัทร์ ศรีลัมพ์ : รายชื่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่งที่ว่าง จำนวน ๑๑ คน มีดังต่อไปนี้

๑. นายทรงพล ทิมาศาสตร์
๒. นางอุมา สุขนธมาน
๓. พลเอก อาทร โลहितกุล
๔. นางประภา เหนาะระกุล ศรีนวลนัค
๕. พลเอก ไพโรจน์ พานิชสมัย
๖. นายสุจิต บุญบงการ
๗. พลเรือโท สุวิทย์ ธาระรูป
๘. นายสุวรรณ หันไชยงวา
๙. นายปรีชา บั้ววิรัตน์เลิศ
๑๐. นายชบ ยอดแก้ว
๑๑. พลตำรวจเอก ปทีป ตันประเสริฐ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดจะเสนอ

ท่านอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ เชิญท่านเลขาธิการ

อ่านรายชื่อ

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่งที่ว่าง จำนวน ๑๑ ท่าน

LIART

๑. นายทรงพล ทิมศาสตร์
๒. นางอุมา สุคนธมาน
๓. พลเอก อาทร โลหิตกุล
๔. นางประภา เหดระกุล ศรีนวลนัค
๕. พลเอก ไพโรจน์ พานิชสมัย
๖. นายสุจิต บุญบงการ
๗. พลเรือโท สุวิทย์ ธาระรูป
๘. นายสุวรรณ หันไชยงวา
๙. นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ
๑๐. นายชบ ยอดแก้ว
๑๑. พลตำรวจเอก ปทีป ตันประเสริฐ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกฯ ครับ วันนี้ก็พอสมควร
แก่เวลาแล้วนะครับ ที่เหลือก็คงจะต้องยกไปวันพรุ่งนี้ ผมขออนุญาตนัดวันพรุ่งนี้
เป็นตั้งแต่เช้าเลยนะครับ ตั้งแต่เวลา ๙.๓๐ นาฬิกา เพื่อจะได้ทำงานเต็มวันนะครับ เพราะว่า
นับวันกฎหมายก็จะมามากขึ้น ๆ ก็ขออนุญาตสักครั้งหนึ่งก่อนนะครับเวลา ๙.๓๐ นาฬิกา
วันพรุ่งนี้ครับ วันนี้พอสมควรแก่เวลาแล้ว ขอขอบคุณทุกท่านครับ ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๒๕ นาฬิกา